

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ДЕСЕТО ВАНРЕДНО ЗАСЕДАЊЕ
У ЈЕДАНАЕСТОМ САЗИВУ
Шести дан рада
28. септембар 2018. године

(Седница је почела у 10.10 часова. Председава Верољуб Арсић,
потпредседник Народне скупштине.)

*
* *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад седнице Десетог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствују 83 народна посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 85 народних посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Обавештавам вас да су спречени да седници присуствују следећи народни посланици: Душко Тарбук и Иван Костић.

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИЈСКОМ И ИНВАЛИДСКОМ ОСИГУРАЊУ (наставак претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су поводом претреса у појединостима о овој тачки дневног реда позвани да седници присуствују сви чланови Владе: Бојана Станић, државни секретар у Министарству за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, Јелена Танасковић и Славица Савичић, државни секретари у Министарству финансија, Зоран Милошевић, вршилац дужности помоћника министра за рад, запошљавање, борачка и социјална

питања, и Драгана Калиновић, директор Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Овај закон је у многим својим одредбама, измене и допуне овог закона су, господине министре, у супротности са Уставом и због недостатка времена ја ћу да потенцирам неколико чланова Устава, пре свега члан 20, који у свом 2. ставу каже да је забрањен сваки вид дискриминације.

Није ту госпођа Калиновић, али ви свакако знате да су, пре него што почну да остварују право на пензију, пензионери морали да добију решење о томе колика је висина њихове пензије. Као што је закон из 2014. године био апсолутно супротан Уставу, тако је и овај, јер он доводи пензионере у неизвесност. Пензија није само стечено право, већ је и врста имовине, која је такође гарантована Уставом и чланом 21 и нико нема право, господине министре, да се поиграва ни са чијом имовином.

Ви на овај начин, значи четири године сте имовину пензионерима смањивали, доводите у неизвесност висину њихове имовине, јер кажете да ћете, уколико држава буде имала економске могућности, вршити повећање пензија, и то у складу са економским растом који ви приказујете кроз статистичке податке. То је, такође, у супротности са Европском повељом о социјалној сигурности, која је нарушена и 2014. године.

Овим се, такође, свако од пензионера доводи у вид социјалне несигурности, јер не може да зна у будућности да ли ће цене раста трошкова на мало, које су сада у диспаритету са висином пензија, расти толико да неће моћи да покрију, као што не могу ни сада, своје основне животне потребе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, господо министри са сарадницима, пензија није ствар ничије воље, пензиони систем зна колико је ко и колико дуго уплаћивао доприносе. План Владе је да се за проценат или два више подижу пензије онима са најнижим пензијама у односу на оне са већим пензијама и тако све док се не приближе. Сматрам да се на овакав начин жели додворити најсиромашнијем слоју, који је најбројнији,

а не да их заштити. Да жели да их заштити, онда би се дефинисала најнижа загарантована пензија.

На овај начин се потпуно обесмишљава уплата доприноса према висини плате, тако да ће сада сваки послодавац да уплаћује мање. Сада, када висину пензије одређује премијер, ниједан привредник нема мотив да уплаћује више од минималца. Шта ће тада бити када се пензиони фонд испразни и пресуши? На овакав начин се ствара анимозитет међу пензионерима, а сви ће бити закинути одсуством законског механизма.

Мислим да је ова димна бомба изазвала привремену радост. Када се дим разиђе и када све ово профункционише, народ ће схватити да је поново обманут. Тако да ће пензије искључиво сада зависити од воље Владе Републике Србије, а не од закона и бројки.

Господо министри и колеге народни посланици, волео бих да нисам у праву, али време ће показати да су, као и много пута, српски радикали упозоравали и били у праву. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч?

Колега Љубеновићу, изволите.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала.

Чланом 2. став 1. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању предлагач намерава да измени члан 15. став 3. основног закона. Члан 15. односи се на лица која нису обавезно осигурана у смислу овог закона, односно нису корисници права на пензију и која се могу укључити у обавезно осигурање, а став 3. овог члана односи се на престанак својства оваквих осигураника.

Ми из посланичке групе Српске радикалне странке поднели смо амандман којим смо предложили да се изврше одређене измене. Амандманом смо предложили да у тексту закона, који ће бити, надам се, усвојен, уместо речи – шест месеци, пише – два месеца. Сматрамо да овај наш амандман треба да буде прихваћен јер смо њиме предложили примеренији рок.

Предлагач је навео да ову одредбу уноси у закон како би се елиминисали проблеми који настају неблаговременим одјавама осигураника који су то својство стекли укључивањем у обавезно осигурање у складу са чланом 15. Закона и избегава се утврђивање дугова насталих по том основу на име неуплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање.

Управо из тог разлога је поднет овај амандман, јер ће неупоредиво мање дугова настати у периоду од два месеца но што би био случај у

периоду од шест месеци. Чињеница је да у пракси постоји знатан број лица која се сусрећу са проблемима због дуговања за неплаћање доприноса. Сматрамо да би усвајањем овог амандмана Српске радикалне странке део тих проблема био спречен у будућности. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Горица Гајић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Гајић, изволите.

ГОРИЦА ГАЈИЋ: Хвала, председавајући.

Демократска странка Србије поднела је, у ствари ја сам поднела амандман на члан 2. Предлога закона, којим се у ствари допуњује или делом измењује члан 15. основног закона, а који регулише рокове када престаје својство осигураника оним лицима која нису у систему обавезног социјалног осигурања.

Предлогом закона је предвиђено да тај рок буде шест месеци. Ја сам амандманом предложила да тај рок продужимо на 12 месеци, јер та лица која желе а нису већ у систему обавезног пензијског осигурања треба да имају неки примерен рок, а сматрам да је рок од 12 месеци довољан не би ли се те обавезе по основу пензијског осигурања које доспевају платиле у том року.

Само још једно можда питање или да ми господин министар, ако може, каже – да ли ће се овај рок који је у Предлогу закона дат за шест месеци односити и на самосталне предузетнике који затворе радњу, па онда у неком периоду од шест месеци хоће да се поново пријаве на пензијско осигурање, да ли тај рок важи и за њих? Јер, нажалост, ми смо сведоци под којим условима данас предузетници раде, углавном су јако тешки тржишни услови. Да ли ће они имати овај рок? Ја предлагем да буде 12 месеци, а ви предлагете да буде шест месеци.

Када сам већ код овог предлога закона и код овог амандмана, господине председавајући, замолила бих вас, ми трећи дан овде расправљамо о амандманима на Закон о пензијском осигурању и, нажалост, само смо прешли амандмане на наслов закона, на члан 1. и започели члан 2. Бојим се да ћемо све време да истрошимо око члана 2, а кључни чланови овог закона неће амандмански уопште да се образлажу. Ако тако наставимо, убудуће ћемо сви подносити амандмане само на наслов закона и на члан 1.

Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Гајић, не могу да утичем на то како ће колеге народни посланици да подносе амандмане, али се јако добро сећам периода када је председавајући био из ваше политичке странке, који је дозвољавао да цела посланичка група може да поднесе само један амандман, на један члан закона, а ви сада тражите од мене да вратимо та времена. Та времена су прошла.

(Горица Гајић: Па да мењамо оно што не ваља.)

Управо то смо и урадили, значи сваки посланик има право да поднесе амандман независно од својих колега из посланичке групе. Тако и радимо. Ми правимо демократију, за разлику од оних који у свом називу имају само демократска странка, а спречавали су ме да као посланик подносим амандмане.

Реч има министар, господин Ђорђевић.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем се на питању.

Ради појашњења и ради наших пензионера, садашњих а и будућих, значи, сви имају право да прекину и, када год почну поново да уплаћују, почеће поново да им се признаје то право.

Шест месеци смо ставили зато да бисмо смањили администрацију и евиденцију коју сада води ПИО, јер имамо велики број њих који не плаћају и сада, по вашем предлогу, уколико би било 12 месеци, ми бисмо 12 месеци дали рок неком да се предомисли и да каже – да, желим да платим, или не. Ми сматрамо да је реалан и разуман рок шест месеци и, уколико не плати шест месеци, да кажемо да је онај последњи плаћен тај. Уколико почне да плаћа, од тог дана, наравно, почеће поново да му се обрачунава и додаје на тај стаж који је дотада имао. Ето, то је. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Бојићу, изволите.

ДУБРАВКО БОЈИЋ: Хвала.

Мој амандман се односи на брисање става 2. члана 2. овог предлога закона.

Добро је што укидате овај закон о привременом умањењу пензија, али ја имам једну резерву, која није само моја лична дилема, а то је да ли је Влада Републике Србије добро проценила економски опсег ове мере, тако да се не деси да за шест месеци или годину дана поново имамо неке рестрикције, што би имало несагледиве последице за Пензиони фонд.

Морамо бити свесни да се животи милиона људи преламају у овој области. Пензија је економска и социјална категорија али и стечено право сваког од 1.700.000 пензионера и добро је што, стицајем повољних околности, укидате овај закон из 2014. године.

Као нешто на чему посебно инсистирамо ми посланици СРС, то је да се однос, тј. разлика између најнижег и највишег износа пензија смањи и уједначи, јер се на том односу у ствари и највише огледа економска и социјална подељеност српског друштва.

Морам да се сложим са колегом Маријаном Ристичевићем, који обично каже за себе да је пољопривредник, ја бих рекао интелектуалац пољопривредног типа, а то је и да пољопривредници имају право на достојанствену пензију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Шешељ, изволите.

АЛЕКСАНДАР ШЕШЕЉ: Даме и господо, причамо већ пет дана на овој седници Народне скупштине и чули смо неколико пута овде захвалност пензионерима због тога што су им смањене пензије, јер су они на то пристали тобоже да би нам било боље.

Али мораћу да вас подсетим на једно излагање на једном скупу где је већина посланика овде данас присутна била тада присутна, а то је када је актуелни председник Републике рекао пред изборе 2014. године у земунској хали „Пинки“ овако: „Боље са наше грбаче да се скида него да се дирају стечена права пензионера. Са представницима међународних институција рекао сам да уштеде могу у буџету да се направе кроз смањење броја службених путовања или аутомобила, смањење плата у јавном сектору већих од 60.000 динара, али да уштеде не могу да се праве у области пензија. У пензије не дам да се дира. Када бисмо у та права дирали, не бисмо направили проблем само пензионерима него и држави“.

Е, сад ваљда актуелна влада покушава да реши овај проблем који је направљен, али нисмо видели за ових више од шест година власти СНС-а да се урадило нешто поводом овога што је Вучић рекао, што би могло да се протумачи – боље са наше грбаче да се скида, са људи који су функционери и неких који су постављани на нека места и имају баснословно велике плате.

Даћу пар конкретних предлога везано за уштеде у јавном сектору и у буџету Републике Србије како не бисте више долазили у ситуацију, а овим законом, када буде ступио на снагу, моћи ћете већ и на седници Владе да се договорите одмах која ће бити висина пензије и каква је судбина пензионера, нећете морати ни да долазите у Скупштину.

Пре свега, имате плату гувернера Народне банке која је виша од 5.000 евра. Да ли је нормално да плата гувернера буде 5.000 евра у Србији, где је просечна плата испод 400 евра?

Имате плату Омбудсмана, која је исто отприлике те висине, можда неку стотину мање, док су плате судија, министара и народних посланика четири или пет пута мање од тих плата.

Имате ненормална давања за невладин сектор. Пазите, Владино финансирање невладиног сектора, то је *contradictio in adjecto*. Како може нека невладина организација да се финансира од стране Владе? Уместо да поведете о томе рачуна, није највећи проблем то што се те невладине организације финансирају из нашег само буџета, много већи новац добијају из буџета других држава и страних влада, али како се објашњава тај трошак? Зашто се средства опредељују за ту намену?

Опет ћу да цитирам Александра Вучића. Каже – пензије су стечена права и не дам нико да их дира. Знате, када неком повредите право, начин заштите тог права сваки човек може да добије на суду, тужбом.

Шта ће се десити за наше реформе, за наше мере штедње, за нашу фискалну консолидацију ако пензионери одлуче да више не верују оваквим предизборним обећањима и крену у заштиту свог права на суду, да им се врати оно што им је узето? Како ће онда изгледати тај наш раст и наше реформе и наша економија, која је ваљда, сад смо чули, друга у Европи?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Николић Вукајловић, изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Начин на који ви желите да сачувате Пензиони фонд је стварно срамотан за ову земљу, и за ову државу, и за самог председника државе, а и све нас. Зашто? Зато што све оно што је требало да урадите и што је требало да Влада уради, није урадила. То подразумева следеће – да је министар пољопривреде радио свој посао, он би подигао пољопривреду и ми бисмо имали велико учешће у бруто друштвеном производу од пољопривреде; да је министар за локалну самоуправу радио свој посао, он би могао умногоме да спречи крађу на нивоу локалне самоуправе; да је министар привреде радио свој посао, могао је да учини много штошта на

развоју малих и средњих предузећа; да су вам координациона тела радила свој посао, пре свега мислим на Савет за борбу против корупције, не бисмо имали губљење милијарду евра годишње; и да сте све то ви као Влада радили, наравно да не бисте дошли до овог срамног начина усклађивања пензија, односно неусклађивања пензија и застоја повећања пензија од сада па убудуће.

Ова два министра која седе овде су најмање за то крива, јер министар за социјална давања и за социјалну политику, наравно, није могао да утиче на раст бруто друштвеног производа, већ је само човек ту да правилно расподели оно што има.

Значи, ова влада, ако је апсолутно неспособна, апсолутно нестручна, сви министри који су у њој, част изузецима, требало би да се питају шта у ствари раде. Ви једино што знате, то је да чекате Александра Вучића да доведе било какве фирме споља, да проба било како да допуни тај пензиони фонд, а ви да се тиме на тај начин некако хвалите и да га на врло нестручан начин браните све ово време. Ја да сам на његовом месту, ја бих рекла – хвала лепо, немојте ме бранити. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Божић, изволите.

САНДРА БОЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри и колеге народни посланици, поштовани грађани Србије, у оквиру свеобухватне расправе коју смо имали прилику да чујемо ових дана о предлогу новог закона о пензијском и инвалидском осигурању, чули смо и разлоге за доношење измена и допуна овог закона који произилази из потребе даљег уређивања система пензијског и инвалидског осигурања, а у оквиру започете реформе овог система.

Захваљујући ефикасно вођеној економији и стабилности свих параметара монетарне политике, као што су суфицит трећу годину заредом, инфлација која је испод 2%, смањеном јавном дугу, смањењу незапослености испод 12%, што представља историјски минимум у последњих 25 година, ми смо данас у ситуацији да надаље реформишемо пензиони систем и омогућимо нашим најстаријим суграђанима повећање пензија.

За овако добре економске резултате и показатеље управо је Влада Републике Србије, а посебно председник Републике Србије Александар Вучић најзахвалнији пензионерима који су поднели највећи терет фискалне консолидације и неопходних рестриктивних мера и реформи.

Основни циљ реформи овог система је стварање услова за дугорочну економску одрживост пензијског система која ће обезбедити

правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера, што у претходном периоду нисмо имали.

Неповољан однос броја осигураника и броја пензионера и стални тренд погоршања овог односа довели су до дефицита у пословању Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање, а повећање пензија је био инструмент у предизборним играма Демократске странке, која је на тај начин озбиљно угрозила и опустошила буџет Републике Србије остављајући неизвесном исплату пензија, али и плата. Претходни систем није био прилагођен променама у демографском кретању друштва и био је преиздашан у односу на економске могућности државе. У највећој мери то се односи на превише и неоправдано остварених права на инвалидску пензију, из чега је произашла пошаст са којом смо се такође у претходном периоду изборили, а наследили као горући проблем, а то је корупција у здравству.

У циљу изналажења решења којим ће се постићи праведност унутар система, али и сама одрживост истог, захтевала је рестриктивније измене закона у 2014. години.

(Председавајући: Приводите крају, колегинице Божић.)

Рестриктивност тог закона је била неопходна јер је чинила саставни део пакета мера финансијске консолидације које су дале позитивне резултате. Надаље, до достизања финансијске одрживости система пензијског и инвалидског осигурања, пензије ће се усклађивати према прописима којима се уређује буџет...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Турк, изволите.

МИЛЕНА ТУРК: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. закона о пензијском и инвалидском осигурању како би се и додатно дефинисао текст овог члана, али посебан акценат ставио на оно што је данас у Србији реалност, а то је економска стабилност, консолидоване финансије и један стабилан модел, одржив, финансирања пензија који данас планирамо.

Оно што је данас планирано је свакако могуће из реалних средстава и реалних прихода, јер смо то остварили на основу уштеда и на основу реформи и одговорне политике Владе Републике Србије која је вођена и која је довела до уштеда и до планова који су, наравно, у складу са постигнутим резултатима.

Политика стабилности коју води Александар Вучић и СНС довела је до тога да смо ми сада једна стабилна земља, погодна дестинација за улагање, која је јасну поруку послала инвеститорима да је овде погодна ситуација и да смо спремни за развој и опоравак наше привреде, која је годинама уназад била урушавана и која се сада опоравља.

Уколико говоримо о резултатима, бројке не лажу, јасни показатељи су, ако погледамо 2008. годину, да је тада дефицит у буџету био минус 47,5 милијарди, 2009. године минус 92,6; 2010. године минус 102,9 милијарди, 2011. године минус 135,8; 2012. године минус 213 и такав пад је био све до 2013. године, минус 200,9 милијарди динара. Међутим, ми 2016. године први пут остварујемо један озбиљан помак, имамо минус 7,9 милијарди, онда 2017. године плус 33,9 милијарди. Ми у 2018. години сада бележимо резултат од плус 40 милијарди.

Све су ово резултати једне одговорне и посвећене политике коју води Влада Републике Србије. Уштеде које су остварене су, наравно, довеле до тога да ми можемо да планирамо на реалним основама повећање пензија и да они који су највећи терет реформи и уштеда поднели сада коначно осете бољитак и повећање тих својих примања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Мићин, изволите.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Поштовани председавајући, даме и господа народни посланици, поднео сам амандман на закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим ћемо укинути закон о привременом смањењу пензија, који смо, као што сам јуче говорио, морали да донесемо због једне врло неодговорне политике „жутог предузећа“ до 2012. године.

Јуче сам вам изнео и податке у којима сте могли да чујете да су они годинама планирали буџет тако да је сваки пут било пробијено оно што су планирали и сваки пут је минус у буџету био за неколико десетина милијарди динара већи од онога што су планирали. Тада су дошли у ситуацију да су морали да узимају кредите са чак 7% камате, што је огромна разлика у односу на нас, који сада узимамо кредите, и то само када морамо, од 1% камате, зато што су се тада задуживали у доларима, кад се нико није задуживао у доларима, и зато су направили ситуацију да им је јавни дуг порастао за преко осам милијарди евра.

Оно што ми данас имамо је суфицит у буџету константно, већ трећу годину заредом. Оно што ми имамо је ситуација да Србија више нема ребаланс буџета. Дакле не ради се ребаланс буџета, јер се буџет врло добро планира. Привредни раст нам је 4,6%, један од највећих у Европи. Јавни

дуг нам се смањује, док се њима, као што сам рекао, јавни дуг повећавао, зато што је Србија према ИБМ-у, који је светски позната компанија, данас прва земља у свету, у односу на величину земље, по броју новоотворених радних места, зато што су инвестиције само до јула ове године, стране инвестиције, биле 916 милиона евра и зато што смо данас на 42. месту на Дуинг бизнис листи лакоће пословања, а некада смо били на 93. месту.

Зато данас имамо пара за повећање пензија и, драги пензионери, пензије ће вам бити само веће и веће. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пекарски, изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, нема сумње да ће СНС и наши коалициони партнери подржати овакав предлог закона о измени закона, зато што сматрам да смо постигли једну одређену финансијску стабилност и потврдило се да је одлука из 2014. године тадашњег премијера Александра Вучића и тадашње владе била храбра, визионарска и створили су услове да се створи опорезиви приход, приход из ког ћемо моћи да пунимо фондове и да пунимо буџет. Већ трећу годину заредом Србија има суфицит у буџету. Створени су услови да се сукцесивно повећавају пензије. Како буде држава јачала тако ће се повећавати и пензије. И не само пензије, него ће се повећавати и плате у јавном сектору.

Србија је због своје политичке и финансијске стабилности постала интересантна за стране инвеститоре. Сведоци смо да мало-мало па се негде положи неки камен-темељац или се отвори нека фабрика. Досада је отворено преко 70 фабрика. Што се тиче директних инвестиција, Србија је међу топ 15 земаља у свету.

Створили су се услови да се умањи миграција, односно интерна сеоба младих људи у потрази за послом, зато што сада, када могу да пронађу посао у својој околини, у свом комшилуку, више немају жељу да се селе ка већим местима.

Смањила се незапосленост. Са 25,9% смањила се на 11,9%. Повећана су инвестициона улагања у инфраструктуру. Посебно се обратила пажња на оживљавање привреде, а посебно и на мала и средња предузећа и постао је одговорнији однос према селу и према пољопривреди.

Једноставно, упошљавањем и максималним искоришћавањем сопствених капацитета створила се једна здравија и озбиљнија средина. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, ноторна је чињеница да су расељена лица једна од најосетљивијих друштвених група, која и поред прокламованог принципа да уживају једнака права и слободе по међународном и домаћем праву као и сва друга лица, имају огромне проблеме који се манифестују у готово свим сферама живота, од статусних питања, запошљавања, образовања, здравствене и социјалне заштите до решавања стамбених питања.

И у области исплата пензија у протеклом периоду трпели су штетне последице, у виду немогућности да примају пуне износе пензија.

Наиме, расељена лица са Косова и Метохије добијају пензије на основу радних књижица, у којима су садржани подаци о радном стажу и пензионим доприносима. Уколико немају радне књижице или постоји неажурност евиденције о плаћеним доприносима на остварене зараде, а то је чест случај због познатих догађаја на том простору, Фонд ПИО исплаћује провизорно одређену пензију, која је знатно мања од оне коју би реално требало да добију.

Такође, расељени су жртве непоштовања законских обавеза, јер бивши послодавци нису уплаћивали доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Сада расељени нису у могућности да покрену поступак против својих бивших послодаваца.

Све су то разлози због којих расељена лица, без своје кривице, не могу да остваре право на пензију или неоправдано примају умањене пензије.

Предложеним законом о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању отклањају се неки од ових проблема, а они се пре свега односе на недостатке података о зарадама, накнадама зарада и основицама осигурања за осигуранике, и праведнијег начина решавања овог питања.

У том смислу указујем да се предложеним изменама прописује да се за ове осигуранике уместо најниже основице сада узима њихов просечни годишњи лични коефицијент, утврђен на начин прописан одредбом члана 67. Закона.

Поред тога, ово ће се односити на раније кориснике, који с тим у вези могу да се обрате Фонду са захтевом за измену решења, у складу са овим законом, у року од годину дана од дана ступања на снагу закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кнежевићу, изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије, поднео сам амандман на члан 2. закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Моје колеге су ова четири дана расправе лепо и детаљно све афирмативне аспекте закона набројали. С друге стране, у бројкама су цео амбијент у коме тренутно функционише привреда и буџет Србије исто илустровали.

Ја бих, као и у среду, додуше у поподневним сатима, сад у овим преподневним сатима, нашим суграђанима који гледају пренос, замолио ако и камера може да покаже другу половину сале, где се налазе опозициони посланици. Изузев посланика СРС, који уредно седе на свим седницама, други опозициони посланици – нема их.

У бројкама, на том делу где су опозициони посланици других странака треба да буде 62 посланика, а налази се само један, а та 62 посланика треба да представљају десет опозиционих странака.

Е сада, они, прво, нису на свом радном месту. Значи, добијају плату, а не раде. С друге стране, они су представници грађана, који треба да заступају и њихово мишљење или неке њихове ставове. Њих овде нема.

Драги суграђани, размислите о тим посланицима и тим странкама који не поштују своје радно место и не поштују ваше гласове да би вас представљали у овом дому. Убудуће размислите, када на следећим изборима гласате, за кога гласате. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По Пословнику, колега Шаровић.

Изволите.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Верољубе Арсићу, повређено је достојанство Народне скупштине. Ви бисте морали посланике владајуће опозиције да упозорите на њихово понашање.

Посао посланика није само да седе у овој сали. То што можда у овом тренутку неко није ту, не значи да није достојан гласова које је добио од грађана. Поготово то не би требало да говоре посланици који су до пре неколико дана сматрали да је главни одбор њихове странке, односно седница главног одбора много важнија него расправа у начелу о овом истом закону. На тај начин се вређа достојанство Скупштине.

Друга ствар, ко је ту власт, ко је опозиција – ви овде претходних дана највише нападате ове лопове који су, како кажете, владали до 2012.

године. Па ви на најгори могући начин говорите о својим коалиционим партнерима. Ви њих сад кад питате, они су тада били опозиција...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, ја вас молим, повреда Пословника је техничка ствар.

(Немања Шаровић: Желим да објасним.)

Немојте да ми објашњавате јер сте ми прво рекли да опоменем своје колеге из „владајуће опозиције“. То не постоји.

(Немања Шаровић: Да објасним.)

Немојте да ми објашњавате. То нигде, ни у једној теорији не постоји.

(Немања Шаровић: Постоји, ја управо објашњавам. У пракси постоји.)

А у пракси? Добро.

(Немања Шаровић: Ја сам намерно погрешно. То што ви не схватате, ваш је проблем.)

Јесте, погрешили сте јер желите да ја утичем на то како ће колеге посланици...

(Немања Шаровић: Пустите ме да завршим.)

Не можете да завршите јер сте изашли из права на повреду Пословника. Не могу да идентификујем на кога сте мислили када сте рекли посланик владајуће опозиције, па стога и не могу да вам дам објашњење зашто сам тако поступио, па вас сада питам – да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника или не?

(Немања Шаровић: Укључите да се изјасним.)

Ви сада поново тражите повреду Пословника.

Поведа Пословника, Немања Шаровић.

НЕМАЊА ШАРОВИЋ: Господине Арсићу, пре свега желим да се изјасни Скупштина о претходној повреди. Ви сте били дужни да ми укључите микрофон како бих се изјаснио. Дакле, ако ме питате да ли желим да се гласа, дужни сте да ми омогућите да се изјасним. Једини легитиман начин за то је да укључите микрофон и да ми то омогућите. Ви то нисте урадили.

Друга ствар, повређен је члан 103. Члан 103. говори о праву посланика да укаже усмено на повреду Пословника. Посланик који указује на повреду Пословника има право два минута да образложи у чему је повреда, а тек тад ви треба да дате своје образложење.

Ја схватам да ви за неких 45 секунди, колико сам имао претходно, нисте успели да схватите о чему се ради. Зато се ја и трудим, да би сви посланици – па и ви, господине Арсићу – успели да схвате. Некоме је

довољно 10 секунди... Требало је то да схватите у току расправе. Нисте. Неко схвати за 10 секунди, неко за минут, неке су потребна два.

Дакле, када сам рекао „владајућа опозиција“, ја нисам направио лапсус. Јер ви када наступате у јавности, ви се понашате као опозиција. Када говорите о претходном периоду, ви наступате као опозиција. Е, једино када дођете овде, онда су министри силни, онда наступају као власт, и то је та разлика.

Дакле, кад говорите о лоповима који су владали до 2012. године, то су они лопови које сте примили у своје редове из Демократске странке, то су ваши уважени коалициони партнери...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Шаровићу, сада је тачно 10 сати и 51 минут. За ових 10 минута, кол'ко сте у сали, ви сте успели да чак два пута приметите да сам прекршио Пословник.

(Немања Шаровић: Приметљиве сам природе.)

Приметљиве сте природе, а пре непуних 11 минута сте ушли у салу; од тих 11 минута, колико сте у сали, ви рекламирате повреду Пословника пет минута. Очигледно је да осим повреде Пословника ви немате другачији начин да изразите свој политички став.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

(Немања Шаровић: Дужни сте да ми омогућите да се изјасним.)

Са места, господине Шаровићу, без укључивања микрофона. Довољно је климање главом. Не? У реду, хвала.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Немања Шаровић: Сад ћеш да видиш како се води седница.)

ПРЕДСЕДНИК: Тражићете ви да се врати Арсић, изгледа.

На члан 2. амандман је поднео посланик Милосав Милојевић.

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважена председнице Народне скупштине, цењени министри, даме и господо посланици, у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се врше измене у члану 15, предлажем да се дода нови став 4, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење приватног сектора.“

Када тражимо разлоге за доношење овог закона, морамо да одредимо основне циљеве који се пред њега стављају.

Потреба уређења система пензионог и инвалидског осигурања је дугорочно и трајно решење. Потребно је добити све правне и социјалне гаранције и обезбедити да тај систем функционише за многе наредне генерације.

Данас, када погледамо јавне финансије и буџет Републике Србије, можемо да видимо хармонију, напредак и ред. Можемо да видимо да је привреда та која даје велики допринос. То значи да, што је јача економија, то је већи буџет, а самим тим и економска стабилност. Наша земља задњих година бележи историјске резултате и једна је од земаља са најбржим развојем у Европи и шире. Ова власт отвара фабрике, гради путеве, реконструише школе, вртиће и болнице. Када се на здравим основама поставе темељи буџетског планирања, када се домаћински послује и управља финансијама, одмах долази до могућности за улагања у друштвенкорисне ствари.

Овај закон је доказ да Влада Републике Србије и председник државе Александар Вучић држе до своје речи и испуњавају обећања и зато је данас овде предлог да укинемо Закон о привременом уређивању начина исплате пензија и тиме укинемо умањење пензија нашим пензионерима. То је резултат одговорне политике, то је показатељ како треба управљати јавним добрима. Веома ме радује, резултати реформи се виде и убеђен сам да је ово само почетак великог економског и привредног опоравка наше земље. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Славиша Булатовић.

Изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председнице.

На Предлог закона поднео сам амандман на члан 2. у смислу да се дода нови став 4, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права.“

Захваљујући одговорној политици председника Александра Вучића и Владе Републике Србије, српски буџет је консолидован и од 2015. године је увек у плусу, односно трећу годину заредом имамо суфицит у буџету.

Таква политика омогућила је да се промени однос државе према Пчињском округу и Врању као његовом седишту. Наиме, у Врању су реализовани, а и данас се реализују уз помоћ државе, бројни озбиљни

пројекти. Тако је уз помоћ и подршку Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре у прошлој, 2017. години изграђен цевовод сирове воде од бране Првонек у Врањској Бањи у дужини од четири километра, затим три колектора фекалне канализације у самом граду, а замењене су и азбестне цеви у дужини од преко 17 километара.

Поред наведеног, у 2018. години кренуло се у реализацију још два веома важна пројекта укупне вредности преко 14,3 милиона евра. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Верољуб Матић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Александра Мајкић.

Да ли желите реч? (Да.)

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председнице.

Даме и господа народни посланици, поштовани министри са сарадницима, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Од када је Закон о пензијском и инвалидском осигурању донет, он је неколико пута претрпео измене и све те измене и допуне су биле углавном рестриктивног карактера. Ми смо у неком прошлом периоду били сведоци да је морала да се подигне старосна граница за одлазак у старосну пензију, да су пооштрени услови за остваривање права за инвалидску пензију, али и да су пооштрени услови за породичну пензију и да су донете друге рестриктивне мере због тога што је то било нужно.

Због успешно спроведених мера које су биле и саставни део пакета мера финансијске консолидације, због уштеда, због нових инвестиција, али и због нових запошљавања, ми данас имамо на дневном реду измене и допуне закона који нема ниједну рестриктивну одредбу.

Сигурно је да ће измена овог закона, пре свега због смањења бирократије у поступању Фонда за пензијско и инвалидско осигурање, смањити време које ће грађани провести на шалтерима и у контакту како са Фондом ПИО тако и са другим установама локалне самоуправе која са њима сарађује, али оно што погађа, што дотиче највећи број наших суграђана то је да ће октобарске пензије са исплатом од новембра бити увећане за 8,3–13,2%, у зависности од висине пензије, и да ће овим бити дотакнуто око 1.750.000 пензионера. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЛИЧИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, уважени министри, колеге посланици и посланице, поднела сам амандман на члан 2, а циљ мог амандман је заштита посебно осетљивих, односно посебно рањивих група.

Захваљујући одговорном, марљивом и преданом раду председника Републике Александра Вучића и Владе Републике Србије, у задње три године Република Србија постигла је сјајне економске резултате, које признаје читав свет. По привредном расту за првих осам месеци, а то је 4,9%, ми смо друга земља у Европи, одмах после Пољске.

Србија је земља у којој се ради и гради. То примећују сви грађани Републике Србије и захваљујући побољшању њиховог стандарда, захваљујући повећаној запослености, они на демократски начин, на свим изборима почев од 2012. године, огромну подршку дају Александру Вучићу и Српској напредној странци.

Ове године 24. августа председник Републике Александар Вучић, заједно са министром господином Ђорђевићем, посетио је Геронтолошки центар на Бежанијској коси, иначе највећу установу у области социјалне заштите на територији Републике Србије. Том приликом, у отвореном и срдачном разговору са пензионерима, председник Републике захвалио им се на њиховом пожртвовању и на њиховој вери у добар резултат. Такође, предочио им је да ће све пензије бити повећане од октобра месеца ове године. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Љибушка Лакатош. Изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председнице.

Уважени министри са сарадницима, колеге народни посланици, предложени закон о пензијском и инвалидском осигурању обезбеђује правну сигурност и социјални положај садашњих али и будућих пензионера и ствара услове за дугорочну економску одрживост пензијског система.

Овај закон је претрпео многе измене, а последња измена овог закона, која је спроведена 2014. године, била је рестриктивног карактера.

У периоду од 2000. до 2014. године у Србији су многи радници остали без посла, затворена су многа предузећа. Ово стање резултирало је тиме да се број осигураника и пензионера скоро изједначио, што је неодрживо и што је неминовно водило ка банкроту.

Није било лако донети одлуку о смањењу пензија као једну од мера фискалне консолидације, али одговорном политиком Владе, довођењем многих страних инвеститора, отварањем нових радних места, порастом броја запослених Србија је постала финансијски стабилна држава, што доводи до могућности повећања пензија и плата.

Наша држава је постала и економски и политички лидер у региону. Рестриктивним мерама, које су биле неопходне, највећи терет су поднели управо пензионери, због умањених пензија, али управо те рестриктивне мере су довеле до консолидације буџета и дугорочне финансијске стабилности.

Са финансијском стабилношћу, растом БДП-а могућа су већа улагања и у образовни систем, у изградњу школа, улагање у будућност младих, што ће свакако позитивно утицати на свеукупни развој Србије.

Позивам колеге да у дану за гласање подрже Предлог закона о пензијском и инвалидском осигурању, који обезбеђује бољи положај за све пензионере. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Ивана Стојиљковић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела Ана Караџић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео Владимир Орлић.

Да ли жели реч? (Да.)

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Потпуно у духу дискусија које су посланици СНС-а изнели данас, чињеница јесте да, захваљујући добрим резултатима на економском плану, захваљујући добром односу према инвестицијама, које су омогућиле и стабилно политичко окружење али и значајан допринос стабилности региона који је дала Република Србија, захваљујући одговорном односу према потребама да се старамо о економским приликама, ми данас заиста јесмо у ситуацији да говоримо и о оваквом законском решењу, ми јесмо у ситуацији да учинимо пензије већим него што су биле икада за све категорије пензионера. То је чињенично стање и то је стање које ће се врло јасно одразити и на кућне буџете већ од наредног месеца.

То, наравно, није све. Република Србија је, захваљујући том добром и одговорном односу, успела да постигне и друге добре резултате, који се непосредно одсликавају на стандард грађана. Говорим и о просечној плати, која заиста чињенично јесте већа него до 2012. године. Ту су разлике знатне и то не могу данас више да слажу ни они медији који су наклоњени овој тајкунско-лоповској коалицији Драгана Ђиласа са све њиховим љотићевским додацима. Дакле, то су бројеви и бројеви су неумољиви.

Успели смо и да неколико пута у само последње три године увећамо минималну зараду. Са новим увећањима минималне зараде она ће поново

бити већа него икад. Ако погледате оне показатеље који описују како се све то одражава на стандард, пронаћи ћете да је и однос просечне зараде према минималној и према просечној потрошачкој корпи осетно бољи него у њихово време. Пронаћи ћете и да је однос минималне зараде према просечној, односно минималној потрошачкој корпи опет бољи него икада, осетно бољи него што је то било могуће и замислити до 2012. године.

Они који се тим добрим резултатима не радују, сами су себе лимитирали на то да их људи, због тога што не желе да буду поштени, просто не цене. Они су показали да не могу овим добрим стварима да конкуришу, они су показали да је реалност, сурова и ружна, коју су нудили, била само претварање Србије у отужну ДОС паланку и ништа боље од тога никада нису знали. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председнице.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, поднео сам амандман на члан 2. овог закона, којим се додаје став 4, којим се унапређује развој државе Србије и стварају услови за економску стабилност општина.

Прво што ћу да наведем и да нагласим је чињеница да је основни циљ реформе система пензијског и инвалидског осигурања стварање услова за дугорочну економску одрживост пензијског система, која ће обезбедити правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера.

У том смислу у претходном периоду предузете су мере реформе прилагођавања система наведеним околностима и те предузете мере дале су позитивне резултате, који се првенствено огледају кроз заустављање раста дефицита и смањење дотација за покривање дефицита из буџета Републике Србије.

Поред предузетих мера, кључни фактор за дугорочну стабилизацију система пензијског и инвалидског осигурања првенствено лежи у развоју земље, новим инвестицијама и новом запошљавању, чиме се поправља однос између броја осигураника и броја пензионера, што ми и чинимо и, што је најважније, успевамо у томе.

Пратили смо ефекте последњег доношења закона, који је био рестриктиван јер је то било неопходно у том тренутку, и његова рестриктивност се огледа кроз мере фискалне консолидације које су дале позитивне резултате. Управо ти позитивни резултати су нам дали могућност за даље планирање измена и допуна закона, што ми и чинимо,

јер на тај начин, између осталог, стварамо услове за ефикаснији рад пензијске администрације.

Све што радимо, радимо за будуће генерације, да држава буде јача и да свима буде боље, а никако само за свој лични интерес и тренутно стање, као што је радила претходна влада.

У том смислу је неопходно наставити примену мера како бисмо сви заједно дошли до циља и то је финансијска одрживост система пензијског и инвалидског осигурања с једне стране и дугорочно очување већ постигнутих резултата с друге стране. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Владимир Петковић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела посланица Светлана Николић Павловић.

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре са сарадницима, даме и господа народни посланици, поштовани грађани, поштовани пензионери, овим амандманом се додатно дефинише члан 2. овог закона.

Законом о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању биће укинут закон о смањењу пензија закључно са 30. септембром 2018. године. Овим предлогом закона утврђује се и правни основ којим се даје могућност Влади Републике Србије за исплату увећаног новчаног износа пензија у зависности од економског кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије, с тим што је утврђено да средства за ове намене не могу да буду већа од 0,3% бруто друштвеног производа на годишњем нивоу.

Кључни разлог за доношење ребаланса финансијског плана ПИО фонда је укидање закона о привременом уређењу пензија, јер је потребан виши износ намењен за исплату нето пензија.

Наши најстарији суграђани, наши пензионери су најзаслужнији за стварање основних услова за спровођење неопходних економских реформи које је наша влада морала да спроведе и захваљујући њима сада имамо стабилне јавне финансије. На томе ће им и будуће, младе генерације бити веома захвалне.

Захваљујући одговорној политици Владе Републике Србије и председника Александра Вучића завршен је Клинички центар Ниш, први клинички центар икада завршен. Коштао је око 50 милиона евра. Хелидром се сада завршава. Градиће се Клинички центар Србије, потом Клинички центар Нови Сад, потом Клинички центар Крагујевац.

Предстоји знатно повећање плата медицинским сестрама и лекаrimа, јер имамо суфицит у буџету три године заредом, јер смо једна од три најбрже растућих економија у Европи.

Српска напредна странка ће у дану за гласање гласати за ове законе.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела Тијана Давидовац.

Изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајућа.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, протеклих дана смо могли да чујемо бројне предлоге и сугестије појединих посланика из опозиције на Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који је на дневном реду.

Могли смо да чујемо како се они сада боре за права наших најстаријих суграђана и износе некакве законе и предлоге, сада када су стабилизоване јавне финансије, сада када је економија почела постепено да се опоравља и када имамо раст БДП-а од 4,9% захваљујући развоју привреде а не продајом државне имовине, сада када нам је незапосленост 1,9%, сада када су инвестиције у првих шест месеци 1,4 милијарде евра, што је за 15,6% више него у претходној години, сада када је Србија препознатљива у свету и када имамо раст плата, сада када је минимална вредност радног часа повећана на 155 динара, када годинама имамо стабилан курс евра, сада када инфлација никада мања није била и да не набрајам више позитивне резултате које је остварила СНС од када је дошла на власт са председником Александром Вучићем.

Све ово је постигнуто јер су наши грађани препознали ко стварно ради за њих и води одговорну политику а ко само прича празне приче. Наши најстарији суграђани су у великој мери допринели да се ови резултати остваре, а ми смо обећали да ће се Закон о привременом уређењу исплате пензија укинути када се стабилизује Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање и, као што видите, Српска напредна странка испуњава своја обећања. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем, колегинице Давидовац.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Реч има народни посланик Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри, поштоване колегинице и колеге, то да ова влада и сва наша министарства брину о свим категоријама становништва потврдили смо како доношењем и предлогом овог закона тако и одвајањем средстава за лечење у иностранству, како деце тако и одраслих, од 600 милиона динара.

Наиме, морам да подсетим, наше грађане пре свега, да је управо господин Александар Вучић као премијер 2014. године донео иницијативу да се оснује Буџетски фонд за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији, тако да, ево, још једном показујемо да је брига о нашим грађанима наш основни циљ и да је то наша политика и, наравно, вероватно због тога јер су наши грађани то препознали дају нам огромну подршку коју имамо и која је из дана у дан све већа и већа.

Подсетила бих и да је Министарство здравља и Влада Републике Србије претходних дана договорила један протокол о сарадњи, где се, када је реч о хитним ситуацијама и упућивању пацијената на лечење у иностранство, обезбеђују два авиона како бисмо сада обезбедили и бржи, квалитетнији и бољи транспорт да бисмо уштедели драгоцено време, поготово када су у питању наши најмлађи становници. Значи, брига о деци заиста је на првом месту.

Оне којима су претходних дана пуна уста тога да брину о породиљама, трудницама, а ево колико брину о грађанима Србије и колико им је битно то што данас расправљамо о повећању пензија, подсетила бих да смо управо ми донели законе који уводе ново право на накнаде по основу рођења, неге и посебне неге детета, а не они. Они су црпели фондове, доводили нашу земљу до банкрота и они су показали колико брину. Зато их молим да нестану са политичке сцене, јер су показали колико су неспособни за било шта.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Баришић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.
Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се врши измена у члану 15. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, додаје се став 4, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на буџетску стабилизацију“.

Рекли смо, и то је свима познато, да ће тај новац који пензионери добију као повећање поново да се слије у систем Републике Србије и делом ће опет да се врати у буџет како би утицао на његову стабилизацију.

Да би дошло до овог повећања, морало је много да се учини на смањењу незапослености, која је била велика, на довођењу инвеститора, што уопште није лако кад немате ни инфраструктуру која је одговарајућа и која њих мотивише да они дођу и овде улажу.

Захваљујући влади коју је водио садашњи председник Вучић, а и садашњој влади и министрима који добро раде свој посао, максимално се залажу да бисмо дошли до још бољих резултата, ми можемо сада да повећамо пензије. Надам се, у наредном периоду, како се земља буде развијала и буде долазило још више инвеститора, јер као што је и председник рекао, још многа места чекају и на инфраструктуру и на инвеститоре који би дошли и упустили пре свега младе људе како нам не би из земље одлазили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.
Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Живан Ђуришић.

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, којим се врше измене у члану 15. Закона о ПИО тако што се додаје нови став, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на јачање и унапређење правосудног система“.

Чланом 15. важећег закона о пензијском и инвалидском осигурању прописано је да лица која нису обавезно осигурана у смислу овог закона, односно нису корисници права на пензију могу се укључити у обавезно осигурање и обезбедити права из овог осигурања под условима, у обиму и на начин предвиђен овим законом. Својство осигураника из става 1. овог члана стиче се даном подношења захтева, а изузетно, на захтев лица, најраније 30 дана пре подношења захтева.

Предложеном одредбом члана 2. закона о изменама и допунама Закона о ПИО елиминишу се проблеми који настају неблагоприятном одјавом осигураника који су то својство стекли укључивањем у обавезно осигурање у складу са чланом 15. важећег закона, избегава се утврђивање дугова насталих по том основу а на име неуплаћених доприноса за ПИО. Постојеће одредбе су допуњене тако да у овом случају својство осигураника престаје даном за које се лице у захтеву определи или ако допринос не плати у року од шест месеци од дана доспелости, а најраније са последњим даном за који је допринос плаћен.

Ове, као и остале измене и допуне закона су проистекле из потребе даљег уређења система ПИО, а све у оквиру започете реформе овог система 2002. године. Овом реформом се стварају услови за дугорочну економску одрживост пензијског система и истовремено обезбеђује правну сигурност и одговарајући социјални положај свих пензионера. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Мирко Крлић.

Изволите.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Господо министри, уважене колеге, пре него што било шта кажем о амандману, нарочито бих да искажем свој утисак о расправи о овом законском предлогу.

Сматрам да је посебно задовољство и част донети добру вест грађанима Србије, а посебно онима који су жртвовали своје личне приходе и поднели терет стабилизације државе. Треба да будемо поносни што смо део успешних реформи и што као посланици доприносимо подизању земље са дна, из банкрутства. Поред пензионера, председника државе, поред Владе, који су поднели посебан терет и који су својим активностима учинили све да финансијска моћ земље ојача, и ми имамо своју улогу гласањем за законе и, без обзира да ли подржавали или критиковали законске предлоге, мислим да треба да имамо осећај општег задовољства.

Да ли је могуће да је избијање последњег квазиаргумента опозиције, по коме је ускраћено некакво стечено право, једини разлог да се овом закону супротстави и да се не призна општепозната ствар, да је ово успех који поштује цео свет? Држава Србија из реалних извора исплаћује своје обавезе и одговорном политиком је напуњена државна каса – то је једина истина, која се не може порећи.

Амандман који сам предложио има за циљ да скрене пажњу на културу, јер свако побољшање животних услова, стандарда, треба да побољша и квалитет живота.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Крлићу. Хвала.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ненад Митровић.

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине председавајући, господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, укидањем Закона о привременом уређивању начина исплате пензије висина пензија

се враћа на ниво без умањења, што је резултат позитивних економских кретања. Тиме се омогућује да пензионери, који су поднели највећи терет процеса фискалне консолидације, осете корист од унапређења стања у економији.

Амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО има за циљ да додатно дефинише овај члан Предлога закона. У члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО отклањају се проблеми који настају неблаговременом одјавом осигураника који су то својство стекли укључивањем у обавезно социјално осигурање у складу са чланом 15. Закона и избегава се утврђивање дугова по том основу на име неплаћених доприноса за ПИО, што значи да лице губи својство осигураника даном за који се лице у захтеву определило или ако допринос не плати у року од шест месеци од дана доспелости.

Хоћу да напоменем да се предложена одредба закона односи на затечене кориснике по наведеном основу и на осигуранике којима је утврђено право на продужено осигурање. За све осигуранике Фонд ће по службеној дужности донети решење о престанку својства осигураника у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, тј. имаће обавезу да измени решење у назначеном року.

Позивам колеге посланике да у дану за гласање подрже Предлог измена и допуна Закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Митровићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Станија Компировић.

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, када је у питању пензијски систем Републике Србије, данас се налази у далеко бољем положају и стању него, рецимо, пре пет година.

Наиме, према званичним подацима, у 2014. години на име дотација за покриће расхода Републичког фонда ПИО из буџета је трансферисано 222,4 милиона динара, што је око 37,2% укупног прихода и 5,7% БДП-а.

Повећање изворних прихода Фонда из доприноса ПИО потичу пре свега из чињенице да је повећан број запослених лица, да се безусловно спроводи борба против сиве економије, што свакако има за последицу боље стање како у буџету Републичког Фонда ПИО тако и у буџету Републике Србије.

Не треба заборавити чињеницу да је приликом почетка фискалне консолидације јавних финансија предвиђено да се пензије неће повећавати све док учешће пензија у БДП не падне испод 11%, што је приближно вредности оног параметра из 2004. године.

Била су предвиђања да до повећања пензија неће доћи до 2020. године, међутим, добри резултати које је донела фискална консолидација довели су до тога да су се пензије повећавале, додуше онолико колико је привредни раст дозвољавао, али у децембру 2017. године пензије су повећане 5%.

Добри резултати, који су последица рада Министарства финансија, Министарства рада и осталих органа али и РФ ПИО, најбоље се огледају у чињеници да је 2004. године из буџета Републичког фонда исплаћено око 13% мање пензија него сада.

Тако да је прави изазов, иако је дошло до повећања обавезе за исплату давања из пензијског система, стабилан пензијски систем какав је сада, а који је у потпуности опорављен и стабилизован у претходних пет година, биће и даље. У тешким тренуцима фискалне консолидације...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Компировић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Да)

Реч има народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици наше владајуће СНС коалиције и једног малог броја опозиционара који је данас ту, они који су највише имали примедби на сет закона који је на дневном реду данас нису ту да са нама дискутују, нису ту да било шта конкретно кажу. Нисмо чули никакву конкретну примедбу на законе које смо поднели, нарочито јер је немогуће дати конкретну примедбу на реално повећање пензија, на бољи живот који следи нашим пензионерима, на бољи живот коме се надају и који ће дочекати, ево, већ за неки месец и запослени у јавном сектору.

Сви они који су, дакле, били стрпљиви, који су имали веру у политику Владе Републике Србије и председника Александра Вучића и СНС, данас за извесношћу и са сигурношћу могу да кажем да ће имати прво повећање пензија ако усвојимо, а уверен сам да хоћемо, већ у новембру, на својим рачунима више новца него што су имали раније, више могућности да обрадују своје унуче и своју децу, више могућности да живе боље и квалитетније него што је то био случај у прошлости, али да то све не буде на стакленим ногама, већ на чврстим ногама, јер данас имамо јаке темеље, јаку државу, озбиљну државу која не повећава плате и

пензије тако што се задужује по скупим и зеленашким каматама од 7%, 8% и 9% па то неко други после да враћа.

Ово је држава која је озбиљна, која је одговорна према својим најстаријим суграђанима и према својој будућности и зато сам уверен да и грађани све то добро виде, добро осећају и знаће да, када дође време, све то адекватно и оцене. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Филиповићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Да)

Реч има народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче, овај закон и поднесени амандман придонеће модернизацији Републике Србије, а самим тим и васпитању и образовању, а посебно патриотском васпитању.

Да је Зоран Живковић, звани Пољопривредник у Покушају, поседовао патриотско васпитање, не би на Међународној конференцији у Бечу октобра господње 2003. године, када је био председник Владе, поручио: „Мени је потпуно небитно чије је Косово и Метохија“. Његов став је и данас исти.

Када наш председник Србије Александар Вучић прави храбар и одлучан корак у изналажењу трајног, одрживог и компромисног решења за јужну српску покрајину, и његов пајтос Ненад Чанак, звани Нешо Гицоје, имао је мањак патриотског васпитања, јер је 5. марта 2017. године изјавио: „Спреман сам да признам независност Косова“.

И Саша Јанковић, звани Сале Прангија, сврстао се у тај табор изјавивши: „Моја платформа је признање независности Косова“. Зато није чудно што је његов саборац, академик Душан Теодоровић, рекао: „Никада током своје дугогодишње каријере у земљи и иностранству није ми се десило да тако погрешим у процени радних способности и моралног кодекса као код Саше Јанковића“.

Зато, господине потпредседниче Милићевићу, овај амандман је изузетно важан да се у будућности не би појављивали ликови који поседују мањак патриотског васпитања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, професоре Атлагићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Да)

Реч има народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Изволите.

ЉУБИША СТОЈМІРОВИЋ: Хвала.

Колегинице и колеге, када говоримо о укидању закона о привременом смањењу пензија, нисам изненађен ставовима опозиције, јер њима је и задатак да критикују све законске предлоге позиције, али оно што мене радује, то је чињеница да у разговору са грађанима, поготову са најстаријим грађанима, пензионерима, нисам наишао ни на једног који је разочаран овим предлогом закона, нисам наишао на грађане који имају нешто против тог закона.

Е сад, није лако омогућити стабилну исплату пензија уколико немамо јаку финансијску структуру у земљи. Како ћемо то да обезбедимо? Па нормално, као и у свим другим земљама, наплатом пореза. Зато поздрављам и ову измену у Закону о ПИО, где се каже да они који не плаћају редовно доприносе, да им се прекида стаж ако у року од годину дана не намире то.

Поздрављам тај предлог, али и предлажем да се поведе више рачуна о великим дужницима него о овим малим привредницима, јер они најчешће и плаћају те своје доприносе. Некада је постајала једна служба, Служба друштвеног књиговодства, која није дозвољавала да неко не уплати те доприносе, него је то било првенствено. Прво су се плаћали доприноси за пензијско, инвалидско и здравствено осигурање, а касније се исплаћивале плате итд. Зато предлажем и Влади да изнађе такву неку могућност где би се лакше одређивао начин плаћања тих доприноса. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, ја сам поднела амандман на члан 2. да бих појаснила како свеукупни развој Републике Србије утиче на смањење социјалних разлика.

Кад смо код социјалних разлика, наиме, Република Србија може да се поноси, јер је од 2012. године до 2018. године, захваљујући доброј политици господина Александра Вучића, нашег председника, отворено преко 70 компанија, запослено преко 150.000 људи. Е, на тај начин, упошљавањем, а у конкретном случају, пошто данас говоримо о ПИО фонду, о укидању закона о смањењу, уплаћивањем пореза и доприноса се смањују социјалне разлике.

Шта то значи? Однос броја пензионера и запосленост у Србији последњих година готово је изједначен. Према најновијим подацима Фонда ПИО за 2017. годину тај однос је био један према један и по. Захваљујући оваквој политици, захваљујући упошљавању, сигурна сам да ће за пет до десет година овај однос бити чак један према три.

У Србији данас живи 1.720.435 корисника пензија и 2.583.557 осигураника.

Оно што је врло битно и што треба истаћи је да смо пре четири године донели закон о умањењу пензија јер је Србија заиста била пред банкротом, и то нисам рекла ја него ММФ. То је била за нас изузетно тешка одлука. Сада смо одлучили да тај закон укинемо и да додатно повећамо пензије, иако пред нама нису никакви избори, то треба знати.

Наиме, недељама смо радили на томе и одлучили да пензије повећамо 8,8–13,3%. Пензионери у Србији су показали стрпљење и веру и зато треба да буду награђени. И не само то, то су људи који су све створили у овој Републици Србији, дали су допринос за бољи живот и заслужили су изузетно добре ствари. Тако ћемо ми, 13,3% добиће сви пензионери, њих милион.

Треба још нагласити да 60% пензија...

Да, милион људи ће добити 13,3% повећања. Некоме је то смешно, то је жива истина.

(Председавајући: Захваљујем, колегинице Малушић.)

И никада у животу неће имати веће пензије с обзиром да је инфлација била само 1,5–2%.

(Председавајући: Захваљујем.)

Може се још много тога говорити, али немам времена. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем још једном.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Изволите.

НАТАША Ст. ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, сарадници из Министарства, колеге народни посланици, пензионери су веома важни за Републику Србију и улажу се огромни напори да им се омогуће најбољи услови.

У Србији данас живи скоро два милиона пензионера, где је однос пензионера и радноспособног становништва, као што је моја колегиница рекла, један и по према један, с обзиром да је у прошлој години регистровано 1.723.435 корисника пензије и 2.583.557 осигураника.

Обећали смо да ћемо укинути закон о смањењу пензија када се земља финансијски стабилизује и то управо чинимо, јер ми наша обећања испуњавамо. То није политикантски потез, већ реалност. Стекли су се услови јер су републичке финансије стабилне, спроведена је фискална консолидација, а у току је реструктурирање привреде и значајно је унапређено пословно окружење.

Наш председник Вучић је велики државник; иако је Србија мала земља и по броју становника и просторно, али је велики човек на речима и делима. Првенствено он, великим личним залагањем, али и сви остали који следе његову политику, ту првенствено мислим на нашу председницу Владе, на наше министре, успели су да привуку рекордан број страних директних инвестиција у 2017. години. У 2017. години се Србија нашла на листи топ 15 земаља у Европи по страним директним инвестицијама, а по основу њих је отворено више од 20.000 радних места. По висини јавног дуга већ у јануару 2019. године ће се Србија наћи међу 10 земаља са најнижим јавним дугом.

О томе ми треба да причамо, а не о критикама. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Марко Парезановић.

Изволите.

МАРКО ПАРЕЗАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Основни циљ мера штедње и фискалне консолидације из 2014. године јесте био опоравак наших јавних финансија.

Највећи проблем са којим смо се тада суочавали био је изузетно висок буџетски дефицит, који је у 2011. години био негде око 150 милијарди динара, у 2012. години 191,9 милијарди динара. Такав јавни дуг довео нас је у ситуацију да морамо да се задужујемо у иностранству, да драстично подижемо наш јавни дуг, који је 2008. године био негде око 29%, 2012. године већ 60%, са тенденцијом раста. У једном тренутку, као што знате, дошао је и до 78%.

Данас је наш јавни дуг пао на негде око 58%, са тенденцијом да ће почетком 2019. године бити испод 50%, што је изузетно озбиљан резултат, који чак ни највећи оптимисти нису очекивали, и у том смислу Србија ће бити у висини јавног дуга међу најразвијенијим земљама ЕУ.

Што се тиче буџетског дефицита, о коме сам говорио на почетку, рецимо, у 2017. години имали смо суфицит буџета од 33,9 милијарди динара, што је за скоро за две милијарде евра бољи резултат него у 2012. години. Рецимо, 2012. године стопа инфлације износила је 12,2%, док се

последње три године креће негде између 1,2% и 3%. Вредност националне валуте нам је на практично истом нивоу као што је била и 2012. године, дакле без већих падова.

Такву ситуацију са јавним дугом пре свега можемо да захвалимо расту нашег БДП-а, расту наше економије и сви они који критикују долазак великог броја страних инвеститора, отварање нових радних места треба да знају да су ти страни инвеститори пре свега обезбедили знатно већи извоз за нашу земљу, јер су имали своје тржиште. Најбољи пример за то је „Железара“, где смо спасили 5.000 радних места, а данас је „Железара“ један од највећих извозника за нашу земљу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Парезановићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Реч има народни посланик Владо Бабић.

Изволите.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Уважена господо министри, поштоване колегинице и колеге народни посланици, пензиони систем у Србији заснован је на принципу осигурања. Последње измене и допуне Закона о ПИО биле су изузетно рестриктивне, али та је рестриктивност била заиста неопходна јер је сачињавала саставни део пакета фискалне консолидације, који је дао позитивне резултате. Ти резултати су и омогућили планирање даљих измена и допуна Закона, пошто су у пракси уочени његови негативни ефекти на одређене групације пензионера, али и потреба ефикаснијег рада пензионе администрације.

Због тога нове измене и допуне Закона везане су пре свега за промене начина обрачуна висине превремене старосне пензије за осигуранике којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, тзв. бенефицирани радни стаж, тако да се пенали рачунају за сваког конкретног осигураника посебно. Сви који имају максимални степен увећања стажа, тзв. 12/18, морају имати бар две трећине радног стажаведеног на пословима који се могу подвести под ову категорију увећаног радног стажа, са максимално сниженом старосном границом од 50 година.

До достизања финансијске одрживости система ПИО пензије ће се усклађивати према прописима које уређује буџет и буџетски систем.

У циљу смањивања броја привремених решења одсада ће се моћи и пре навршетка календарске године издати решење о пензији, а уједно се уводи и рок од три године орочавања трајања решења о привременим пензијама у случају непостојања свих потребних докумената и података за доношење коначног решења. Након три године Фонд ПИО ће их

прогласити као коначне, а то значи да се више неће дешавати да корисници пензија годинама, неки чак и до краја живота примају чекове по привременој одлуци.

Уводи се и надлежност Пореске управе, која ће вршити контролу наплате доприноса за социјално осигурање, тако да ће пензионери примати пензију у односу на висину и дужину плаћања доприноса. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бабићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Драгана Костић.

Изволите.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, народни посланици, грађани Србије, сигурно данас не бисмо били у ситуацији да говоримо о пензијама и повећању пензија да наш председник Александар Вучић не ради перманентно на отварању нових радних места и улагањима у нашу земљу.

Сведок ових мојих речи је свакако и данашње отварање нове фабрике у Нишу, и сутра, значи у два дана наш председник отвара две нове фабрике у Нишу, што је веома значајно за југ Србије. Данас се отвара аустријска фирма „Џумтобел“, светски лидер у производњи расвете, која ће запослити 350 радника, а у наредних три до пет година запослиће до 1.000 радника.

Сутра наш председник у Нишу отвара другу фабрику, „Ими“ – филипинска компанија за производњу ауто-делова, која је уложила 30 милиона евра у изградњу објекта од 14.000 квадрата. Они ће запослити око 1.500 радника, што је веома значајно за југ Србије; од тога биће запослено 500 инжењера, који ће просечну плату имати око 1.000 евра.

Ово је потврда да је наш председник све што је обећао испунио, за разлику од претходних председника, који су само били јаки на речима а слаби на делима. Да су остали на власти, оно „жуто предузеће“, данас би сигурно пензије биле само мисаона именица. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Костић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Борка Грубор.

Изволите.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, основни циљ свих промена Закона о пензијском и инвалидском осигурању је прилагођавање обавезног пензијског и инвалидског осигурања као најважнијег дела пензијског система демографским променама, пре свега процесу старења

становништва, економским околностима, али и са стратешким опредељењем државе за успостављање модерне и ефикасне администрације, тј. наставља се процес нормативног уређивања области пензијског и инвалидског осигурања.

Наши најстарији суграђани, наши пензионери су прихватили највећи терет реформи на своја плећа. За то смо им захвални и данас кроз измене и допуне овог закона ми враћамо пензије на износ из 2014. године, уз увећање 9–13%, у зависности од висине примања. Они са најнижим примањима добиће највеће повећање.

Социјални положај корисника пензија биће унапређен предложеном могућношћу исплате увећања уз пензију. Тиме се даје законска могућност увећања укупних примања пензионера у складу са позитивним економским кретањима и финансијским могућностима буџета Републике, односно Фонда. Такође је дата и могућност да се средства Фонда могу изузетно користити за исплату новчане помоћи корисницима пензије и новчане надокнаде у износу који Влада утврди.

Да би се буџет наше државе брже пунио а БДП више растао, потребне су нове фабрике, тј. нова радна места. За разлику од претходне власти, која је уништила сва предузећа која су радила у Лозници и околини, захваљујући нашем председнику господину Александру Вучићу у Лозници је већ почела са радом америчка фирма „Адиент“, засад са око 200 радника. Такође, кинеска фабрика „Минт“ тек треба да покрене производњу. Обе фабрике ће запослити 3.000 људи, што ће бити препород за Лозницу и Подриње. На тај начин се одговорно води државна политика, настојањем да се сваки регион равномерно развија.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Грубор.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Ивана Николић.

Изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању како би се додатно дефинисао поменути члан, а све у циљу истицања важности и препознавања финансијске способности у нашој земљи и за потребе реализације инфраструктурних пројеката.

Како су се створили услови за повећање пензија, за повећање плата, како буџет већ трећу годину заредом бележи суфицит, како је број запослених лица у нашој земљи све већи, а сви ти резултати се бележе јер се спроводи одговорна политика у складу са програмом Српске напредне

странке на челу са председником Александром Вучићем, и такво деловање даје одличне резултате.

Ми данас можемо слободно да изађемо пред светске лидере, који нашу земљу препознају као одличну дестинацију за инвестиције. Само у првих шест месеци ове године забележен је за 15% већи раст страних инвестиција у односу на исти период прошле године, која се бележи као рекордна година по том питању.

Овде бих додала још и да је Предлогом закона дефинисано да ће се обезбедити једноставнија процедура која се односи на подношење захтева за пензију, даље умрежавање система, смањење броја потребних докумената, где се смањује и време за спровођење процедуре а самим тим се смањују и трошкови и то свакако доприноси једној ефикаснијој услузи грађанима.

Кроз основни циљ доношења овог закона, као и кроз сва пратећа решења која су дефинисана још једном се показује свеобухватна одговорност и брига за грађане ове државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Соња Влаховић.

Изволите.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Уважени министри, колеге и колегинице, данас хоћу да се обратим поштованим пензионерима, да им кажем да већ трећу годину заредом имамо вишак у буџету, уместо дефицита имамо суфицит.

Захваљујући вама, поштовани пензионери, већ трећу годину, као што сам рекла, имамо вишак у буџету. Ви сте знали да тешким мерама можемо доћи до резултата. Ви сте отворили врата будућности нашој земљи. Данас је динар чврст, незапосленост је мања од 12%, имамо привредни раст и смањујемо јавни дуг.

Слушали смо пре два дана колико посланици опозиције брину о мамама. Њихова брига је велика, а један податак ће вам, поштовани грађани и грађанке, рећи колико су за време њихове власти бринули о мамама. Када је господин Ћилас био градоначелник, оставио је 2013. године огроман дуг, који је износио 1.118.000.000 евра, 630 евра по глави сваког Београђанина.

Сада ћу таксативно набрајати колико је то у динарима. Једнократна новчана помоћ социјално угроженим лицима – 120.660.000.000 динара, дуг за накнаду зарада за време трудничког одсуства – 388.921.000.000

динара, једнократна новчана давања запосленим и незапосленим породиљама и трудницама – 6.375.000.000 динара, субвенције за плаћање комуналних услуга – више од четири милијарде динара. Толико о њиховој бризи о мамама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Влаховић.

Повреда Пословника, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 32.

Заиста, у име посланичке групе СРС, више нема дилеме, морамо да констатујемо да су председавајући Парламента злонамерни у односу на нашу посланичку групу.

Не знам колико пута треба да вам свима појединачно кажем да морате скренути ако народни посланици или не воде рачуна о томе, или не разликују неке ствари или читају оно што им је написано па онда не гледају кога виде на овој страни, али председавајући има обавезу да оног момента кад народни посланик каже – опозиција каже то и то, опозиције нема, опозиција је некад била оваква или онаква, морате да часком прекинете и кажете – молим вас, опозициона партија СРС, друга по величини у Парламенту, најјача опозициона странка је у Парламенту, ради, учествује.

Да л' се то вама допада или не допада, то је ваша ствар, то је ствар и оних тамо народних посланика који мисле другачије, али не можете да нас сврстате међу оне којих заиста нема ту, што нас не занима. Нити нас занима кога овде има, нити кога овде нема. Занима нас оно што ми радимо, занимају нас грађани Србије, занима нас да својим конструктивним примедбама, амандманима, расправама покушамо да утичемо и на министре и на скупштинску већину, да уредимо законе да би сви грађани Србије имали користи од тога.

Молим вас, ради јавности морате да водите рачуна о томе. Ви упорно покушавате да скренете пажњу јавности да постоје само ови и само ови и не постоји више политике у Србији. Постоји најозбиљнија политичка партија, најдоследнија, са најозбиљнијим програмом – Српска радикална странка.

(Србислав Филиповић: По Пословнику.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Чуо сам вас, колега Филиповићу. Само тренутак, пошто сам у обавези да као председавајући најпре одговорим, а приметио сам да сте се по Пословнику јавили и ви и колега Марковић.

Колегиницу Радету нисам желео да прекидам у мисли, јер бих прекинуо смисао онога што је желела да каже, а заиста не желим да верујем да је по ономе што је говорила мислила на СРС.

У потпуности разумем ваш став и легитимно је право, наравно, вас да укажете, јер не желите да будете, што је потпуно разумљиво, у групацији опозиције о којој је малочас било речи. Више пута смо и водили дијалог на ову тему.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Захваљујем, колегинице Радета.

Колико сам приметио, колеге су одустале од указивања на повреду Пословника. Захваљујем се и колеги Филиповићу и колеги Марковићу на разумевању.

Настављамо даље расправу по амандманима.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала вам, председавајући.

Када кажемо да се отварају нова радна места, неки се питају зашто толико потенцирамо то и шта је толико битно. Међутим, вишеструки су ефекти које она са собом носе. Не само да се смањује стопа незапослености, што заиста јесте и примарни циљ, већ то утиче и на већи износ, прилив пореза који ће бити уплаћен у буџет. Самим тим то говори да ће бити безбедније и сигурније пензије и надамо се у наредном периоду и њиховом порасту.

Оно што је такође обрадовало Зрењанин, моје суграђане, јесте да, када је председник Републике Србије Александар Вучић посетио наш град, а након тога и Кину, не долази само једна компанија, која производи гуме, „Шандонг Линглонг тајер“, већ још једна, која је специјализована за производњу цинка. То је нових 2.000 радних места за Зрењанин, за Банат и, наравно, за Србију.

Још једном захвалила бих се пензионерима што су истрајали и омогућили нам да препородимо наш финансијски систем. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јаношевић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре, уважене колеге, податак да је у једном тренутку фонд за пензије скоро 60% био дотиран из буџета био је довољан да се види да је ова земља била пред банкротом и да је нешто морало да се учини. Закон, тадашњи, о привременом смањењу пензија је свакако била једна од најтежих одлука Владе, али данас видимо колико је то била добра одлука. Наравно, захвалност свим људима који су имали разумевања и онда када су се изјашњавали, а имали су више прилика, на изборима, да се изјасне о томе да ли је то била паметна одлука.

Ми сад буџет можемо да окренемо ка пројектима који креирају раст. Даћу пример своје општине, где смо, рецимо, из тог раста обезбедили, министре, кад сте посетили Прибој и, наравно, покренули целу иницијативу, а преко Канцеларије за јавна улагања, имамо 407 милиона за реконструкцију Средње машинско-електротехничке школе и једне основне школе у Прибоју.

Такође, хвала вам на великој помоћи и вашим сарадницима у успостављању високошколске јединице машинске струке у Слободној индустријској зони у Прибоју. То је јединствен пример да се једна високошколска јединица налази у индустријској зони, где ће будући студенти производног машинства имати дуално образовање као на длану.

Прибој има слободну индустријску зону која је формирана захваљујући тиму Александра Вучића пре три године, данас ради близу 400 људи, седам фирми, а у наредним данима ћемо потписати уговор са компанијом „Инмолд“ из Пожеге, која је шампион дуалног образовања у том делу Србије, и вама је та фирма довољна.

Дакле, да није било тог новца преко Канцеларије за јавна улагања, не бисмо могли да успоставимо нови начин у школству. Дакле, то није узимање, то је улагање у бољу будућност. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јањушевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Бранко Поповић.

Изволите.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом који сам предложио додатно се дефинише предлог овог закона.

Потписивање уговора о реконструкцији и изградњи Клиничког центра Србије још једна је потврда чврстог опредељења Владе Србије да улагањем у изградњу нових, најсавременије опремљених болница, као и набавком најмодернијих медицинских апарата и опреме, уз запошљавање

и усавршавање младих лекара, наш здравствени систем убрзано постане најквалитетнији у региону.

У првој фази радова биће изграђено нових 86.000 квадрата простора. Клинички центар Србије ће добити комплетно нов ургентни центар и дијагностику, уз двадесет нових операционих сала и 500 болесничких соба.

Уговором је обухваћен и део друге фазе радова у оквиру које је планирана изградња нове куле од 25.000 квадратних метара, као и рехабилитација давно изграђеног подијума од 60.000 квадрата заједно са свим техничким блоковима, паркинзима и саобраћајницама.

Укупна вредност инвестиције износи око 110 милиона евра, а ускоро креће и реконструкција КЦ у Новом Саду и КЦ у Крагујевцу.

Такође, држава је издвојила више од два милиона евра за опремање КБЦ Земун. За нови апарат за магнетну резонанцу издвојено је 685.000 евра, за опрему у ангио сали више од 300.000 евра, за ултразвучни апарат 130.000 евра, а завршетак радова на потпуној реконструкцији ове установе очекује се наредне године.

Реализација свих ових пројеката показатељ је да Влада Републике Србије стреми свеукупном развоју државе и подизању животног стандарда свих њених грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, уважени министри са сарадницима, захвалио бих се свим пензионерима који су имали разумевања за своју државу онда када је било најтеже и мерама штедње омогућили бољу будућност нашој земљи и нашој деци.

Зато смо и успели да град Лесковац буде пример добре праксе у више области, као први град у Србији који је свој план одбране усагласио са Планом одбране Републике Србије, као и други град по успешности у попису нелегално изграђених објеката. Лесковац је пример добре праксе и када је у питању социјална заштита, због чега смо други град у Србији по висини наменских средстава које је Министарство за рад определило локалним самоуправама за унапређење и развој услуга социјалне заштите.

Један од примарних циљева, задатака лесковачке локалне самоуправе је стални рад на побољшању квалитета живота деце. У реновирању образовних установа досада смо из буџета града Лесковца

уложили 75 милиона динара, а све како би се ђацима обезбедиле топле учионице и боље место за учење. Готово да не постоји школа у граду у којој није било значајних инвестиција. Осим градских, нови сјај су добиле многе школе у селима, попут Печењевца, Чекмина, Дрћевца, Горњег Крајинца. Нова школа изграђена је у Свирцу, наравно уз помоћ Министарства просвете и Владе Републике Србије.

Поред тога, у Школи за основно и средње образовање „11. октобар“ опремљена је и прва сензорна соба у Лесковцу, а изграђен је и плато за корективне вежбе.

Успехе ученика Музичке школе локална самоуправа сваке године награђује куповином клавира. Досада је набављено пет пијанина у последњих пет година.

Основне школе „Петар Тасић“ у Лесковцу и „Аца Синадиновић“ у Предејану добиле су нове физкултурне сале, а у току је изградња сале у Школи „Вожд Карађорђе“ у Лесковцу. Изграђено је и шест терена за мале спортове, као и 120 малих и пет великих мобилијара како би лесковачки малишани и омладина имали адекватно место за игру и бављење спортом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Снежана Петровић.

Изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, поштоване колеге народни посланици, поднетим амандманом на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО врше се измене у члану 15. Предлога закона додавањем новог става 4, којим се подстиче свеукупни развој Републике Србије са освртом на пореску одговорност.

Новина у предложеним изменама закона је да се мења начин обрачуна висине превремене старосне пензије за оне кориснике који имају бенефицирани радни стаж и одлазе у превремену старосну пензију па им се обрачунавају тзв. пенали због недостатка година живота.

Од 2019. године за њих ће важити снижена старосна граница, а не општа као досада. Након што напуне пун пензијски стаж неће имати казнене пенале због тога што су млађи, чиме ће се исправити недостаци досадашњег начина обрачуна пензија за ову категорију пензионера, који су своје пензије стекли обављајући сложене, одговорне и тешке послове.

Предложеним праведнијим обрачуном висине превремене старосне пензије за запослене са бенефицираним радним стажом знатно се смањују

обавезе послодавца око попуњавања и доставе Фонду ПИО разних образаца и обезбеђује се већа правна сигурност пензионерима.

Укидањем важења Закона о привременом уређењу начина исплате пензија ова категорија пензионера убудуће примаће пензијски чек без умањења, а уводи се и могућност исплате увећања уз пензију.

Узимајући у обзир наведено јасна су и недвосмислена настојања Владе Републике Србије и надлежних министарстава да се предложеним изменама и допунама овог веома важног закона побољша положај нас и наших најстаријих суграђана у складу са економским кретањима и могућностима буџета Републике Србије. У дану за гласање подржаћемо предложене измене и допуне закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Петровић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Треће животно доба носи са собом једну од највећих животних промена, а то је крај радног стажа и одлазак у пензију. Нестрпљење и непознаница од новог начина живота додатно се усложњавају у случају када се чекање на прву пензију одужи и досадашња искуства показују да будући пензионери су управо они који могу да убрзају овај процес и отклоне све препреке које су разлог кашњења прве пензије.

Неодговорност послодаваца, закаснеле уплате зарада и неисплаћене отпремнине у законски прописаном року само су неки од разлога због којих нови пензионери понекада дуже чекају на прву исплату пензионог чека. Отежавајућу околност чине и некомплетни подаци о стажу осигураника, закаснеле зараде и доприноси за пензионо и инвалидско осигурање. Све ово су разлози који на самом почетку пензионог стажа утичу на дужину трајања поступка и решење о пензионисању.

Осим исплате саме пензије, решење о пензионисању неопходно је и ради регулисања здравственог осигурања и здравствене картице, као и добијање картице са попустом за јавни градски превоз, могућност коришћења чекова, попушта за пензионере или задуживање код банака за повољне кредите које дају пензионерима.

Будући пензионери добиће на времену уколико сами провере свој стаж и податке о уплатама у матичној евиденцији, која је доступна на званичном сајту ПИО фонда. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Савкић.

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО.

Основни циљ Предлога измена и допуна Закона о ПИО јесте стварање дугорочне одрживости пензијског система и унапређење положаја садашњих и будућих генерација пензионера.

Ја бих опет нагласио да су управо пензионери поднели највећи терет мера фискалне консолидације од 2014. године до данас.

Захваљујући одговорној политици Владе Републике Србије и председника Александра Вучића пензије ће од октобра 2018. године бити увећане у просеку 8,8–13,2% у односу на 2014. годину пре смањења.

Доношење измена и допуна постојећег закона произилази из потребе за даљим уређивањем и унапређењем ове области.

Посебност пензијског система свакако представља и чињеница да је непосредно зависан од демографских и економских токова у држави, то јест старосне структуре становништва, миграционих кретања, нивоа и квалитета запослености, висина зарада, раста БДП-а.

Једна од значајних новина јесте праведнији обрачун висине привремених пензија за осигуранике са бенефицираним радним стажом. Умањења привремене пензије ће се утврђивати у односу на снижену старосну границу, а не у односу на општу старосну границу како је то досада предвиђено законом.

Даље, остварује се већа правна сигурност корисника пензија. Смањује се обавеза послодавца у смислу достављања различитих пријава ПИО фонду и врши се разграничење надлежности.

Имајући то у виду, циљ предложеног амандмана има позитиван ефекат на свеукупни развој Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, господине Милићевићу.

Измена Закона о пензионом и инвалидском осигурању представља добре вести за све пензионере у Републици Србији, јер ће октобарске пензије бити увећане за између 9% и 13% и оне ће сада бити више него што су биле пре смањења 2014. године.

Подсетићу вас на следеће чињенице. Србија је пре само четири године била пред банкротством, јавни дуг је износио 78% БДП-а. Сада је он испод 50% и то су заиста добри резултати Владе Републике Србије и председника Александра Вучића.

Са овог места желим да поручим да се заиста захваљујем свим пензионерима у Републици Србији, који су заиста били стрпљиви, трпељиви, али и били пуни разумевања за све оне мере штедње, мере фискалне консолидације. Ми данас заиста као држава, као друштво имамо чему да се надамо, имамо стабилну државу, стабилне финансије и то су резултати које заиста опозиција не може да нам замери.

Пензионери су заправо она група наших грађана који су отворили врата будућности Србије, показали су пожртвовање и Србија данас заиста бележи добре резултате. И кад је реч о директним страним инвестицијама, у читавој Југоисточној Европи данас смо лидери и кад је реч о незапослености, по први пут након 25 година ми имамо незапосленост у Србији која је испод 12%. Динар нам је стабилан, инфлација је заиста ниска и привредни раст бележи значајан скок, он данас износи 4,9%.

Желим као посланик СНС да поручим свим грађанима Србије да ћемо наставити да реформишемо наше друштво, наставићемо да реформишемо нашу земљу и да повећање плата и пензија није само политичка воља. Ми заиста сада у нашој каси, у буџету Србије имамо могућност и простор да повећавамо плате и пензије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Стојковић.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Блажа Кнежевић.

Изволите.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, сви смо били сведоци како изгледа када имате једну пљачкашку, бахату и неодговорну власт, која је довела Србију на ивицу амбиса и која је за 12 година успела да уништи готово све у Србији.

Били су потребни мудри, храбри и одлучни потези да би се држава спасила од банкрота, притом не обмањујући народ и пре свега говорећи им увек истину, што је Александар Вучић и чинио.

Тежак је био пут опоравка. Велики терет привредног опоравка Србије поднели су наши пензионери и сви смо им на томе захвални, јер су схватили колико је ово важно за нашу земљу.

И поред свих успеха Србије и поред тога што је Србија међу три најбрже растуће економије у Европи, неки задојени мржњом и личном фрустрацијом неће да виде и признају резултате са којима држава Србија граби крупним корацима ка још већим успесима. А како и могу другачије кад, када ујутру стану пред огледало, прво мрзе себе па онда све остале, а кад почну да се баве некаквом наводном политиком, увек то буде политика мржње и све учесталије позивање на насиље, односно насилну промену власти у Србији.

Господо, све док грађани Србије на изборима одлучују коме ће дати поверење, а тако ће бити јер је Србија земља у којој се поштују Устав и закони, за разлику од вашег времена, ви немате баш никакве шансе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Кнежевићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, а све са циљем да се додатно дефинише Предлог закона.

Чланом 2. врши се измена и допуна члана 15. Закона о ПИО. На овај начин спречава се нагомилавање и утврђивање дугова на име неуплаћених доприноса за ПИО.

Велики број грађана је имао проблем са неуплаћеним доприносима. Тога су постали свесни тек оног тренутка када су поднели захтев за одлазак у пензију, када су сазнали да немају уплаћен пун радни стаж, а све је то последица неодговорних власти које су биле на челу Србије.

Уништавањем предузећа и њиховим затварањем довели су огроман број радника на ивицу егзистенције, а тако уништена предузећа су продавали будзашто. Радници су остали без зарађених а неисплаћених плата, као и без уплаћеног пензијског и инвалидског осигурања за период када су радили. На овај начин неодговорна власт је грађане онемогућила

да оду у заслужену пензију, а имају мању пензију због неодговорности других.

Да се СНС и садашње државно руководство разликује од досовских уништавача привреде и индустрије можемо видети данас у Нишу. Данас се у Нишу отварају две нове фабрике. У Нишу, који је некада важио за индустријског гиганта, а до пре пар година је био град без наде. Сада му се враћа полако стари сјај.

Више од две хиљаде нових радних места гарант су да ће пензиони фонд бити стабилан, а потребно је напоменути и то да ће бити уписано и више од 500 инжењера, што је веома битно за Ниш као универзитетски град који има Машински, Грађевински и Електронски факултет. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштовани народни посланици, поштовани господине министри, укидањем Закона о привременом уређивању начина исплате пензија висина пензија у исплати се враћа на ниво без умањења, што је резултат свакако најпозитивнијих економских кретања.

Тиме се омогућује да пензионери, који су поднели највећи терет процеса фискалне консолидације, осете корист од унапређења економије државе Србије. Закон је био привремена мера, неопходна да се оздрави економска и финансијска ситуација у земљи, и није дотакао све кориснике права ПИО тако што је заштитио 1.100.000 пензионера са пензијом мањом од 25.000 динара.

Убрзани развој, постигнути резултати, наставак започетих реформи омогућавају нам да без резерве подржимо овај Предлог закона о изменама и допунама Закона о ПИО, имајући посебно у виду стални раст БДП-а и суфицит у буџету данас већи од 49,1 милијарде динара. Таква ситуација нам говори да ће ова и следећа година бити свакако позитивне за бољи положај пензионера и да предлагач новим моделом усклађивања пензија заправо обезбеђује у будућности већи проценат повећања пензија.

Одговорном политиком СНС-а, поред бројних резултата треба нагласити и то, инфлација се креће у оквиру пројектованог циља, готово је и нема. Зато је нови модел усклађивања пензија свакако повољнији за саме кориснике пензија.

Моја је обавеза била да ово кажем у име пензионера из Новог Кнежевца, који верују у овај модел јер живе у реалном времену и виде да Србија иде путем динамичног развоја, прогреса и напретка и да ће под

руководством Александра Вучића и СНС постати још боље место за живот свих њених грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јанчићу.

На члан 2. амандман, са исправком, поднео је народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, уважене колеге, поштовани министри са сарадницима, на члан 2. Предлога закона поднео сам амандман предлажући да се у првом ставу речи шест месеци избришу и да се уместо њих стави рок од три месеца.

Наиме, за разлику од мојих колега које су имале другачије размишљање у ранијој дебати по овом члану, а када се узме у обзир да се овде не ради о обавезном осигурању у смислу Закона о ПИО већ могућности да се људи добровољно осигурају, сматрам да је апсолутно у духу са изменама и допунама које нам нуди овај предлог закона да се рок скрати на шест месеци.

Зашто? Својство осигураника, практично добровољног осигураника, престаје даном за који се он определи да то престане или уколико, како се предлаже изменом и допуном, не плати у року од шест месеци доприносе на које се обавезао да ће платити.

Сматрам да је рок од шест месеци у овој ситуацији предуг рок, који ће само стварати огромно дуговање које ће, једноставно, после тога бити нешто што онај ко је желео да постигне нешто корисно за себе доћи у ситуацију да сам себи створи обавезу коју није у могућности да испуни.

Продужавање рока на 12 месеци заиста би те кориснике довело у још неповољнију ситуацију од овога што закон нуди, а мислим да је сасвим примерено да се овај рок скрати на три месеца, јер ставом 2. члана 15. који се не мења, каже се да се изузетно, на захтев лица, право на осигурање може стећи и 30 дана пре подношења захтева. Тако да, када се једно и друго узме у обзир, и са овим скраћењем на три месеца практично био би покривен могући период од четири месеца у којем неко може да реагује, испуни своје обавезе и покрије радни стаж, а да смањи ризик од дуговања према пензијско-инвалидском осигурању. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

БЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући Милићевићу, министре са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, доношењем Закона о привременом уређивању начина исплате пензија 2014. године највећи терет су поднели сами пензионери, који су веровали од првог тренутка да Влада и њен премијер Александар Вучић повлаче потез да земљу извуку из банкрота. Веровање у боље сутра и стрпљивост их није напуштала; и 2014. године и 2016. године ти исти пензионери пуну подршку дају политици Александра Вучића.

Данас, када говоримо о предлогу закона којим престаје да важи Закон о привременом уређивању начина исплате пензија, знамо да је овим законом утврђен правни основ којим се даје могућност Влади за исплату новчаног износа као увећања уз пензију, наравно у зависности од економских кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије, с тим што је додатно утврђено да средства за ове намене не могу бити виша од 0,3% БДП-а на годишњем нивоу. Средства за ову намену обезбедиће се у буџету, а изузетно новчани износ ће у 2018. години бити исплаћен из средстава Републичког фонда ПИО.

Пре четири године држава је била пред банкротом, о томе говори податак да је јавни дуг у том тренутку био 78% БДП-а, а пре краја ове године ће бити испод 50%. Трећу годину заредом имамо вишак у буџету захваљујући одговорној политици најпре премијера а данас председника Александра Вучића и Владе Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господа народни посланици, захваљујући одговорној политици претходне владе и такође одговорној политици ове владе, Србија је успела да забележи одличне резултате у претходном времену и створени су далеко бољи услови за живот свих њених грађана.

Србија је тако успела да постане једно од највећих градилишта у овом делу Европе, градећи модерне ауто-путеве, реконструишући железницу, градећи тунеле. Политичка и економска стабилност наше земље и велика улагања у инфраструктуру довели су до тога да данас имамо све више инвестиција и све више нових радних места.

Такође, ми смо овде, у Народној скупштини пре неколико месеци донели одличне законе који се тичу војске. Војска је почела да обнавља

своју опрему, за разлику од оних времена када су се тенкови и хаубице топили. Такође, ради се много и на обезбеђивању најбољих могућих услова за наше младе инжењере, научнике, иноваторе и Србија жели на све начине да их задржи овде у земљи, да овде заснују породице и свој радни однос.

Имајући у виду све ово што сам рекао, и много тога још не може да стане у ова два минута, јасно је да је Србија напредовала много, да је било много инвестиција, нових радних места и да је умногоме поправљен однос између броја осигураника и броја пензионера и да смо ми данас у могућности да донесемо један овакав закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Никола Јоловић.

Изволите.

НИКОЛА ЈОЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, којим се врше измене у члану 15. Закона о ПИО, додаје се нови став 4, који гласи – одредбама овог закона подстиче се развој Републике Србије, а везано за бољи приступ економским ресурсима.

Усвајањем овог амандмана додатно се дефинише члан 2. Предлога закона, који каже да и лица која нису обавезно осигурана у смислу овог закона, односно нису корисници права на пензију, могу се укључити у обавезно осигурање и обезбедити права из овог осигурања под условима, у обиму и на начин предвиђен овим законом, у смислу да својство осигураника престаје или даном када се осигураник о захтеву определи или ако допринос не плати у року од шест месеци од дана доспелости.

На овај начин лице стиче право да буде осигураник и његов положај, права и обавезе боље су дефинисани, јаче се штите и прецизније одређују. Наша земља на овај начин себи обезбеђује сигуран развој, а људи као део економског ресурса приступачнији су потенцијалним послодавцима, уз гарантовање права које Закон и Предлог закона обезбеђују. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јоловићу.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, измене и допуне Закона о ПИО важна је тема овог дневног реда у Народној скупштини и зато је овај број амандмана поднет на ове тачке измена и допуна. Сигурно да оно што је Влада и обећала, када се стабилизују јавне финансије и Фонд ПИО, укинуће се и закон о смањењу пензија и пензије ће у наредном периоду расти у складу са реформама које спроводи ова влада, која има јасан циљ да свакодневно подиже квалитет живота грађана. То неће да виде само они који имају лошу намеру.

Моје колеге су говориле о катастрофалној методологији и лошој предизборној намери повећања пензија 2008. године. У намери повећања од стране „жутог предузећа“, та катастрофална одлука је имала још и додатно урушавање државног буџета, јер у недостатку исплате из реалних извора подизани су краткорочни скупни кредити. Кад имамо уз то и потрошене паре од приватизације које су потрошене у јавну потрошњу и пројекте из којих су исисавали паре за партијску и своју личну касу, имамо за резултат уништене јавне финансије, урушену Србију и остављене стотине хиљада људи без радног места. Све то је морао да подиже из темеља председник Вучић на челу Владе и државе и да храбро спроводи реформе и да подиже углед Србије у међународној заједници. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, професоре Јокићу.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Поштована господо, најважнија ствар јесте да су створени услови да се пензије у будућем периоду повећавају. Најјача гаранција јесте стабилан динар, златне резерве, девизне резерве. Међутим, када је у питању повећање пензија које ће бити у наредном периоду, поставља се питање – да ли формула или буџет?

Ја одговорно овде тврдим да је боље буџет него формула, јер кад имате у буџету пара, ви можете да направите формулу. Ако имате формулу а нема пара у буџету, не вреди ништа од формуле. Али шта је битно? Ако ми желимо да повећавамо пензије према стању у буџету до 0,3% БДП-а, мора се поштовати Закон о буџетском систему, мора се радити реализација буџета на шест месеци, мора се радити реализација буџета на девет месеци и мора се радити завршни рачун.

Ово мора да чује министар финансија. Без ове анализе, без овог увида, ова формула, овај алгоритам неће бити добар.

Молим вас да се Закон о буџетском систему поштује и да се ово уради и следи бољитак свима нама, а пре свега пензионерима, којима ће сигурно бити повећана пензија, јер сам ја прошли пут говорио – оно што ми дамо пензионерима из буџета, то је одмах врати у буџет и тиме се повећава онај сабирак лична потрошња у БДП-у, а поново апелујем да се ми полако припремамо и да говоримо о бруто националном дохотку. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, професоре Јокићу.

По амандману народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Поштоване колеге, прича се наставља, наравно од ранијих заседања, знамо сви ми овде у сали, али они који нас гледају заправо не знају или можда превиде о чему се ту ради.

Јавио сам се поводом овог амандмана, могао сам и поводом многих других, само да вам скренем пажњу на образложење са којим је овај амандман одбијен, као и сви други амандмани, готово сви други амандмани које предлажу колеге из владајуће странке. Оно каже – овај амандман се одбија из разлога наведених у образложењу за одбијање амандмана посланика Сандре Божић на члан 2. Предлога закона.

Када погледате образложење, онда видите оно што смо видели, читали у ранијим заседањима када су одбијани ови, кажем, фиктивни или фантомски амандмани. Колегама се то не свиђа, али они јесу поднети не зато да би били усвојени. Свако ко подноси амандман он рачуна да ће бити усвојен. Овде се амандмани подносе зато да би се трошило време. У сваком случају, каже Влада у одговору – не моја влада, него ваша влада, мада је она заједничка, нажалост – одбија јер није у вези са садржином члана 2. Предлога закона. Дакле амандман се одбија јер није у вези са садржином члана на који се подноси. То важи и за десетине, тачније стотине других амандмана, који су по истој формули поднети и одбијени.

Дакле, потпуно је јасно, само што је сада, ранијих пута је, просто 100, 200, 300 пута понављана формулација – одбија се јер није у вези са предлогом или са садржајем члана тог и тог или тог и тог закона, а сада је нађена мало елегантнија формулација.

Просто, могли смо скратити ову процедуру и ове дане и ове сате. Ми три дана расправљамо о амандманима, у појединостима дакле, а при томе смо стигли до другог члана на прву тачку дневног реда. До просветних амандмана и амандмана на овај закон о просвети се неће, вероватно, ни стићи.

Поново се понавља тај механизам. Рекао бих да је непотребан. Седите и договорите се, представници власти и опозиције, на колегијуму.

Чуо сам да се више пута прозива опозиција што нема овде представника опозиције или што их има мало. Ја вам кажем, неће их бити ни толико. Приметили сте да је било доста представника...

(Народни посланици добацују.)

Само полако...

... Неће бити ни толико на оваквим расправама и није добро што то, како бих рекао, фактички бојкотују уместо да објаве да бојкотују овакву расправу и мислим да би можда то подстакло владајућу већину да онда, можда, седну и нешто се договоре.

Када је расправа у начелу, онда, као што знате, било је представника опозиције, било је расправе, било је полемике, квалитетније или мање квалитетне, то је сада друга ствар, али ово, да очекујете да неко седи и да на неки начин мазохистички слуша ове амандмане који нису амандмани, који су формулисани само за то да би се причало о успесима власти, просто, то је мазохизам који је нереално очекивати од представника опозиције, ја бих рекао и било ког народног посланика који држи до себе.

Дакле, понављам, ово је расправа која је сувишна на овакав начин и служи само трошењу времена, односно да се загуши, да се не чује глас опозиције, као нпр. јучерашња дебата о Влади, завршавам тиме, где су, сабрао сам, укупно 16 минута говорили представници опозиције, од 180, колико је стајало на располагању. Значи, 16 од 180 минута, па то је мање од 10%. Дакле, просто то није равномерна заступљеност, чак и у овој пропорцији, где је наравно представника већине више. Немам ништа против да се њихов глас више чује, немам ништа против да је у медијима њихов глас доминантнији, ништа то мени не смета, али немојте у потпуности гушити глас опозиције, јер то никада не заврши добро. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Све сам приметио колега, али непосредно пре него што вам дам реч, видим да сте указали на повреду Пословника, и ја осећам потребу да одговорим колеги Вукадиновићу па ћу вам онда омогућити, наравно, и повреду Пословника.

Колега Вукадиновићу, мислим да смо више пута водили дијалог на тему коју покрећете. Знате како, легитимно право је, ви то јако добро знате, и посланика позиције и посланика опозиције да могу поднети амандмане. То да ли ће неки амандман бити тема и бити део расправе у појединостима, не зависи од нас него од надлежног одбора, кроз који пролазе сви амандмани да би након тога дошли у пленум.

Нисам желео да вас прекинем, јер бисте онда рекли да спречавам ваше демократско право да изразите ваше мишљење, али вас молим да убудуће не дефинишете амандмане колега, ни позиције ни опозиције, јер, дозволите, амандмане су подносили и колеге из Српске радикалне странке, које ја веома уважавам и желе да учествују у расправи, али вас молим да

не употребљавате реч „фантомски амандмани“ и да не спорите право посланика да образлажу своје амандмане.

Виделе су, наравно, ја сам у то потпуно убеђен, све колеге које су досада говориле на тему поднетих амандмана, потпуно сам убеђен да су видели образложење Владе Републике Србије, али су желели, и то је њихово право, и то им омогућава Пословник, да кроз додатну расправу, до два минута, још једном покушају да укажу Влади Републике Србије на важност и значај теме коју су желели да покрену кроз свој амандман.

Да ли ће, господине Вукадиновићу, опозиција... И то је једна нетачна квалификација и морам, због колега које су у сали, јер данас током преподнева ми је то сугерисано – ево, колегинице Радета, то чиним – дакле, нема бојкота опозиције, ја овде видим колеге из опозиције које су спремне за расправу. О онима који нису спремни да говоре о темама попут повећања пензија у Србији, то само довољно говори о њима, а не о нама који седимо у сали.

Што се тиче јучерашње седнице, пошто сте покренули и то питање, а и то није тема амандмана по којем сте се јавили, а опет сам вам дозволио да говорите, што значи да нисте у праву...

(Ђорђе Вукадиновић добацује.)

Дозволите, ја сам вас саслушао.

Што значи да нисте у праву када кажете да неко жели да спречи демократско сучељавање мишљења и да неко жели да спречи демократску расправу у овом парламенту. Дозволите, Влада је показала јуче одговоран и озбиљан однос, спремност да одговара на питања посланика. На који начин је то урађено? Па у складу са Пословником о раду Народне скупштине Републике Србије. Тај пословник није дефинисала и није изгласала ова владајућа коалиција, нити владајућа коалиција пре ове. Ми смо увек спремни да разговарамо на тему измена и допуна Пословника о раду Народне скупштине.

Шта је оно што мени као председавајућем смета? Празне су нам клупе, господине Вукадиновићу. Да ли је бојкот или не, то мене лично не интересује, али сматрам да свако има одговорност, пре свега према грађанима од којих је добио мандат.

Дакле, свакако можемо причати о изменама и допунама Пословника о раду Народне скупштине ако говоримо о јучерашњој седници која је трајала у временском периоду од 16.00 до 19.00 часова, али исто тако вас молим, погледајте колико посланика опозиције је јуче било у прилици да постави питање, а колико посланика позиције.

Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Е, сад имамо, наравно, велики број пријављених посланика, што је и разумљиво.

Најпре повреда Пословника.
Реч има Маријан Ристичевић.
Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, немојте да вас чуди наступ колеге Вукадиновића. Кад је неко спреман политике ради да промени националност, он је онда спреман и да се служи неистинама.

Дакле, кад је неко – ево да се исправим, госпођа Радета ме исправила – кад је неко спреман да због посланичког мандата промени националност, тај је спреман помало овде и да говори неистину.

А ја желим да ми председавајући објасни да ли су моја права као посланика већа од посланика Вукадиновића.

И у подношењу амандмана и у наступима сви ми имамо иста права, барем ми чија посланичка група броји пет посланика. Дакле, моја и његова група броји пет посланика. Ми за расправу у појединостима имамо шест минута плус 15 минута за овлашћеног, што је 21 минут. Ми имамо 4,2 минута по посланику да наступам у појединостима. Посланичке групе које су веће, рецимо Српска напредна странка има 120 минута плус 15, укупно 135 минута. Они имају 1,35 минута по посланику. Господин Вукадиновић и ја имамо 4,2 минута.

Ако је неко оштећен у расправи у појединостима, то су посланици најбројнијих посланичких група, то је Српска напредна странка, Српска радикална странка, а ми који бројимо пет посланика смо најмање у томе оштећени.

То што опозиција не уме то да искористи, то што не могу да буду продуктивни, то што нису креативни, то што су споља креирани, то није наш проблем већ њихов. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Слажем се са вама у оном делу у контексту тога да, када говоримо о седницама на којима представници посланичких група постављају питања Влади Републике Србије, схватио сам да сте о томе говорили, највише су оштећене управо оне посланичке групе које имају највећи број посланика.

Постоји ту још један проблем. Имате посланичке групе које су се конституисале на почетку овог сазива а онда од тих посланичких група настале три или четири мање посланичке групе, па онда оне некако увек имају предност наспрам осталих посланичких група у постављању питања.

Морам још једном да вас питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик...

Ви сте хтели, колега Орлићу, реплику? Само тренутак.

Да ли су колега Бечић и колега Маринковић желели да укажу на повреду Пословника, пошто су обојица у систему?

Изволите, колега Орлићу, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Ђорђе Вукадиновић је дошао да нама каже о чему ми – како је он казао, ми – расправљамо овде три дана. Па он не расправља, него ми овде расправљамо три дана, без његовог учешћа. Он је ушао у ову салу пре минут и по. Пре минут и по је ушао у ову салу, а погледајте колико има сати, од 10 сати ја њега видео нисам. Притом да себи човек за право да опет ту нешто коментарише друге народне посланике.

А на тему овог колико ко присуствује, воли да фотографише, колико сам ја видео пре неки дан. Много га је инспирисало то да фотографише клупе посланика Српске напредне странке. Ево, ја га позивам сад нек направи селфи. Нек направи селфи, нек се слика сам самцит тамо у оним клупама, па нек покаже колико је других припадника те тајкунско-љотићевске коалиције око њега и колико њих активно учествује, заједно са њим, у нападима на Српску напредну странку и како је оно рекао – нашим фантомским амандманима.

Знате шта је једино фантомско што се догодило у овој земљи претходних неколико дана? Напад људи, људи мушкараца са фантомкама на супругу Младена Чолића, једног повереника Српске напредне странке у Шапцу. Два мушкарца са фантомкама су његову супругу ухватили, држали за руке, прекрили јој уста и претили јој да се неће добро провести ни она ни њена породица ако њен супруг настави да се бави политиком. А знате ли зашто су то урадили? Зато што се воде светлим примером овог вашег лидера, овог вашег Жељка Веселиновића, великог хероја, човека који је познати љубитељ демократије и заштитник права, који је позвао на силовање Ане Брнабић, председнице Владе, човека који вам је лидер и предводник, који вам је дика, који вам је слика и прилика и од ког се једном једином речју оградиле нисте а и дан-данас он вам је председник или председавајући ваше тајкунско-љотићевске коалиције.

Кад уђете овако, након комплетног дана који сте провели на неком за вас лепшем месту, сад ћу да завршим, искористите прилику и то време које имате, чули сте колико га имате, да се од овога оградите ако немате паметнија посла...

(Председавајући: Захваљујем, колега Орлићу.)

... А притом и од Јешића, коме очигледно није довољно ово, него данас мора и он да нам прети да ће нас развлачити по улицама. Хајде,

реците нешто о овоме ако имате, било шта, а ако немате ништа паметније, сликајте те селфије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Вукадиновићу, морам само да вас питам – желите реплику или да...?

Имате основа за реплику, зато вас и питам.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Само немојте да ми скидате онда од оног времена.

Дакле ја, без обзира што се не слажем са оним што је рекао уважени претходник, поштујем и похваљујем барем тај гест да се реплицира а не да се злоупотребљава Пословник – тако да то са задовољством констатујем – као што је његов претходник, односно претходни говорник по обичају, по стоти пут, по хиљадiti пут овде злоупотребљио Пословник.

А и ви сте га злоупотребљили, господине председавајући, јер га чак нисте питали ни по ком основу рекламира Пословник. Толико је већ навика да уважени колега маше тим пословником и прича поводом тога све што хоће, вређа, измишља, клевеће политичке противнике и да мора да добије реч по Пословнику да га ви нисте ни питали по ком основу и по ком члану рекламира. То се може лако проверити, ту сте ви погрешили.

С друге стране, само да кратко одговорим, пошто ћемо вероватно наставити ову, надам се корисну, или бар релативно корисну, полемику.

Ограђујем се, наравно, господине Орлићу. Ево, да вам поменем име, да не буде да избегавам. Немам шта да се ограђујем, додуше, јер ја нисам члан тог савеза и тај господин Веселиновић ми није никакав лидер, али свеједно, мислим да је то твит који је за осуду и немам никакав проблем да се од тога оградим иако мислим да је тешко, сад опет се покушава тај случај надувати и направити од њега највећи проблем у држави, од једног неодмереног твита, каквих је била гомила и од стране представника власти у претходном периоду. Дакле, ето, немам никакав проблем да то осудим.

Што се тиче друге ствари, ово друго, не знам шта је било то у Шапцу, то нисам испратио.

Што се тиче твита, кажем, немам никакав проблем.

Није моја коалиција, није ми лидер.

Што се тиче присуства у сали, ја сам рекао – неће бити присутних у сали. Дакле, ја сам седео претходних дана врло усрдно, врло уредно, свакако више од мало кога, мало кога са ове стране, па и са ове ваше стране, јер и ви сте знали да будете сами, усамљени, један једини сте седели од стране председника власти па сте рекли – довољно је један ако су аргументи јаки. Мислим да сам ја један довољан да укажем на то да начин како користите и злоупотребљавате амандмане није у реду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Колега Вукадиновићу, ја веома прецизно и јасно говорим. Мислим да нисте чули, колега Маријан Ристичевић, можда није био упаљен микрофон у тренутку када је поменуо члан 107, али ја на почетку углавном... Наравно, моја обавеза је да питам на који члан се позива и након завршеног излагања моје питање је да ли жели да се Народна скупштина изјасни о указаној повреди Пословника. Дакле веома прецизно и јасно говорим, као што сам и вас питао да ли желите основ јављања реплику, јер имате основа, или желите да говорите по амандману.

Сада имамо доста пријављених у систему. Само тренутак.

Све су повреде Пословника, је л' тако? У реду, идемо редом.

Повреда Пословника, народни посланик Игор Бечић.

Изволите.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, члан 104. Пословника.

Ја сам одустао на претходној дискусији да се јавим по Пословнику, али сада ипак морам да реагујем јер када лажни Влах говори о фантомима, ви сте реаговали и то је у реду, али онемогућити посланицима пословничку могућност да говоре о темама које су актуелне могу да траже само они који немају идеологију и бригу о грађанима Србије.

Овај последњи Мохиканац у клупама прекопута брани Веселиновића, Јеремића, Ђиласа и остале само у функцији да још увек покуша да са те стране ућари нешто за свој лични рачун. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Бечићу, ви сте много пута досада били у ситуацији да водите и да председавате седници Народне скупштине Републике Србије и јако добро знате да је веома тешко предвидети о чему ће говорити народни посланици, тако да ја лично не могу као председавајући да предвидим о чему ће колега Вукадиновић говорити. Моја обавеза је да му омогућим да се јави и да основ тог јављања, јер је постојао основ, буде реплика, а након тога реаговао сам у складу са Пословником о раду Народне скупштине Републике Србије, што је моја обавеза као председавајућег.

Вас морам да питам – да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

(Игор Бечић: Не тражим да се Скупштина изјасни.)

Захваљујем, колега Бечићу.

Настављамо даље по редоследу пријављених.

Видео сам вас, колега Вукадиновићу, али превише је пријављених и сви указују на повреду Пословника. Моја обавеза је да колегама омогућим да говоре.

Повреда Пословника, народна посланица Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Јавила сам се за повреду Пословника после излагања колеге Вукадиновића. Указаћу на члан 107 – говорник на седници Народне скупштине је дужан да поштује достојанство Народне скупштине.

Сматрам да је достојанство Народне скупштине повређено речима колеге Вукадиновића, пре свега из разлога што се он, да тако кажем, није ни дрзнуо да дође на начелну расправу о овим предлозима закона, а такође није био овде сада ни у расправи о појединостима о овим предлозима закона и ми од таквог посланика слушамо какве су злоупотребе Пословника које чине посланици Српске напредне странке. Ниједан посланик СНС није злоупотребио Пословник када се јавио после излагања Ђорђа Вукадиновића.

Такође, јако су ми симпатичне његове реченице – ако бисмо могли да скратимо да се не седи толико или нека се договоре власт и опозиција. Очигледно да колега више и не зна где припада, али то му не даје право да нарушава достојанство Народне скупштине.

Нећу тражити да се о овоме гласа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

Повреда Пословника, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

(Владимир Орлић: Не, реплика.)

Ви сте желели реплику, а не излагање?

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја сам се јавио по праву на реплику, указао сам вам малопре.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Онда опростите.

Колега Орлићу, само тренутак.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Јесте ми дали реч?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Јесам, али сам мислио да је основ вашег јављања повреда Пословника, пошто је доста колега у систему. Најпре колеге из ваше посланичке групе указале су на повреду Пословника, а онда може реплика, наравно.

Реч има Александар Марковић, повреда Пословника.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући. Члан 108. Јако високо ценим што сте покушали да скренете пажњу на оно што је говорио говорник Ђорђе Вукадиновић, посланик.

Опет морам да кажем да смо олако прешли преко једне ствари која је изречена, а то је мазохизам. Окарактерисао је наступ посланика СНС-а као мазохизам и мислим да сте морали да му укажете на ту повреду Пословника.

Онда чули смо – гушење опозиције. Ја морам да поставим питање – а које опозиције? Ко гуши тачно и коју опозицију?

Где је та опозиција, господине Вукадиновићу, где је? Лево од вас, десно од вас, где су они? Где су данас? Где су јуче? Где су прекјуче? Шта је то паметније што они имају да раде од присуства на седници Народне скупштине на којој се доносе важни закони? Где су данас? Коју ми то опозицију гушимо и на који начин?

Каже – фантомски амандмани. Ја исто онда могу да кажем да су то фантомски посланици, који никад нису присутни када треба да се расправља о предлозима закона.

Мазохизам зато што смо се дрзнули да напишемо амандмане чија је суштина подршка добром предлогу закона. Ово је добар предлог закона. Наши амандмани су у служби подршке добром предлогу закона, који ће произвести добре и позитивне ефекте за грађане Србије. И зато је мазохизам, а није мазохизам када он и његове колеге стотине и стотине амандмана напишу са текстом само једним – брише се. Једна проста реченица – брише се. То онда није мазохизам?

Мислим да је требало да реагујете и минимум опомену да му дате. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Марковићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.) Захваљујем.

Повреда Пословника, народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Рекламирам повреду Пословника, члан 109, где каже – увредљиви израз је ако ... употребљава говорник, или оно што прекопута нас назива себе говорником уопште.

Оно што претходних дана карактерише целу ову расправу, па и данас кад се повремено укључе, негде око један-два по подне, кад се пробуде онако крмељиви па дођу у Скупштину да попију неку кафу, сок или да ручају, е, онда дођу да нас називају мазохистима, да нас називају да смо бесмислени, да су амандмани бесмислени, да све што радимо је глупо. Па наравно да је повећање пензија за њих глупо, јер нема повећања апанажа за њихове тајкуне, мафију и остале. Наравно да је то за њих глупо.

А ви треба на то да скренете пажњу и да изрекнете опомену кад год се употребе десетине ружних речи. И колико год онај тамо поред правео некакве гримасе, и он их је користио исто па добио опомену, тако исто будите једнаки у давању опомена па опомените оно што је малопре говорило.

Али све то што они говоре заправо служи да се прикрије њихово писаније по Твитеру, њихове претње силовањем, не знам ни ја, вешањем, убијањима, шутирањима, шамарањима и остало. Поред тога што то грађани Србије кажњавају на изборима, то ми имамо дужност, а ви као председавајући да то казните у Скупштини Србије на адекватан начин.

Ја нећу допустити да „савез за силовање“ силује у директном преносу целу Србију. То неће посланици СНС-а дозволити. Ако треба, сви ћемо да се јављамо по повреди Пословника, али неће нико нашим ћеркама, мајкама, очевима, функционерима СНС-а, Владе Србије, било којој жени у Србији претити силовањем. То не може.

Њему је смешно. Смешно је зато што то подржавају. Они кажу – ја могу да осудим то. Али не осуде. Јер да осуде то, не би седели тако згрчени у коалицији за силовање. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Филиповићу.

Као што сте приметили, неретко изричем такву меру санкционисања када је реч о посланицима и позиције и опозиције. Мој циљ, пре свега када је реч о овој седници, јесте да седницу вратимо у један нормални ток, пре свега због важности и значаја теме о којој данас говоримо. Жао ми је ако то неке колеге и колегинице нису схватиле, али то говори о њима, а не о мени као председавајућем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника, колега Филиповићу? (Да.) Захваљујем.

Право на реплику сада, колега народни посланик Владимир Орлић. Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Каже Ђорђе Вукадиновић да не зна за ове примере које ми помињемо.

Ево, сад сте чули, сад знате шта се догодило породици Младена Чолића. Јесте ли се одредили према томе? Нешто нисам чуо. Сад знате шта је писао Јешић и како нам је лепо претио, како ће да нас развлачи по улицама. Јесте ли се одредили око тога? Нисте ни око тога.

Знате јако добро, знате већ данима шта је урадио Жељко Веселиновић. Сад кажете – могао бих ја да се оградим, али ја тамо не припадам, није ми он лидер. А где припадате, господине Вукадиновићу? У којој посланичкој групи седите? Јесте ли ви у посланичкој групи са Ристићем, који је један од оснивача овог тајкунско-љотићевског удружења? Јесте. Је л' председник те посланичке групе потпредседница странке Вука Јеремића, Санда Рашковић Ивић, такође оснивача тајкунско-љотићевске коалиције? Јесте. Је л' такође у тој истој посланичкој групи председница колектива жена Јеремићеве странке Дијана Вукомановић? Јесте. Иста она, да вас подсетим, која је, када је Скупштина града Београда расправљала о томе да осуди Жељка Веселиновића, који је, на зло и на

наопако, одборник у Скупштини града Београда, прокоментарисала на речи једног од наших колега да је неприхватљиво шта је овај човек помислио а камоли написао, рекао, саопштио о Ани Брнабић, једној дами. Знате како је то прокоментарисала ваша колегиница која се брине о правима жена? „Није она никаква дама“, ето, тако, тим речима. И правдање и разводњавање и релативизација, па није ништа друго, господине Вукадиновићу, до сагласност са овим и оваквим ставовима.

Због тога што знамо где политички припадате и због тога што овакве ствари релативизујете а све остало игноришете и правите се да се никада није догодило, ово је и ваше лице, ово је ваша слика и прилика и ово су и ваше вредности кол'ко год ви то не желели да прихватите или да признате себи. А онај селфи ударите; и даље вам стоји отворен позив, неопходно је.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Желите реплику, колега Вукадиновићу?

Изволите.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Да. Похваљујем последњег говорника зато што је, кажем, покушао барем да реплицира, а оно кукавичко сакривање иза злоупотребе Пословника нека је њима на част, дакле колегама. Прва ствар.

Друга ствар, нема потребе да се ограђујем од изјаве некога ко није мој лидер, али свакако осуђујем кад је реч о том твиту, који сте ви, факат, мало и надували и злоупотребили, али он јесте за сваку осуду.

Исто тако, нисам вас приметио да сте тако гласни и да сте се уопште чули у осуди понашања, дивљања политичког једне особе, једне индивидуе, да не кажем једне, шта је речено, ентитета и једне сподобе која ту испред Скупштине данима, недељама галами, прозива и пљује посланике опозиције и омета наступе јавне и заказане протесте представника опозиције, који није твитовао, него је осуђен, правоснажно осуђен, узгред речено, за силовање, и који делује и наступа као ваш јуришник, господине Орлићу, узгред речено, али наравно, будала има свуда и не можемо се тиме бавити.

Што се тиче, не пратим господина Јешића на Твитеру и не знам шта дотични твитује, нити је моја обавеза да реагујем на све што се тамо појави.

Оно што је много важније од овога, дакле где је опозиција, рекао сам вам, можда то гледаоци не могу да разликују, једно је расправа у начелу, ту опозиција седи и учествује, колико може по Пословнику, а друго је расправа у појединостима, то је ово подношење амандмана, које и даље називам, сматрам да су фантомски. Зашто су фантомски? Због тога

што се подносе не да би били усвојени, већ зато да би трошили време опозицији. Због тога су фантомски.

Што се тиче ко је шта лажно, мислим да је заиста тешко бити повређен и увређен, мада се труде неке колеге прекопута, од стране особа које су мењале страначке дресове толико пута, које су продавале веру за вечеру. Ја, наравно, нисам лажни Влах, али они јесу лажни Срби, укључујући и њиховог лидера.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, то о чему сте говорили, начин на који сте квалификовали одређену тему, која је покренута и о којој се говори више дана у Народној скупштини, говори о вама и ја то нећу коментарисати као председавајући, коментарисаћу када будем у посланичким клупама. Али вас још једном молим, немојте вређати достојанство ниједног народног посланика тиме што ћете рећи да је амандман фантомски.

Нисам вас прекинуо. Малочас смо говорили о процедурама и начину на који неки амандман постаје саставни део расправе у појединостима. Ако сте сматрали то, онда је о томе требало да говорите на седницама одбора, али не знам да ли сте то учинили. На овакав начин вређате достојанство сваког народног посланика, и позиције и опозиције, а вређате достојанство и надлежних одбора који су донели такву одлуку.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па да, ово што радите, баш ово сад што радите, то је правдање. Баш то сада што радите, то је релативизација.

Причате мени да ја имам неког свог јуришника који овде вас спопада по паркингу. Какве су то бесмислице? Какве то везе има са овим о чему ми причамо? Одакле мени човек који препада људе по паркингу? Дајте, узмите шећера и воде.

О овоме треба да се одредите, о овоме и о томе где припадате. Па где припадате, Вукадиновићу? Је л' вам председница посланичке групе Санда Рашковић Ивић? Јесте. Шта је она рекла о овоме? Шта је рекла њена колегиница која је на ово прокоментарисала само – није Ана Брнабић дама? Па може да јој се овако каже? Није Ана Брнабић дама па може овако да јој се саопшти, да јој се овако лепе ствари пожелеле? Је л' то ваше друштво? Јесу ли то ваши лидери? Шта сте онда ви? Ко сте и где сте ви?

Што се тиче ових питања где ко вредносно припада, да вам кажем једну ствар. Ви нећете да осудите када нападну жену физички, ви нећете да осудите када жени прете због тога што јој се муж бави политиком, ви нећете од ових ствари да се оградите. А знате ли зашто нећете? Зато што су ствари на које ти људи који седе око вас аплаудирају.

Следеће. И слушајте сада и извучите закључке којих се они не стиде да их саопште.

Вучића на изборима да победимо не можемо, преко 60% функционално неписмених грађана је ту и они ће докраја остати његови верници; Милошевић није изгубио на изборима већ револуцијом; ја сам заговорник побуне народа, доћи ће тај тренутак – каже Гајић, високи функционер странке Вука Јеремића. Каже Гајић, врли колега Санде Рашковић Ивић, Дијане Вукомановић и осталих са којима сте ви у истим редовима.

На ове ствари, шта мислите да раде они? Аплаудирају. Аплаудирају као што ви сада вербално аплаудирате позиву на силовање тиме што покушавате да га како знате и умете одбраните, односно заштите, да ли игноришете, али свакако релативизујете да не испадне страшан.

Ово не да је страшно, ово је толико одвратно, људски одвратно, да ви то не можете да урадите. А док се тиме бавите, могу само да вам честитам, Жељко Веселиновићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

Колега Филиповићу, желите повреду Пословника? (Да.)

Изволите.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Па председавајући, кад једном не изрекнете опомену, онда то крене, тако унедоглед иде и наставе да нас вређају. Опет тражим од вас, ево, повређен је члан 107, 108, 109, цео Пословник је повређен у принципу када се оно што је прекопута нас обрати посланицима СНС-а, јер из тога извире не намера да се нешто поправи у овој расправи, већ само намера да се мрзи још више и више и да се буди мржња међу грађанима Србије, према СНС-у, што је немогуће.

Грађани Србије виде шта је урађено, виде да плате и пензије иду нагоре, виде да се праве путеви, виде мостове. То нису фантомски путеви, фантомски мостови као што сте ви радили, окречите један зид па га отворите. Али ви нисте били у стању ни то да урадите, а нама спочитавате ко је мењао дресове.

Знате шта, ја сам се родио као Србин, као Србин ћу и да умрем, а ви сте се родили као нешто, ушли сте у Парламент као нешто, па ћете изаћи као нешто. А то нешто је да ви изаберете шта сте, како вам је лакше да уђете у Парламент. Јер за вас неће ни рођена фамилија да гласа, а за СНС је на изборима и њену листу гласало преко два милиона људи. Ко за вас гласа? Ко су ти људи у чије име ви говорите? Кога ви представљате у Скупштини Србије? Пробудите се у подне, дођете овде у три на сат времена, баците неки отров мало по Скупштини Србије и одете даље, вероватно по неку скупу апанажу код Јеремића и сличних, код Ђиласа.

Оставите на миру више грађане Србије. Они ће вам дати, даће вам и за ово оцену, и на изборима и дају вам сваки дан. На сметлиште историје и ви, и Ђилас, Јеремић, Пајтић и остали бандити! Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Филиповићу, да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Када бих имао двоструке аршине, онда бих морао да изрекнем две опомене, и за оно што је рекао господин Вукадиновић и за оно што сте ви на крају, нажалост, вероватно случајно изrekli, претпостављам у афекту.

Дакле, нема двоструких аршина и ја немам намеру да спречим, понављам, сучељавање, демократско сучељавање мишљења овде у Парламенту. Оно што је дозвољено господину Вукадиновићу, дозвољено је и вама кроз указивање на повреду Пословника. Иначе, у једном се у потпуности слажем са вама, а то је да смо се превише удаљили од теме, а тема има велику важност и значај за грађане Србије.

Колега Ристичевићу, пошто сте у систему, ви сте указали на повреду Пословника такође? (Да.)

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 103. у вези са чланом 104. и чланом 107.

Ја ћу по амандману све ово исто урадити да ме не би колега Вукадиновић прозивао за кукавички наступ.

Ја кукавица нисам и нудим му дуеле, ако хоће, на Н1 телевизији итд., где он оде и четири пута ме прозове, наравно без мог присуства.

Колега Вукадиновић је рекао да сам га ја увредио. Ја сам изнео две ствари. Једна је била да је био други на листи влашке националне мањине. Он треба јасно да одговори – да или не. Ако је био, а био је, онда ту никакве увреде није било. Друго што сам био изнео је да он и ја имамо иста права и да су та права већа него права СНС и СРС, односно да по посланику у појединостима СНС има 1,35 минута, а нас двојица имамо по посланику 4,2 минута. У расправи у начелу то је нешто више, дакле они имају 5,2 минута, ја имам 5,2 минута, а посланици СНС и СРС имају далеко мање. Дакле, ја сам изнео то и не знам шта је била увреда, шта је била неистина и шта је ту било кукавички.

Ово исто не могу по амандману да поновим, а имам жељу да поновим и да му дам прилику да води реплике са мном и мислим да ће ту проћи веома лоше.

Очекујем да после овога једино што њему остаје је да баци неку влашку магију, да убаци кресту од петла, да убаци два крила слепог миша и да покуша тако да елиминише мене и моје колеге.

Није се оградио ни од носиоца своје изборне листе, који је позвао, тешким кривичним делом, војску и полицију да изврши пуч и да преузме власт. Никад се ни од чега није оградио, а ја се ограђујем од сваке изјаве такве врсте, било да долази са наше или са њихове стране.

Не тражим да се о овоме гласа, али ја нисам кукавица и на располагању сам му кад год хоће, али немој да долази у један сат онако крмељив и поспан, јер у том тренутку можда нећу бити присутан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

Схватио сам да не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника, а верујте да ја као председавајући немам намеру да заказујем некакве ТВ дуеле, нити желим да учествујем уопште у томе.

Овакву врсту расправе више нећу дозволити, јер сматрам да смо се...

(Народни посланици добацују.)

Не кажем, ова тема је вероватно од великог значаја и за колегу Вукадиновића и за колегу Ристичевића, али сматрам да грађани од нас очекују да наставимо да говоримо о амандманима на Предлог измена и допуна Закона о ПИО.

Оно што сам сматрао да је била увреда ја сам сугерисао као председавајући и колеги Вукадиновићу и колеги Филиповићу. Верујем да им није била намера и сада желим да верујем да ни један ни други нису имали намеру да увреде било кога, да су неке ствари изговорене у афекту. Имам разумевање за такав вид политичке борбе.

Сада настављамо расправу по амандманима.

Колега Маринковић већ јако дуго чека да би говорио о амандману који је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Изволите, колега Маринковићу.

ВЛАДИМИР МАРИНКОВИЋ: Хвала, уважени колега Милићевићу.

Даме и господо народни посланици, морам да се осврнем и на претходну расправу и да кажем да је колега из опозиције, дакле претходни говорник у фокусу расправе овде већ неких сат времена.

Ми смо једну дебату имали на овој телевизији која подржава бившу америчку администрацију, водили смо једну веома културну дебату, то је било пре неких девет месеци. Међутим, оно што је суштина, то је да ја нисам чуо од колеге ни једну једину реч о овој теми данашњег дневног реда, а то је повећање пензија. То је једна озбиљна расправа о томе како да учинимо бољим живот пензионера, дакле најстаријих грађана Републике Србије, којих има негде око 1.700.000.

Значи, девет месеци је његова политика да ли неко има право или нема право да предлаже амандмане – чујте, амандмане – у Народној скупштини. Па шта ће друго да ради него да ради у одборима, да предлаже амандмане и да својим дискусијама допринесе да предлози закона буду што бољи, да буду примењиви у пракси, да буду на корист свих грађана Републике Србије?

Претходни говорник је истраживач јавног мњења и врло добро познаје политичку ситуацију и констелацију политичких, економских и свих других односа у нашој земљи. Зна да нас подржава више од 60% грађана Републике Србије и знам да је врло тешко да расправљамо о томе у ситуацији када је Србија друга у Европи по привредном расту, са 4,9% у првих шест месеци, одмах иза Пољске, која има 5,1%.

Тешко је расправљати о томе када повећавамо пензије, када се припремамо да у складу са економском моћи и економским успесима повећавамо плате у јавном сектору, када имамо све више и више инвестиција, знам да је тешко аргументовано расправљати и давати неке конструктивне предлоге, али ипак позивам моје колеге да зарад интереса грађана, зарад њиховог бољег живота разговарамо можда о томе да ли динамика градње Београда на води треба да буде бржа или не, да ли смо довољно направили ауто-путева у 2017. години, а било их је 110 километара. Слажем се, можда је могло да се направи и 120 и 130 километара ауто-путева, али говорим о томе да ова расправа у Парламенту треба да иде ка томе да учинимо заједно да грађани Србије добро и лепо живе.

Ја знам да ви немате аргумената и знам да је једини аргумент – ми немамо довољно простора. Па како немате довољно простора? Погледајте недељнике, погледајте штампане медије. Мени ситуација у Србији личи, идентична је ситуацији у САД. Осамдесет посто мејнстрим медија тамо је усмерено на критику Трампа, на критику његове политике зато што су они који то сад раде и критикују изгубили своје привилегије, изгубили свој утицај. Тако је то сада и овде. И онда ви, услед недостатка аргумената, услед недостатка, оно што је суштински проблем Парламента и политичког живота у Србији, услед недостатка политике, вама је највећи проблем зашто владајућа коалиција подноси амандмане.

Па и ја сам лично поднео амандман на измене и допуне Закона о високом образовању и нека каже министар, изјасниће се ако будемо имали времена, да ли је амандман добар, да ли ће поправити Предлог закона или не, али немате ниједно право да нас називате фантомима и да називате овде преко 160-170 људи кукавицама и људима који не раде у интересу своје земље. А шта ви радите? Осудили сте расну дискриминацију, осудили сте полну дискриминацију. Да, рекли сте – осуђујем. Је л' то

довољно? Па да је то неко од њих овде лево урадио, па разапели бисте га као Христа на Голготи.

Молим вас да наставимо са једном конкретном расправом. О конкретним стварима ми овде причамо, о врло, врло озбиљној теми. Повећавамо пензије, чинимо да наши најстарији грађани боље, безбедније и квалитетније живе, и то јесте резултат политике председника Вучића, то јесте резултат политике Владе Републике Србије и наше већине овде у Парламенту и, наравно, са таквом политиком ћемо и наставити.

Ви, наравно, наставите око амандмана, наставите око тривијалних ствари и остаћете као и, колеге су ту помињале више пута, као и Димитрије Љотић. Он је имао 1938. године на изборима 1%; то је вероватно и сад исти ред величина и овде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Схватио сам, али има пријављених пре вас, колега Вукадиновићу. Схватио сам да желите по амандману, али има пријављених народних посланика још пре вас. Добићете прилику да говорите. Нема апсолутно никаквих проблема, за све ће бити сасвим довољно времена, али све у складу са Пословником.

По амандману народни посланик Неђо Јовановић.

Изволите.

НЕЂО ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Што се тиче амандмана, он у сваком случају јесте прихватљив, али се мора сагледати у једном ширем контексту, и то у контексту свега онога што се дешавало пре него што смо кренули са једном озбиљном реформом пензијског и инвалидског система, а самим тим и реформом пензијског и инвалидског осигурања.

Очигледно је да реформски процеси у овој области који су били 2002, 2003, 2005, па и 2010. године нису дали адекватне резултате, због тога што нису пратили одговарајуће друштвене промене, нису пратили одговарајуће демографске параметре, нису пратили оно што подразумева оптерећење буџета на правилан начин, нису пратили кретања која се везују за покривање одређених социјалних и решавање социјалних проблема, због чега смо стално били са тзв. пренапрегнутошћу буџета и са буџетским кретањима која ни у ком случају нису давала за право грађанима да ће ПИО бити стабилно, засновано на стабилним основама.

Имајући у виду те чињенице, неспорно је да управо овај реформски процес који се сада одвија и управо овај предлог закона који је пред нама и о коме расправљамо указује на један добар пут, на један добар правац како устројити ПИО, како дефинисати положај пензионера и на који начин обезбедити њихову пре свега социјалну сигурност, а самим тим и правну сигурност.

Оно што је добро, добро је да за то постоје сигурни предуслови, да постоје инвестиције које омогућавају што већи број упошљавања, дакле повећани број запослених, а самим тим и, логично, смањење броја незапослених. Добро је што је повећањем старосне границе за одлазак у пензију дошло до тога да се изврши уравнотежење, односно баланс када је у питању однос између броја корисника пензија и висине пензија. На тај начин се стварају услови за континуирано и константно повећање износа пензија који пензионери добијају.

Оно што још желим да истакнем, и молим вас да ово време мени упишете као време овлашћеног представника посланичке групе СПС, јесте чињеница коју нико из опозиције није рекао на правилан начин, односно није се користио чињеницама или боље рећи истином. И 2002, и 2003. и 2005. године систем није био добар када су у питању статуси пензионера и ПИО. Са друге стране, од 2008. до 2012. године ми јесмо партиципирали у власти, али је каса, односно новац био у рукама оних који су одлучивали како да се каналишу финансијска кретања, на који начин и како и под којим условима да се задовоље потребе пензионера и на који начин да се одређује висина њихових пензија.

Очигледно је да у том правцу нису дати добри резултати због тога што су чињене грешке, а те грешке се свакако могу приписати само онима који су одлучивали о финансијским кретањима у Србији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Јовановићу.

Поштовани народни посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да ће Народна скупштина данас радити и после 18.00 часова због потребе да Народна скупштина што пре донесе акта из дневног реда ове седнице.

По амандману реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем.

Ви, ја и Бог знамо да сам имао право на реплику поводом излагања господина Орлића, али ми то нисте дали. Говорим по амандману.

Одмах да кажем, пошто је било дилеме какав је став и зашто не подржавамо ову меру, дакле подржавамо ову меру повећања пензија, али ово није закон о подизању пензија, него је ово закон којим се заправо укида смањење пензија. Хајде да будемо мало прецизни.

Исто тако, то је закон којим се, односно измена којом се на Владу пребацује дискреционо право да ли ће или неће и у складу са могућностима, али можда и потребама, а те потребе могу бити и предизборне, да ли ће се подизати пензије или неће, и зато је највећи део опозиције и лево и десно од мене сматрао да је то лоша мера.

Дакле, добро је што се укида лош закон, што се обуставља његово важење, то је добро и то је за поздравити. Није добро што се Влади предаје у руке дискреционо право да, да тако кажем, помало, као онај добри султан, Сулејман или Харун ел Рашид, што иде по чаршији и вади тако и обећава, дели пензије када процени да за то постоји потреба и могућност. То није добро.

И није добро што, када је стање у буџету и када је стање државне касе тако добро као што колеге стално наглашавају, зашто онда заиста нисте усвојили неке од бројних предлога опозиције овде и са једне и са друге стране, да онда континуирано како су скидане буду и враћене пензије, дакле да буде враћено то што је одузето када је стање тако већ добро и када сте тако, ја бих рекао тобоже, стабилизовали финансије. Дакле постепено, као и стара девизна штедња; корак по корак, на крају је враћена. Мислим да би то требало и са пензијама. То је једна ствар.

Друго, пошто је колега Маринковић говорио по амандману а заправо је све време користио реплицирајући мени, морам и ја да кажем да не брине он за то да ли ми из опозиције или ја лично имамо аргументе. Нека нам омогуће те аргументе да изнесемо у иоле фер условима и дебати, па ћемо да видимо ко има а ко нема аргументе.

Што се тиче оних који су говорили о влашкој магији, ја мислим да је на дотичног колегу, изгледа, већ бачена нека магија, или барем изгледа као да је на њега бачена магија, па се ја не бих онда тиме превише бавио.

Исто тако и прозивке за то да не представљам никога, које долазе од некога ко је лажни кондуктер, лажни или прави, ваљда, перач прозора, лажни кондуктер, лажни средњошколац, лажни студент, лажни магистар, а овамо прозива и учи памети друге.

Поента је, дакле, да скратимо расправу. Ви желите да укинете лош закон и ми то подржавамо. Не желите да се те пензије врате у неком разумном року. Ја питам – зашто? Мислим да нема разлога, кажем, ако је већ тако добро стање.

Што се тиче увреда, стално имам осећај да ме стално овде неко прозива за повреду достојанства Скупштине. Нека колеге погледају некад стенограм, нека виде којим се речима нама обраћају представници већине, којим речима из дана у дан.

И последња ствар, нећу заиста дужити на ову тему, у среду је у овој скупштини 77 пута изговорено име Драгана Ђиласа, човека који није нити посланик, 77 пута. Да ли то значи да некога овде сврби или жуља дотични господин? Нисам га ја ниједном поменуо, поменули су га представници владајуће већине. О чему се ту ради? И то најгнуснији напади.

Дакле, ја стојим иза својих речи и данас, и јуче и сутра. Моје колеге из посланичког клуба, ми се слажемо око главних ствари, слажемо се око

онога што је тема скупштинске расправе, а шта коме приватно припада, за кога гласа, кога подржава, нека подржава, то је његова ствар. Дакле, ми нисмо браћа по крви, него смо људи који смо овде да делујемо усаглашено по питањима која су на теми дневног реда Скупштине и врло смо у том погледу сложни.

Али ја заиста не знам, да се прави толика хистерија због једног непримереног, непристојног итд., како хоћете, твита, а овамо се гледа... То је оно кад видим трн у оку брата својега, а не видите балван у сопственом оку, драге колеге. Не видите да вама у студијама државних телевизија и режимских телевизија седи осуђивани силоватељ и соли памет и мудро сматра и омета и разбија скупове опозиције. То је мало другачије од једног непристојног, глупог итд. твита.

Што се тиче закона, дакле, подржавамо смањење, не подржавамо то што није предвиђена мера и повратка одузетих пензија, а ко кога представља и ко за кога гласа, видећемо на неким будућим изборима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, није проблем да ли ћете, како сте рекли, дужити. Ви имате време које припада вашој посланичкој групи и наравно да, сходно Пословнику о раду, имате могућност и легитимно право да га користите, али проблем је онај други део. Ви сте инсистирали на томе, а нисте то чинили. Само један мали део вашег излагања сте усмерили ка амандману и ка закону, а онај други део ка жељи да наставите расправу која је до малопре вођена а која није тема актуелног скупштинског заседања.

Дакле, инсистирате на теми скупштинске расправе, а нисте говорили о томе у другом делу свог излагања. Нисам вас опоменуо, и нисам вам сугерисао и нисам вас прекидао, јер да сам то учинио, опет бисте рекли – па спречавате ме да говорим. Као што видите, не. Нико нема намеру да спречи да говорите, али вас молим да поштујете Пословник о раду Народне скупштине Републике Србије.

Малочас сте имали прилике да кроз реплике, имали сте и могућност реплика, имали сте право на реплику, размените мишљење о теми коју поново потенцирате са колегом Орлићем. Вашим излагањем изазвали сте сада поновно одређени круг јављања по повреди Пословника, а кажете да вам је циљ да говоримо о ономе што је тема скупштинског заседања.

Захваљујем, господине Вукадиновићу.

И ја сам себи морам поставити питање да ли вреди бити оволико толерантан и покушавати водити расправу у једном демократском духу. Захваљујем.

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Овај Жељко Веселиновић који је сад управо казао да му је главни циљ свега овога што ради да брани лик и дело Драгана Ђиласа, шефа, лидера, је ли, покушао је и самог себе, изгледа, сада да оправда. Али како? Шта је то поручио? Да сам ја, као што је Жељко Веселиновић, позивао на неко силовање? Је ли то рекао? Кад се то догодило? Јесам ли ја то урадио? Је л' то урадио Александар Марковић икада? Је л' то урадио Србислав Филиповић икада? Је л' то урадио било ко од наших колега? Шта причате ви? Шта је вама, људи? Ко је икада урадио овако нешто од нас? Дакле ово је не само изнад свих граница дрскости и безобразлука, ово је испод сваког нивоа било каквог људског достојанства, ако га уопште неко тамо осећа.

Каже – укида се смањење и шта ће бити са разликом? Кад је нешто веће него што је било, и данас, и јуче и у октобру 2014. године, то се не каже – укида се смањење, то се каже – повећава се. Ако неког занима где је разлика, па разлика је та у плусу, која ће се видети сваког месеца свима. Сада се види за скоро 90% пензионера, од наредног месеца видеће се свима. Позитивна разлика. А то што су пензије људи примали од октобра 2014. године до данас – а не би је примали, нико, ниједна категорија, не само ови којима нисмо смањивали него су само повећања добијали, него нико – за то да се извињавам? Ко ме? Једном Жељку Веселиновићу да се извињавам?

Кажу – случајно, један мали твит. Кажу – случајно, нека ситна грешка. Кажу – догодило се. Овај позив на силовање и ова врста насиља, то није ништа случајно. То није ништа случајно, то је манир. То је начин. То је техника и метода. Је л' случајно позивао Бошко Обрадовић на хапшење председника Републике и на војне хунте? Омакло се и њему. Јер случајно јуче Јешић позивао на развлачење људи из СНС-а по улици на линч? И њему се омакло. Је л' случајно онај Владимир Гајић позивао на побуне и на преузимање власти на улици? И њему се омакло. Па како то да се свима из тајкунско-љотићевског удружења омакне сваки дан или два? Како то да сви...?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Последња реченица.

Како то да сви греше случајно, на исти начин и не осећају потребу да једни кажу о другима шта мисле?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Последња реченица, господине председавајући.

Док немате о томе став, у Жељку Веселиновићу гледајте своје лице.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Колега Ристичевићу, желите повреду Пословника? (Да.) Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам чл. 103, 104. и 107.

Мислим да колега Вукадиновић има све предности над нама. Он је народни посланик. За време сам већ рекао да има исто време у начелу, у појединостима као и ја, а да има три до четири пута више него што има СНС и има више времена него што имају СПС и СРС.

Хоћу да вам кажем да има још низ предности. Он је и новинар. Он сам о себи може да извештава. Ја то нисам. Моје колеге то нису. Он је уједно и аналитичар. Значи политичар, аналитичар, новинар и истраживач јавног мњења. Он може и да допингује подршку, као што је то урадио Вуку Јеремићу, Вуку Потомку, познатијем у народу под тим именом. Дакле, њему је дао 35%, овај освојио 5% на изборима.

Ми њега знамо као аналитичара који је истраживао за „Лутрију Србије“, а истраживао је – да ли сте задовољни својим животом. За то је наплатио 2.400.000 у време Бориса Тадића, а „Лутрија“ је тад отишла у минус. На, како кажете, да је добио у играма на срећу а није купио „Лутрију“, ништа нисам слагао нити сам га увредио.

Такође, господин Вукадиновић не сме да се огради од најтежег кривичног дела у политици, а то је позив на државни удар и на пуч. Ево, нека устане и нека каже да се он ограђује у потпуности од изјаве Бошка Обрадовића, који је био носилац његове изборне листе, да је он позвао офицере и полицију на пуч да смене председника Републике и да смене Владу, иако председник Републике Србије ужива подршку преко 50% уписаних бирача. Нека устане и нека каже да се он од тога ограђује у потпуности, од изјава Бошка Обрадовића, и ја ћу му први аплаудирати.

Хвала. Не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу и схватио сам да не желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника.

Лично не видим на који начин сам могао да је учиним ја, пошто повреду Пословника могу да учиним ја као председавајући, али схватио сам да сте ове податке износили пре свега зарад истине и зарад јавности. Захваљујем.

Непосредно пре вас се јавила колегиница Жарић Ковачевић, па онда ви.

Повреда Пословника, народни посланик Јелена Жарић Ковачевић. Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Јавила сам се по повреди Пословника. Позивам се на члан 106. став 1, који каже – говорник може да говори само о тачки дневног реда о којој се води претрес.

Као што сте и сами видели после излагања Ђорђа Вукадиновића, на шта сте и сами указали, колега Вукадиновић се јавио по амандману, а реплицирао је свима нама који смо се јављали у претходном кругу по Пословнику.

Пре свега, то је немогуће, јер Пословник не дозвољава да неко чак има и реплику на јављање по Пословнику, а да не говорим о томе што се он јавио по амандману.

Дакле, он ће очигледно данас искористити све своје време које има и искористити своја јављања да би изазивао бесмислене реплике и повреде Пословника, које нису бесмислене у смислу повреде Пословника, али јесу у смислу онога о чему ми данас треба да причамо.

Ми данас овде треба да говоримо у расправи у појединостима о врло важном закону, о томе како ће се пензионерима повећати пензије, а он користи своја јављања за одвраћање пажње на нешто друго.

Ја вас само молим, са једне стране искористићу прилику да вас замолим да расправу вратите у свој ток и да се ми вратимо и да расправљамо о амандманима, а са друге стране вас молим да га убудуће прекинете, без обзира на то што знам и видим да сте заиста јако толерантни и да не бисте желели да се вама стави на терет да неке нисте дозволили да говори. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника? (Не.)

Повреда Пословника, народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Члан 27, господине председавајући.

Треба да водите седницу. Ви то радите селективно, упркос томе што се трудите да звучите као неко ко је објективан.

Опет сте дали реплику господину Орлићу, реплику сте дали, а онда сте дали повреду Пословника, иако је требало обрнуто. Друго, дозволили те поново да се под фирмом повреде Пословника води полемика, господине председавајући. То је озбиљна повреда коју стално радите, нарочито толеришете представницима владајуће коалиције.

Ја, као што знате, никада или страховито ретко потежем повреду Пословника. Рађе полемишем, рађе трошим ово мало времена што имам него да машем Пословником а заправо под том фирмом да реплицирам и да одговарам, кажем, лажним кондуктерима, лажним сељацима и не знам шта друго.

Што се тиче тога ко се држи теме, ми смо, и као већина посланика опозиције, говорили о теми много више од оних који су, као што рекох, у среду 77 пута...

(Председавајући: Да ли ви сада, колега Вукадиновићу, реплицирате или указујете...?)

Не, објашњавам ваше двоструке стандарде, господине председавајући.

(Председавајући: Онда се обраћајте мени.)

Дакле, двоструки стандард је да сте дозволили полемику и оптужбе против мене, често и увреде, а са друге стране, не дозвољавате мени да искористим право на реплику. Дакле ја само кажем да сте ту били, просто, селективни, јер је 77 пута поменуто име Драгана Ђиласа у среду, а при томе нико са ове наше стране то није учинио. Па ко скреће тему, господине председавајући?

Дакле, ја нећу користити више, ако не будем баш принуђен, повреду Пословника. Потрошићу ово времена што имам да још неке примедбе изнесем на Предлог закона. Имам и неко конкретно питање за министра Ђорђевића, али се до тога не стиже. Али, господо, ако неко скреће тему, ако неко употребљава и злоупотребљава време и преноса и посланика и Скупштине, онда су то посланици владајуће већине са својим амандманима, за које знају да су подношени само да би се трошило време.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Када је реч о увредама, са увредама и са повредом достојанства колега и колегиница народних посланика сте започели ви тиме што сте рекли...

Вама је то можда смешно, мени није, а не видим да се било ко у сали осим вас смеје. То је интересантан смисао за хумор.

Дакле, са увредама сте започели ви, ви сте рекли да су амандмани фантомски, а ја сам вам објаснио процедуру и објаснио место и време када је и где требало о томе да говорите. Очигледно не разумете. Жао ми је да после толико дуго боравка у Народној скупштини нисте довољно изучили Пословник о раду Народне скупштине Републике Србије.

Говорите о селективној правди и говорите о селективном приступу. То онда опет говори о вама, колега Вукадиновићу. Имали сте подједнако могућности и права да говорите и ви, као и колега Орлић. Добили сте и реплику и могућност да укажете на повреду Пословника. Иако нисте говорили о ономе што је тачка дневног реда, нисам вас као председавајући прекидао, већ благо сугерисао након завршетка вашег излагања. Ако то није у духу једном демократском и жељи да водимо једну нормалну расправу, не знам шта друго јесте.

Захваљујем, колега Вукадиновићу.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о указаној повреди Пословника?

Изволите.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Требало би да кажем да, али ипак не, не желим, јер је беспредметно све, јер је толико оваквих прекршаја да један више или мање.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Повреда Пословника народни посланика Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Члан 107, достојанство. Поново увреде, лажни сељаци, лажни магистри, лажни кондуктери и шта је већ овде говорио претходни говорник, али одмах да вам кажем да не желим да се Скупштина изјасни о повреди Пословника. Знате зашто не желим? Зато што сам ипак због нечега задовољан и срећан, јер смо сви ми овде данас управо добили потврду ко је прави газда Ђорђа Вукадиновића, ко је налогодавац и ко даје новац, а то је Драган Ђилас. Оно што ми је важније од тога што смо ми овде добили потврду, потврду су добили и грађани Србије. Сви су могли да чују...

(Председавајући: Само се мени обраћајте, молим вас.)

Наравно, вама се и обраћам.

Сви су могли, господине председавајући, да чују ко је прави газда и Савеза за Србију и Ђорђу Вукадиновићу, ко даје новац. Дакле, овде је као опарен скочио на помен Драгана Ђиласа и још нам овде спочитава како смо га 77 пута поменули током ове седнице. Да, поменули смо га 77 пута и поменућемо га још 177 пута зато што је упропастио Београд док је био градоначелник и зато што би упропастио Србију када би, не дај боже, дошао у ситуацију да води Србију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Превише смо се удаљили од теме. Настављамо расправу по амандманима.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Видите, ја цео дан седим у овој сали и стрпљиво чекам свој ред да говорим, а онда упадне у салу господин Вукадиновић и хоће да ми одузме то право. Ипак, ако ми дозволите, изнела бих нека своја запажања о овој расправи.

Много тога је изречено у овом парламенту, врло корисне дискусије мојих колега из посланичке групе смо чули, али приметно је да, када посланици владајуће већине говоре о достигнућима ове власти, о свему

ономе што је добро и корисно за грађане Србије, неко од припадника тог савеза дође и уради ово што сте малочас видели. Докле год они буду форсирали ту селективну амнезију због које негирају колико им је владавина била погубна по ову земљу, дотле их морамо на то подсећати, јер нас на то подсећају сва дуговања која и данас враћамо, сви лоши потези које су начинили, јер се сменом власти не могу избрисати ни обавезе које су створили нити поништити негативни ефекти, а да не причамо поново каквим речником се служе у испољавању мржње према државним функционерима, па и нама посланицима.

Упркос свему томе, пензије ће расти, отвараће се фабрике, градиће се болнице, ауто-путеви, и радиће се још више како би бољитак могао да осети свако. Зашто смо сигурни да ће тако бити? Зато што радимо, а када неко ради, он постиже и резултате. Наши резултати су и видљиви и мерљиви, нису фиктивни, а то је оно што наши грађани оцењују. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем.

Реч има Ђорђе Вукадиновић, по амандману.

Изволите.

(Ђорђе Вукадиновић: Не по амандману.)

Не?

(Ђорђе Вукадиновић: Реплика.)

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Директно сам поменут, морам да вас подсетим, од стране колегинице и зато имам право на реплику. То ћу право искористити у скраћеном облику, јер заиста ми није циљ да овде отежем расправу, само сам хтео да скренем пажњу – а верујте да би се готово сваки ваш амандман, свака седница могла на овакав начин критиковати и анализирати – на оно што заправо радите. Колеге из власти су толико навикле да чују само себе да чак најкраћа, најблажа, најдобронамернија примедба или сама појава нас са ове стране изазива салве гнева и увреда.

Господин председавајући, не ви, него ваш претходник је причао о томе како ја некога вређам. Па то су бесмислице. Само сам рекао да сматрам, то је мој политички став, на крају крајева, да су амандмани, као што рекох, бесмислени и да служе на неки начин трошењу времена од стране владајуће странке. То је легитимно. Нисам рекао да су незаконити. Ја сам рекао само да је то необично, да је то нека врста доприноса, оригиналног доприноса теорији политичког система, да владајућа странка подноси амандмане на сопствене предлоге закона, које иначе хвали. То јесте необично и то стоји колико год вас било много тамо и колико год нас било мало овде.

Захваљујем колегиници. Нећу ништа лоше да кажем на њен рачун, као ни на рачун доброг дела овде из власти, али то ко је коме шеф и газда, мислио сам да су неке колеге навикле да имају шефа и газду, ја немам, то ми је можда мана. Нисам ја овде лансирао тему Драгана Ђиласа, него колеге из владајуће странке. Ја сам само чекао да видим колико ће пута. Дакле, просто, то је контрапродуктивно. Ви га производите за лидера опозиције, завршавам тиме, а не ја или неко са ове стране. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Не знам колико пута ћу се још данас јавити по повреди Пословника после излагања колеге Ђорђа Вукадиновића. Данас просто можемо да изаберемо да ли желимо да се јавимо после његовог јављања по Пословнику или за реплику, или по амандману или какогод. Данас колега Ђорђе Вукадиновић користи јављања да би одвукао тему у потпуно другом правцу.

(Председавајући: Само наведите члан Пословника.)

Члан 103, ради се о злоупотреби Пословника, став 7, рекла бих. Дакле, молим вас да убудуће не дозвољавате колеги Вукадиновићу да злоупотребљава Пословник, а да притом спочитава нама посланицима СНС-а и посланицима владајуће коалиције како злоупотребљавамо Пословник и како говоримо о нечему што није тема дневног реда. Дакле, мени је потпуно јасно да би он волео да данас буде у центру пажње, али он данас није у центру пажње. Данас је у центру пажње повећање пензија пензионерима у Републици Србији и рад Владе Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Жарић Ковачевић, сматрам да нисам прекршио одредбе члана 103. Пословника, јер уколико јесам, онда бих морао да одузмем од посланичке групе господину Вукадиновићу. Он се ионако у својим претходним дискусијама жалио да народни посланици који подржавају Владу Републике Србије подношењем амандмана отимају време које припада опозицији. Тако да нећемо ништа да им отимамо, пустићемо их, али само се питам одакле закључак да време за расправу у појединостима припада искључиво посланицима опозиције.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о томе? (Не.) Хвала.

Реч има Студенка Ковачевић, право на реплику.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Само да нешто рашчистимо. Користим своје право на реплику.

Господин Вукадиновић је мени реплицирао иако није поменут у погрдном смислу, нисам га ничим увредила, а онда је то право искористио

да реплицира на повреду Пословника на коју је указао Александар Марковић пре неких 15 минута. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ја се стварно надам да ћемо ми наставити ову расправу у оном духу у ком је она вођена до момента док се, знате већ ко и знате већ зашто, није појавио у овој сали. То би заиста било у добром интересу Народне скупштине, али пошто се помиње каква је атмосфера, које су теме и шта је вест данас и шта треба да буде најважнија порука данас, наша порука је, док нису улетели они који су решили, изгледа, да по сваку цену бране лик и дело Александра Ђиласа, Жељка Веселиновића и осталих, била Србија. Дакле, наша порука је била Србија. Наша порука је била да се у овој држави нешто добро дешава. Наша порука је била да ће пензије бити веће него икад.

Шта је вест дана, ако вас занима? Вест дана је да се у Нишу отвара фабрика „Џумтобел“ и томе присуствује лично председник државе. Велика, вредна инвестиција 30,6 милиона евра. Шта ће бити вест дана сутра у овој земљи? Такође у Нишу отвара се још једна фабрика и реч је о фабрици...

И то су ствари којима се бави Србија, а тајкунско-љотићевска коалиција слободно нек се до миле воље бави оваквим скарадним темама, оваквим садржајима. Неће ни они бити већи што буду гласнији на ове теме, нити ће било шта добро допринети окружењу у ком се налазе мржња која доводи до оваквих претњи, мржња која позива на насиље, мржња која позива на пуч. Дубоко свесна, како сама каже, да на демократским изборима нема шта да тражи, сама је себи довољна, али она у овој земљи, док се ми питамо шта је тема, тема неће бити, биће добре ствари.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, реплика? По ком основу? Колико сам ја разумео, ни у једном тренутку вас није поменуо. Споменуо је некога ко није у сали. Ја не знам на основу чега.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ристичевићу, изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, моја теорија је да се пензије морају зарадити, да се оне морају исплаћивати из производње и зато подржавам предлог Владе да се свако повећање врши из БДП-а 11%.

Дакле, предлог дела опозиције је да се то врши из инфлације. Рецимо, ове године, када је повећање БДП-а 4,9%, готово 5%, а инфлација 1,5%, они директно ударају по џепу пензионера, а овамо тврде да ми отимамо пензије.

Ја као наводно лажни пољопривредник, са стажом од једно 50 година у пољопривреди, неко ко је рођен на селу, неко ко је са девет година пошао на њиве, ето, доживео сам да будем лажни пољопривредник. Ја се залажем да се пољопривредницима и радницима што више увећају пензије, да се онај распон између највеће и најмање пензије смањи. Да новац расподелимо сиротињи, јер они то троше не на Малдивима, не троше у разним одмаралиштима, они то троше у робним кућама. Они купују храну, одећу и обућу; 20% држава врати себи кроз порезе и доприносе.

Од јакти немамо ништа. Новац који се троши напољу изазива сиромаштво у Србији. Он је депонован негде тамо и није у оптицају овде. Двострука је штета. Ем су га покрали, ем се за тај новац овде не врши трговина, већ тамо негде напоље се убира порез, а не овде. Зато подржавам Владу и њену намеру да се пензије повећавају сразмерно БДП-у.

Ја нисам лажни пољопривредник. Ја не лажем. Постоје лажни Власи. Ово је изборна листа из 2012. године. „Ниједан од понуђених одговора“, то је листа влашке националне мањине. На другом месту је Ђ.В. (1962), политички аналитичар, Нови Сад.

Ја верујем да, гледаоци, ви знате о коме се ради.

Рекао сам да је „Нова српска политичка мисао“, за коју ради поменути господин, добијао од „Лутрије Србије“ новац у тренутку кад је Борис Тадић то делио шаком и капом. Ево и доказа, уговор 2009. године, ево исплата 2.400.000. Дакле, ако лажем ја, папири не лажу. Дакле, то је овај господин, који стоји поред овог, зове се Борис Тадић и види се очигледна веза између њих двојице.

Оно на шта нисам добио одговор, то је насилна промена власти.

Овде говори да су пензије смањене противуставно, а Уставни суд је рекао да је све у складу са Уставом. Дакле, ми посланици морамо да поштујемо Устав. Ми смо дали заклетву.

Нисам добио одговор на питање – да ли се колега ограђује од изјаве Бошка Обрадовића, који је позвао на пуч, позвао офицере и полицију да се изврши пуч и да се легално изабрани председник Републике Србије Александар Вучић смени пучем?

Дакле, ја нисам добио одговор зато што је поменути господин био носилац листе на последњим изборима, господин о којем сам говорио и који је мене назвао лажним пољопривредником. Ја га позивам да дође код

мене у село, да из збирке мојих пољопривредних машина искористи било коју и да се макар једном поштено у животу озноји. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Сада одређујем редовну паузу у трајању од једног сата и са радом настављамо у 15.00 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч?

Колега Ђокићу, изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

На почетку желим да реагујем на неистине и злонамерне инсинуације неких опозиционих посланика који су говорили јуче и данас, тако што ћемо разјаснити нешто.

Дакле, висина пензија није стечено право. Пензије јесу стечено право и нико их не може укинути, умањити, одузети, али њихова висина није стечено право. Висина пензије је променљива категорија, може бити већа или мања, у зависности од количине новца у Фонду ПИО и у буџету. Дакле, то је економска категорија и зависи од економске снаге друштва.

У ситуацији када нема довољно новца у Фонду ПИО већ дуги низ година уназад, да не понављам, из познатих разлога, због домаћинског понашања, крађа итд... Од количине новца у буџету зависи да ли ће висина пензија бити мања или већа. Идеално би било, али је у овом тренутку нереално, да су нпр. касе Фонда ПИО толико попуњене да се из њих у стопостотном проценту могу исплаћивати пензије без потребе да се из буџета додаје разлика која недостаје. Нажалост, није тако. Питање је да ли је тако и у много развијеним економским друштвима.

Имовина Фонда ПИО је у дугогодишњем претходном периоду уништавана тако да она данас не представља извор прихода, већ због трошкова одржавања ствара расход, значајан расход. Истовремено је однос запослених и пензионера веома неповољан, тј. много је пензионера а мало запослених који својим доприносима пуне Фонд ПИО. У тим условима, да би се пензије редовно исплаћивале, мора се захватати из буџета.

Дакле, од економске моћи земље, од снаге њене привреде, од броја нових инвестиција и новоотворених фабрика, од повећања броја запослених и величине њихових зарада зависи да ли се износ пензија може повећавати.

Завршавам. Данас, захваљујући успесима пре свега Александра Вучића и СНС могуће је и повећавати пензије, али сада из реалних извора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђокићу.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Огњановић, изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Године 2014. Србија је била пред банкротом и доношење закона о смањењу пензија била је економска одлука, чиме је омогућено да пензије и плате и даље буду исплаћиване. То је била једина мера у том тренутку да би криза стала, јер је 58% пензије исплаћивано из буџета.

Резултати су чекали, али успели смо да стабилизујемо стање у нашем буџету и већ другу годину заредом бележимо фискални суфицит. Имамо раст БДП-а у Србији од 4,8% и стопу незапослености испод 12%.

Наша држава је преузела обавезе да спроведе реформе докраја, да се смање издаци који су настали због лошег вођења јавних предузећа из претходних периода, које смо затекли у расулу, затим због нерационалних издатака у јавном сектору због непотребно високих трошкова, да би се обезбедила стабилност.

Данас имамо потпуно другачију слику. Оздрављујемо нашу економију, имамо неупоредиво већи број запослених, обновљених, изграђених фабрика и оних које се граде, имамо инвеститоре који су заинтересовани да улажу у нашу привреду и управо зато се данас из буџета издваја свега 31% за пензије.

Ми не заборављамо оне најстарије, оне који су нас учили и школовали и којима смо захвални на указаном поверењу, прихватајући ове тешке и непопуларне реформе, које су нас све заједно спасиле, и садашње и будуће пензионере, али ове мере су помогле да се иде ка постизању финансијске стабилности и свеукупног развоја Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милетићу, изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, поштовани министри, колеге посланици, грађани Србије, поднео сам још један амандман на члан 2, којим желим да ставим акценат на недовољно развијена подручја, на развој истих тих подручја, јер мислим да живот у тим подручјима има будућност када се ставља већа пажња, када се више улаже, а коначно, ево, данашњег дана

господин Вучић, председник Вучић у Нишу отвара две фирме које ће упошљавати више хиљада људи. Те фирме ће имати могућност да упосле висококвалификоване стручњаке, тако да је то прави потез да се улаже, да се ради и на тај начин да се обезбеде услови да се повећавају пензије, да се издвајају већа средства да остану људи да живе у нашим подручјима.

Коначно, мислим да улагањем у привреду, улагањем у пољопривреду где ће наши пољопривредни произвођачи, ако се улаже и дају веће субвенције у неразвијена подручја, као што је општина Сврљиг, као што је општина Гаџин Хан, општина Бела Паланка, Алексинац, Сокобања, Књажевац, Бабушница и остале општине на југоистоку Србије, верујте ми, тамо ће људи имати могућност да се озбиљније баве пољопривредом, да од те пољопривреде могу да плаћају своје социјално-пензионе дохотке и, коначно, од те пољопривреде сутра да могу да живе, да стварају своје породице и да тамо имају могућност за будућност.

Још једна велика ствар за све нас који живимо на југоистоку Србије јесте улагање у привреду. Ево, очекујем да ћемо до краја октобра месеца имати могућност за отварање једне нове фирме у Сврлигу, што ће бити уз подршку Владе, уз подршку Министарства привреде, уз подршку Развојне агенције Србије, где ће се отворити 105 нових радних места. Већ је у поступку, фирма је узела простор, ради на томе, већ су радници пошли на обуку, тако да ће то бити једна фирма. Још једна фирма из Бугарске је узела простор, купила простор и она ће код нас исто стварати нова радна места са циљем да се ради и у пољопривреди, да се улаже у пољопривреду, у здраву храну.

Велика шанса за све наше општине које су на југоистоку Србије јесте здрава средина, здрава храна и једна ствар која је битна – природа нам је дала све. Ми то морамо користити. Улагањем у ту природу, улагањем у пољопривреду имамо шансу да развијемо наша села, да кроз пензионо осигурање које ће у наредном периоду имати могућност да се мења за пољопривредне произвођаче, да ћемо тада стварно дати велику шансу развоју пољопривреде, привреде и развоју југоистока Србије, а самим тим и целе Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч?

Колега Бојанићу, изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Драго ми је да могу да наставим у истом правцу у ком сам кренуо и са претходним амандманом и да појасним неке ствари због веома ретко попуњених клупа са оне стране. И даље је прича о свим овим амандманима као што је била, одрживи развој.

Одрживи развој, можда ће се они питати какве везе има одрживи развој са овом темом. Има, и то врло велике. Одрживи развој говори о многим стварима, па ће они показати како се неко у њиховом времену, од 2000. до 2012. године старао и о држави, и о финансијама, и о свему како се неко стара данас и како ће се старати у будућности.

Постизање одрживог развоја у економском смислу је остваривање континуираног привредног раста без или са врло мало инфлације и повећања спољне задужености. Мислим да је то дефиниција која говори све и управо говори да ми, и ова Влада, и председник Републике Александар Вучић и ми посланици већине радимо то, стварамо будућност.

Нажалост, они су тамо негде од 2000. до 2012. године продали све што смо имали у индустрији. Оставили су 400.000 људи без посла, без плата, без везаног стажа. Дан-данас, а министар Ђорђевић то одлично зна јер се њему обраћају ти људи, повезујемо радни стаж људима који су фиктивно радили, који нису примали плате, којима није уплаћиван допринос ни за социјално ни за пензијско осигурање. И сад причамо о висини пензија.

Хвала богу, дошао је тренутак да пензије крену напред, али захваљујући Српској напредној странци и овој власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, у претходне четири године је Влада Републике Србије, прво предвођена тадашњим премијером а садашњим председником Александром Вучићем, а од јуна прошле године предвођена госпођом Аном Брнабић, успела да оствари импозантне резултате.

Захваљујући томе што наша влада доноси искључиво економске а не политичке одлуке, како је то чинио претходни режим, ми смо данас други у Европи по стопи привредног раста, успели смо да преполовимо стопу незапослености, имамо највише девизне резерве досада и имамо стабилну валуту, најстабилнију у региону. Дакле, успели смо од државе која је била у изузетно тешкој финансијској ситуацији да постанемо лидер у региону по стопи привредног раста.

Хвала нашим пензионерима који су нам веровали и који су поднели највећи терет када су у питању мере фискалне консолидације, јер захваљујући мерама фискалне консолидације, структурним реформама, захваљујући дигитализацији ми смо данас успели да постанемо лидер у региону по приливу страних инвестиција.

Само у Кини је пре недељу дана српска делегација предвођена председником Александром Вучићем успела да склопи и потпише 11 споразума вредности преко три милијарде долара. Опредељено је за РТБ Бор 1.460.000.000 долара, за фабрику гума у Зрењанину определено је преко милијарду долара, договорена је изградња индустријског парка у Борчи, које ће довести преко хиљаду кинеских компанија и упослити преко 10.000 радника.

Када се томе дода отварање фабрике у Нишу, то говори да Влада подједнако брине о свим деловима Србије, а то и јесте одлика свеукупног привредног развоја, на шта се и односи амандман који сам поднела. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Репац, изволите.

ДЕСАНКА РЕПАЦ: Захваљујем, господине председавајући.

Цењени министри Републике Србије, драге колеге народни посланици и грађани Србије, закон који се налази на дневном реду Народне скупштине Републике Србије данас и ових дана, а који је највише привукао пажњу јавности, јесте Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијско-инвалидском осигурању.

Александар Вучић је августа ове године, обраћајући се пензионерима, рекао: Укидамо закон о привременом смањењу пензија. Трећу годину заредом имамо вишак у буџету захваљујући вама. Знали сте да тешким мерама можемо доћи до резултата. Ви сте отворили врата будућности нашој земљи. Ова одлука је била тешка али исправна.

Данас је Република Србија економски стабилна, са суфицитом у буџету. Грађани су подржали и разумели ову одлуку председника Александра Вучића.

Треба рећи да је СНС, после ове одлуке 2014. године, на следећим парламентарним изборима, 2016. године, увећала своју подршку у бирачком телу Републике Србије за око 60.000 гласова, што значи да свако бирачко место је добило седам нових гласова. На председничким

изборима 2017. године Александар Вучић је остварио плебисцитарну победу са око 55% гласова грађана Републике Србије.

Србија се усправила. Неспорни смо лидери у региону и најповољније место за инвеститоре, а тиме обезбеђујемо овај ниво пензија.

Пензионери од државе очекују да их финансијски оснажи, да им омогући и побољша здравствену заштиту. Не треба заборавити да само јака економија може да обезбеди бољу здравствену заштиту пензионера. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Обрадовић, изволите.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, колеге посланици, цењени грађани Републике Србије, Предлогом закона о изменама и допунама Закона о пензијско-инвалидском осигурању Српска напредна странка показала је још једном да држи реч.

Године 2014, дакле пре четири године, повукли смо тежак али одговоран и једино могућ потез у том тренутку, потез да спасимо оно мало што је остало. Одлуком којом су смањени део пензија и плата у јавном сектору је омогућено да се републички буџет опорави и да крене напред. Дакле, то је била у том моменту једина могућа и исправна одлука, а време после тога је показало.

У међувремену Србија постаје одлично место за инвеститоре, увећана је запосленост и стабилизован буџет. Грађани Србије су ово јасно разумели и подржали ову тешку али исправну меру. Грађани су схватили да се не живи од шарених лажа.

А шта то нуди данашња опозиција а некадашња власт? Нуде само празне претње, омаловажавање сваког ко није са њима и за њих. На њиховим скуповима чујемо како је већина грађана функционално неписмена, како је потребна нека нова револуција, неко ново насиље, неко ново паљење државних институција као што је било 5. октобра, а у холу ове зграде можете видети аутентичне снимке њихове револуције и како они воде у боље сутра. Ти исти премијерки прете силовањем, а нама развлачењем по улицама. Константно се води медијска харанга у медијима које контролишу тајкуни Драган Ђилас и Драган Шолак. Међутим, све ово велика већина грађана Србије препознаје, подршка овим снагама у Србији је безначајна.

Господо, одговор Србије је једноставан – Србија вас неће.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Захваљујем, господине председавајући. Надам се да ћете омогућити ред у сали.

Могу да кажем да сам био спреман да подржим овај амандман, начелно, иако га Влада, наравно, није прихватила, са образложењем као и за све друге амандмане што одбија, да немају везе са чланом, односно са материјом у том члану о којем се ради, али то је мањи проблем, да онда подносилац амандмана није покушао да искористи то време, макар да хвали Владу, јер на то смо већ некако навикли, да се онда то искористи да се још мало хвале мудре Владине мере и политика, него је онда још кренуо, ничим неизазван, да напада опозицију, прозива људе који везе немају са овим о чему причамо. Очигледно је да нешто, како бих рекао, смета, нешто сврби.

Имам утисак да... Упркос најбољој вољи, не могу да разумем да ви заиста не можете да схватите да то што радите је контрапродуктивно. Ја ћу почети да сумњам у неке колеге, ја који нисам члан тог савеза, да ви намерно хоћете Драгана Ђиласа да промовишете у лидера. Пошто га овде непрестано помињете, дакле непрестано. Ја сам рекао, 77 пута у среду, данас нисам пребројао. Дакле, вас ту нешто жуља, драге колеге.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, колегиница која је говорила пре вас много је више говорила о свом амандману него што ви сада говорите, а ваша дискусија је усмерена на то да се она није држала свог амандмана, тако да вас молим да се вратите на расправу.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Господине председавајући – узгред речено, нисте ми зауставили овај сат, али нећу ја још много времена овде потрошити – морам да упозорим поштоване колеге. Ако се буду превише играли тих Пословника, рекламација итд., морају истрпети критику.

Па да ли ви мислите да ја или овај други не умемо да користимо и да машемо Пословником и да се позивамо на неколико чланова који нам тобоже дају право да реплицирамо?

Ја не желим да продужавамо дискусију и, ево, као прилог конструктивности расправе, заиста у прилог конструктивности, остао сам дужан да питам министра Ђорђевића, јер никако да се поклопимо да је он у сали и да ја добијем реч, за једно конкретно објашњење.

Дакле ово јесте, и немојте се љутити, мислим да су ово фантомски амандмани. Ја сам добио гомилу увреда... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине Вукадиновићу, ја вас молим, амандмани су амандмани. Има право сваки посланик да поднесе амандман. Сваки народни посланик има право да дискутује о свом

амандману. Такође и ви имате право и да подносите амандмане и да дискутујете о туђим амандманима у складу са Пословником. Не постоје фантомски амандмани.

Затражите реч да наставите дискусију.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Господине Арсићу, хвала вам што ме подучавате, али ми смо поднели амандмане, али од ових оваквих ко бајаги амандмана не стижу на рад прави амандмани... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Сад вам изричем опомену.

Амандмани су јако прави.

Затражите поново реч, колега.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Јако је дирљиво због чега ви изричете опомену, господине Арсићу, али у реду, то је ваше право по Пословнику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пар пута сам вас опоменуо да се вратите на тему.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ви сте толерисали два дана да се непрекидно вређају посланици опозиције овде, укључујући и моју маленкост, а не дајете право за реплику.

Али, као што рекох, ја сам обећао тим мојим непостојећим гласачима, пријатељима, фамилији да ћу питати нешто господина Ђорђевића, то једно конкретно садржинско питање, а ваше колеге су се у назовиозбиљној расправи бавиле тиме како је обучен Балша Божовић, на пример, или ја пре пар месеци. Елем...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Господине, хоћете ли коначно да поставите то питање? Мислим, постављате га већ три минута.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Што се ви бринете, господине Арсићу, како ћу ја потрошити ово мало времена које имам?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Вукадиновићу, посао председавајућег је да води рачуна да се седница одвија у складу са Пословником. Једна од одредби Пословника јесте да онај ко говори треба да се држи теме дневног реда. Заиста имам широко тумачење Пословника и дозвољавам да народни посланици кроз своју дискусију кажу и неке ствари које нису у складу са дневним редом, али ви ниједну ствар, осим понашања својих колега посланика, нисте рекли ни... Нисте ни у једном једином тренутку споменули ни тему дневног реда, обећавате питање да ћете да поставите министру и упорно покушавате да наставите по староме.

Ево, ја ћу вам дати реч.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ваша доброта и толеранција су пословици, господине председавајући, али да се вратим на тему. Питао бих господина Ђорђевића. То неће променити свет и спасти Србију, али ипак је важније од тога како је обучен Балша Божовић, или ја или неко трећи овде у Скупштини.

Дакле, господине Ђорђевићу, ви сте рекли да су ове предложене мере све у корист пензионера, или ових других, и да нема ниједне која није у побољшање статуса. Ја сам рекао, и ја моје колеге поздрављамо то што се укида овај штетан закон, али не подржавамо то што се не враћају одузете пензије. Дакле, шта је са оним превременим пензионерима, који су отишли у пензију, који имају пун стаж, дакле нису никакви забушанти, почели су да раде врло рано, радили су 35 жене и 40 година, а њима се трајно умањују пензије само због тога што просто немају и године старости, дакле имају године стажа а немају године старости, и они плаћају пенале, не само док не напуне године старости, што бих ја прихватио, мислим да би било у реду, него плаћају пенале цео живот, односно до краја свог коришћења пензије?

Ви сте направили корак и ја бих поздравио да барем нека занимања, дакле бар неке струке, које имају бенефицирани радни стаж, да им је омогућено, односно да не буду кажњени због тога и онда се њима обрачунава пун износ пензије, али то је исто нека врста, рекао бих, поделе и одвајања међу...

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ја нисам Верољуб Арсић. Он је, овако, ширих схватања дискусије о амандманима.

Ни реч једну...

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Завршавам.

ПРЕДСЕДНИК: Не можете да завршавате уопште. То што ви кажете завршавам, то слушам већ доста дуго, али у канцеларији.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Дакле, ја сам поставио питање господину Ђорђевићу. То се тиче теме ове расправе и овог амандмана.

ПРЕДСЕДНИК: Не, ви уопште немате појма о чему се говори већ сатима...

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Ја врло имам појма, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК: ... Пошто нисте били уопште у Парламенту.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Госпођо...

ПРЕДСЕДНИК: Када сте дошли, дали сте себи за право да говорите о чему год хоћете, јер вас је мрзело да будете ту када се говорило о томе.

Треће, ви обмањујете јавност и кажете – ја и моје колеге. Ја не видим ко је вама колега овде у Парламенту. Из опозиције нема никог, јер све заједно мрзи да дођу овде у Парламент и да воде расправу. По амандманима, а не по Предлогу закона у целини. Ми смо ту расправу завршили и трећи дан расправљамо о амандманима.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Али моје време тече, госпођо Гојковић.

ПРЕДСЕДНИК: Немојте ме прекидати.

Па не може време да се користи тако како ко хоће, јер ми нисмо кафић, ми нисмо пијаца, ми смо Парламент. Говорићете о амандманима

или не можете да трошите време на шта год вама падне на памет. Можда је тако било за време Драгољуба Мићуновића, или касније, а за време мог председавања има да се говори о амандманима. Тачка.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Госпођо...

ПРЕДСЕДНИК: Значи, то што покушавате да урадите не пролази, шта да вам радим.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: На вашем месту, госпођо ... Молим вас, одузели сте ми време.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

БОРЋЕ ВУКАДИНОВИЋ: Потрошили сте ми време, госпођо...

ПРЕДСЕДНИК: Ја не одузимах ником време, ви одузимате грађанима Србије време.

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите, али морате се пријавити пре него што вам дам реч, јер не видим посланике ако се не пријаве. То нисте учинили до садашњег тренутка. Значи, морате се пријавити да бисте добили реч. Ђорђе Вукадиновић се пријавио унапред.

МИОДРАГ ЛИНТА: Као што је познато, у Србији се већ пет година реализује тзв. регионални стамбени програм, чији циљ је решавање стамбених потреба највећих жртава рата, протераних Срба, кроз четири вида: кроз изградњу станова, кроз доделу монтажних кућа, кроз куповину сеоских имања и кроз доделу пакета грађевинског материјала за завршетак кућа. Нажалост, тај програм у великој мери спроводи се веома споро, у добром делу и неквалитетно и имамо једно велико незадовољство и огорчење избегличких породица због те чињенице.

Навешћу само један пример. Имамо 302 избегличке породице у Београду које годинама чекају да им се испоручи грађевински материјал да заврше своје куће, то се још увек није десило. Скупштина донатора у Паризу је још децембра 2013. године донела одлуку да се стамбено реши 715 породица у Београду, од тога поменуте 302 избегличке породице уместо да су добиле материјал још 2015. године да, понављам, заврше своје куће, ево, пролази 2018. година и још увек тај материјал нису добиле.

Ја покушавам у разговорима са надлежном институцијом, то је Јединица за управљање пројектима – ЈУП, и Комесаријатом за избеглице да то решимо. Нажалост, ни ЈУП ни Комесаријат за избеглице досад нису решили те проблеме и сад је остала једина адреса, то је председник Вучић, и покушаћемо наредних дана да с Кабинетом председника Вучића решимо тај проблем и да коначно 302 избегличке породице добију пакете грађевинског материјала да заврше своје куће. Понављам, пет година од када је Скупштина донатора добила средства за њих. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднела посланица Дубравка Филиповски.
Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем.

Драго ми је што се, услед неуспешног покушаја, додуше малог броја, колега, враћамо на тему, враћамо на оно што је на дневном реду овог заседања и што је у интересу грађана Србије.

Мој амандман се односи на кадровске ресурсе, односно на интегрисано управљање у овој области у циљу побољшања услуга ПИО фонда када је у питању ова област.

Дакле, константно интегрисање процеса управљања људским ресурсима треба да резултира тиме да ПИО фонд успешно задовољава захтеве корисника и за услугама и за траженим информацијама.

Морамо имати на уму да у сваком тренутку способност за постизање постављених циљева било које организације зависи од концепта и од плана те организације да управља развојем свог интелектуалног капитала, односно људским ресурсима.

Оне организације које овај процес схватају добро, имају и резултате и значајне предности у односу на оне организације којима ово није примарни циљ. Зато је кључно питање шта ћемо са њима и како их подстаћи да створе услове и унапреде управљање људским ресурсима.

Мој став је да је то најбоље урадити законским решењем и због тога сам поднела амандман којим се додаје нови став 4. у члану 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, јер сматрам да се овим амандманом додато дефинише члан 2. овог закона. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела посланица Оливера Пешић.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, уважени министри, уважени гости, даме и господо народни посланици, приоритет Владе Републике Србије и председника Србије Александра Вучића је отварање нових фабрика и нових радних места.

У Србији је у претходним годинама, откако је СНС на челу ове државе, отворено око 80 фабрика и 150.000 нових радних места.

Данас и сутра у Нишу председник Србије Александар Вучић отвара још две нове фабрике, које ће у наредне две године упослити још око 3.000 нових радника и управо та нова радна места су гаранција стабилних пензија у наредном периоду и управо та нова радна места су у ствари гаранција да пензионери могу рачунати на повећање пензија у наредном периоду. То је социјалноодговорна политика коју води Влада Републике Србије и коју води председник Србије Александар Вучић.

Социјалноодговорна политика је исплаћивати пензије из реалних извора и повећавати пензије из реалних извора, а не како су наши претходници радили до 2012. године, повећавати пензије из кредита.

Пензионери су разумели зашто су пензије морале бити смањене, јер је држава била на ивици банкрота и данас пензионери разумеју да на повећање пензија могу рачунати само из реалних извора, у зависности од финансијских могућности, и на томе им хвала. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео др Дарко Лакетић. Изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Захваљујем.

Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, данас говоримо о Предлогу закона о изменама и допунама Закона о ПИО. Данас говоримо о примањима људи који су најстарији у нашој земљи, примањима људи који ће, захваљујући пре свега одговорној финансијској политици, данас, односно у наредном периоду добити повећање својих пензија.

Оно што је нарочито битно и што бих желео да нагласим јесте да, пре свега, та финансијска дисциплина која краси ову владу и владу коју је водио господин Александар Вучић јесте нешто што је успело да донесе управо овакве потезе.

Ми данас говоримо о овом закону, а суштински од највећег значаја је управо оно што се догодило у неком ранијем периоду и што се сваким даном догађа.

Данас смо сведоци отварања две нове фабрике у Нишу, које ће запослити преко 1.100 радника у првом акту. Сведоци смо решавања Смедеревске железаре, која је данас практично носилац не само развоја у Браничевском округу, већ и у целој земљи. Сведоци смо одласка председника Републике у Кину, где је успео да са Кинезима потпише уговор о преузимању РТБ Бор у вредности 1,4 милијарде долара, затим уговор о улагању у зрењанинску привреду, фирма „Шандонг“, једна милијарда долара, уговор за фабрику за прераду цинка вредан сто милиона долара, уговор за Икарбус вредан 2,6 милиона долара, уговор са Хуавеј компанијом за надзор саобраћаја.

Генерално, то је све нешто што је био предуслов за овакве кораке данашње владе, тако да лично сматрам да ово повећање представља само једну почетну основу за даља повећања и за даљи напредак не само ове групације људи, дакле најстаријих, већ уопште свих у овој земљи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео Горан Ковачевић. Изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министри, закон о измени Закона о ПИО свакако представља значајан закон и зато предлажем амандман на члан 2, који се тиче доприноса који грађани Србије плаћају по основу обавезног пензионог осигурања.

Шездесет посто пензионера у ствари никада није имало умањење пензије. После прве године када је дошло до раста пензија још 10% пензионера никада више није имало мање пензије него 2014. године. У овом периоду пензије су порасле за 8%. Када данас будемо усвојили овај закон, пензије ће порастати за 8,8%, односно за максимално 13,2%.

Некако данас у овој расправи поред нас пролази изјава министра финансија који каже да ће у наредном временском периоду доћи до умањења обавеза по основу пореза на рад. То је оно што смо ми у СНС обећавали – када прође време фискалне консолидације да ћемо све оно што смо практично морали да учинимо 2014. години повратити, а да ћемо порезе и доприносе умањити.

Влада Републике Србије, односно држава Србија има просечно ниже порезе на рад у односу на централноевропске земље, али ћемо учинити напор да ти порези и доприноси буду још мањи. То се, наравно, неће одразити на висину пензија.

Пензије у наредном временском периоду ће свакако расти, али ће истовремено доприноси бити мањи, што све говори о чињеници која је кључна и битна, да расте ниво запослености и расте ниво плата.

У оваквим условима једна од ствари које себи можемо да приушtimo као држава јесте да почнемо да размишљамо и о излагањима мог уваженог колеге Јокића, чија су економска размишљања, понекад се чини, испред свог времена, али свакако економска ситуација у Србији омогући да их понекад и прихватимо.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела посланица Тања Томашевић Дамњановић.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштована председнице.

Поштовани господине министри са сарадницима, колеге и колегинице народни посланици, изменама и допунама Закона о ПИО наставља се процес нормативног уређивања у области пензијског и инвалидског осигурања.

Основни циљ ових промена јесте прилагођавање обавезног пензијског и инвалидског осигурања као најважнијег дела пензијског система демографским променама, економским околностима, али и са стратешким опредељењем државе за успостављање модерне и ефикасне администрације.

Захваљујући мерама штедње, труду и раду и одговорној политици нашег председника Александра Вучића и Владе Републике Србије, створена је могућност да пензије надаље буду исплаћиване без умањења, и то из реалних извора.

Године 2008, за време владавине бившег режима, једном катастрофалном и неодговорном одлуком пензије су повећане четири пута. Толико су биле повећане да су утицале на 2% БДП-а и довеле до тога да је учешће пензија у БДП-у те године било 13,4%. Од тада крећу све невоље јавних финансија Републике Србије, креће да расте јавни дуг, креће да расте дефицит, који је кулминирао 2012. године. Срећа па грађани Србије све то добро знају и на свим изборима дају апсолутну подршку СНС-у и Александру Вучићу. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео др Бранимир Ранчић.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председниче Скупштине госпођо Гојковић, поштовани министри са својим сарадницима, поштована господо народни посланици, амандманом на члан 2. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО подстиче се свеукупни развој Републике Србије са посебним освртом на унапређење здравствених услова.

Предложеним чланом 2, који се односи на члан 15. којим се елиминишу проблеми који настају неблаговременом одјавом осигураника који су то својство стекли искључиво у обавезном осигурању у складу са чланом 15. Закона избегава се утврђивање дугова насталих по том основу на име неуплаћених доприноса на пензијско и инвалидско осигурање, што значи да осигурање престаје даном за које се лице у захтеву определи или ако допринос не плати у року од шест месеци од дана доспећа, а најраније са последњим даном за који је допринос плаћен. На тај начин уводи се фискална дисциплина, а та средства могу бити уложена у смислу здравственог и социјалног осигурања, што индиректно може побољшати здравствене услове.

Када смо код здравствених услова, треба рећи, у том смислу треба посебну пажњу и напоре усредсредити, између осталог, на примарну здравствену заштиту наших најстаријих. Да подбочим, комплетна реконструкција нишког дома здравља, највеће здравствене установе примарне здравствене заштите у Србији, коштала је 120 милиона динара, али да би једна инвестиција била комплетирана, неопходно је било урадити и одговарајући паркинг-простор. Градња монтажне двоетажне гараже вредности 300 милиона динара ће решити проблем доласка пацијената на преглед, а индиректно побољшати здравствене услове за време лечења.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 2. амандман је поднео Младен Лукић.

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, госпођо председнице.

Уважени министре са сарадницима, колегинице и колеге, поштовани грађани Републике Србије, Србија већ трећу годину заредом има суфицит у буџету и вођењем одговорне економске политике створен је простор за повећање пензија на здравим основама. Овим је доказана велика зрелост ове владе да одлуке не доноси на политичком, већ на економској реалној основи.

Овим изменама се пружа шанса да наши најстарији суграђани могу добити веће пензије уколико резултати у привреди буду бољи.

Они који критикују овај предлог измена и допуна закона и уопште политику која је довела до стварања здравог основа за повећање пензија треба да се дубоко замисле и присете да би начином на који су они управљали буџет био празан а пензије би вероватно биле мисаона именица.

Они који су направили дуг у граду Београду од 1,120 милијарди евра, они против којих су поднете кривичне пријаве због неслагања у трошењу буџетских средстава у укупном износу од 590 милиона динара и 44.000 евра у Шапцу, што је укупно око пет милиона евра, или онај против кога се у Тужилаштву за организовани криминал води поступак под основаном сумњом да је као организатор криминалне групе оштетио буџет Републике Србије у износу од 61 милион евра, сигурно нису људи којима би грађани дали поверење да воде економску политику Републике Србије и поново нас доведу до стања банкрота. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Хвала, председнице.

Ево, трећи је дан како траје расправа у појединостима на предложени закон и трећи је дан како смо углавном без присуства ових стручњака прекопута, махом представника бившег режима, изузев једнога који је данас активан па покушава да добије статус ударног Ђиласовог јуришника, чак да наруши и славу онога једног што већ има такав епитет.

Међутим, оно што је важније од тога, то је да је осми дан данас од оног скандалозног твита, односно објаве на друштвеним мрежама, и осми дан како смо ускраћени за осуду таквог једног чина. Дакле, ни данас нема представника бившег режима да осуде тако нешто, нема их ни овде у Скупштини, не учествују у расправи, нити медијски, нити, као што рекох,

у Скупштини Србије, нити на било ком месту. И данас ћемо остати ускраћени за тако нешто.

Али оно што је добро, добро је да грађани имају прилике да виде да је то суштина њиховог политичког програма, да је то њихова политичка платформа и да је то једна једина порука коју су они у стању да поруче грађанима Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има Ђорђе Вукадиновић.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Не знам, ви нисте слушали. Колега је успео да обори рекорд сопствени, да не помене ни речју амандман, дакле ниједном речју. Ја сам, ево, поменуо његов амандман па сам већ више говорио о амандману.

Али морам да вам кажем, колега Марковићу, не знам да ли то радите намерно или не, ви сте произвели или производите овде Драгана Ђиласа у неког лидера опозиције, а не ја, зато што га стално помињете и не водите га из уста. Ја га ниједном нисам поменуо.

С друге стране, да ли ви схватате, није вам чудно да смо стигли до 2. члана ове расправе?

Мислим да грађани треба да схвате. Ми имамо оно време што припада посланичким групама, то је 15 минута по групи, али постоји време од 600 минута које се троши на амандмане, на поднете амандмане, и смисао је да се то време потроши а да се прича управо овако као што га је колега Марковић сада трошио. Дакле, уз сво разумевање и политичке борбе и свега осталог, то јесте трошење времена, а не мојих 15 минута које сам ја овако распоредио и много изнервирао колеге прекопута.

Кад сам рекао мазохизам, нисам помињао да сте ви мазохиста, него сам рекао немојте очекивати да ми будемо толики мазохисти. Ја сам овде сада једини, вероватно неће бити ни мене. Немојте се чудити онда кад вам опозиција не седи на оваквим сеансама. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Марковић.

Како, реплика?

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Реплика, да. Двапут је поменуо име директно.

Мени је заиста жао, председавајућа, што се претходни говорник увек осети прозваним на помен Драгана Ђиласа и као опарен скочи и има потребу да се брани, да реагује.

Међутим, оно што је, опет да кажем, позитивна страна свега овога је то да смо разголили ту ситуацију. Сад је свима јасно, и грађанима Србије и нама овде, да он овде искључиво и једино заступа Драгана Ђиласа. Он овде броји колико смо ми пута поменули Драгана Ђиласа, па је излазио са неким конкретним бројкама. Очигледно је да му је то задатак. Очигледно да при сваком помену Драгана Ђиласа и његовом покушају

одбране он добија неку накнаду за то. Сад ја не бих улазио у те њихове унутарстраначке опције.

Међутим, мањи је проблем да ли смо ми са минутом или два минута јављања по амандману потрошили не знам какво време грађана Србије. Већи је проблем што су они сви заједно потрошили 12 година грађана Србије док су обављали власт. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Изволите.

Немојте лупати по тастеру па нећете бити искључени.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Слушајте, ја сам добио већ опомену овде на правди бога, могу и да лупам по тастеру.

Захваљујем колеги на љубазном одговору, мада је избегао да ме помене тако да опет, нажалост, трошим ово време посланичке групе.

Немојте полазити од себе, немојте инсинуирати. Ја сам рекао да ви помињете, ви не вадите Ђиласа из уста. Али да вас не бих изнервирао, односно да вас не бих разочарао, ја заиста мислим да – сад стисните зубе – Драган Ђилас није био лош градоначелник Београда. То је једна ствар. Али ви можете да имате другачије политичко мишљење. Као што бих исто тако ја могао, колега Марковићу, да извучем неке закључке из тога што неки посланици овде стално нападају, рецимо, градоначелника, једног од два-три председника општине у којој је опозиција на власти, а неки мисле да то има везе са неким тајкунима који нису добили послове у тим општинама.

Дакле, оставимо се тога, драге колеге. Ја сам поставио конкретно питање господину Ђорђевићу, које се тицало заиста овога.

Подржавам што се укида овај закон. Жао ми је што неће бити и враћене пензије. Али грађани морају знати да ово јесте нека врста опструкције коју спроводи парламентарна већина. Ја могу добити колико год хоћете опомена или казни, нећу од тога одустати. И ви знате да сам у праву, и добар део вас се на неки начин стиди што мора да подноси те амандмане и мислим да би било добро да, кад почне редовно заседање, од те праксе одустанемо. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: Александар Марковић, реплика.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Каже малопређашњи говорник да ми имамо потребу да се стидимо. Не, напротив. Ми немамо потребе да се стидимо ничега. Ми се поносимо свим нашим резултатима, свим резултатима ове владе и нашим председником Александром Вучићем.

Нико од нас не крије да се поноси. Немамо разлога да се стидимо ничега, апсолутно. Једино ко има разлога да се стиди нечега су ваши коалициони партнери, сви редом, и ови вамо који седе мало ближе вама и

ови са ваше друге стране, сви ваши коалициони партнери којима је, узгред речено, газда и налогодавац Драган Ђилас. Ево, опет га помињем, имате прилику да још једном покушате да га одбраните.

Једино ви имате право да се стидите, да се стидите тога што нисте смогли снаге и људскости осам дана након скандалозног твита, једног од најскандалознијих досада, да га осудите, да се барем оградите од тога. Ви настављате, показујете разумевање. Неки ваши настављају са новим твитовима, попут Јешића, оно о чему смо већ одавде неколико пута говорили.

Када је реч о оној методологији обрачуна накнаде за брањење лика и дела Драгана Ђиласа од претходног говорника, ја верујем да је следећа методологија у питању – 2% вероватно од накнаде по неуспешном покушају одбране, 77 пута. Значи, ево, претходни говорник је једну плату и по већ у губитку. То је разлог за његов покушај одбране лика и дела Драгана Ђиласа и за његову нервозу данас. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднео посланик Јован Палалић.

На члан 2. амандман је поднела посланица Јелена Жарић Ковачевић.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председнице.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, систем пензијског и инвалидског осигурања морамо посматрати као део великог државног система, у коме су на неки начин сви сегменти узрочно-последично повезани. Пре свега ту мислим на привреду и проблем незапослености.

Намерно сам дала овакав увод, јер желим да кажем да је данас за град Ниш велики дан. Данас и сутра се отварају две нове фабрике у Нишу. Аустријска компанија „Џумтобел“ у Нишу већ запошљава око 300 људи, а данас се отворило још 1.100 радних места. Говорим о инвестицији која је вредна 30,6 милиона евра.

Данас је Александар Вучић на отварању фабрике у Нишу рекао да је поносан на нова радна места, на промет ове фабрике, који ће бити око 120 милиона евра, и како је то велики значај не само за град Ниш, већ и за читаву Републику Србију.

Филипинска компанија „Ими“ биће отворена у Нишкој Бањи на површини од око 14.000 квадрата и запослиће 1.250 радника, од којих ће 500 бити инжењери.

Дакле, град Ниш се ближи остваривању плана да са садашњих 26.000 незапослених тај број сведе на испод 20.000. Такође, Ниш предњачи по привлачењу страних инвестиција, јер је последњих неколико година уложено око 150 милиона евра, отворено девет нових фабрика са више од 10.000 радних места.

Желим да истакнем и то да се преговара о новим фабрикама, новим радним местима и то једним делом попуњава пензиони фонд. У овом тренутку град Ниш ради на више од 30 инфраструктурних пројеката вредних више од 100 милиона евра.

Мени је јако жао што данас нисам у Нишу на отварању фабрика, али ево и са овог места могу да се борим за политику коју подржавам, а то је политика коју спроводи Александар Вучић и Влада Републике Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 2. амандман је поднела Ружица Николић. Да ли жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео посланик Срето Перић.

Изволите.

СРЕТО ПЕРИЋ: Даме и господо народни посланици, образложење овог амандмана СРС-а ја ћу започети једном реченицом коју сам добио, односно више порука ми је стигло од стране грађана Србије, пре свега пензионера. Они овако кажу – посланици владајуће коалиције поново понижавају пензионере Србије вређајући достојанство, интелигенцију грађана Србије.

У чему се то састоји у даљем њиховом коментару? Они су препознали да ово није закон о повећању пензија, ово је закон који ће довести до нелегалног и противуставног узимања пензија од стране грађана Србије.

Овде се чуло, то је и легитимно право једног колеге посланика, то је посланик Јокић, који каже – између формуле и буџета он се опредељује за буџет. То је сасвим у реду, али природа пензије није нешто што је солидарно, није нешто што онако проистиче из лошег положаја неког појединца, то је стечено право.

Због чега они кажу да нам се више не захваљује ни председник Републике, ни министри, ни народни посланици? Због чега то траже грађани Србије? Просто из разлога што они нису прихватили. Ово није био договор и уговор са грађанима Србије, пре свега пензионерима, да им се смање пензије. То је доношењем једног закона учињено, узето од њих. Они су морали да то прихвате.

Ми смо могли, односно владајућа већина је могла на други начин да та средства која су узета од пензионера надомести у Фонд ПИО и да они не буду оштећени. Сећам се једне изјаве председника Републике; када један подизвођач или извођач радова на фонтани на Славији није исплатио запослене, он је рекао – ми не можемо да натерамо послодавца да исплати плату. Да, то је један други однос. То би запослени могао да оствари путем инспекцијских органа и могао да оствари путем вођења судског поступка, али порез и доприноси на зараде, то је јавни приход. Јавни приход се

остварује на један потпуно други начин. Држава ту има могућност да натера сваког несавесног послодавца да измири своје обавезе и да се исплаћују пензије.

Друго, неко је овде рекао да ће ускоро да се смање порези и доприноси на зараде. То је тачно, али то од вас траже страни инвеститори. Код највећег броја страних инвеститора истиче пет година, колико су они били ослобођени пореза и доприноса или једног дела обавеза на основу личних доходака и сад они, да би остали и даље у Србији, траже од државе Србије да смањи обавезе и порез на зараде како би они остали ту.

Ми морамо много више пажње да посветимо домаћим инвеститорима, а пензионере да не обмањујемо. Овде би могло, што се ви захваљујете, да им се извините и да што пре покушате да им вратите оно што је узето без икаквог правног основа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 2. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Савићу, изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, ових неколико дана смо се наслушали у овој сали како је ова влада, односно пре свега њен председник постигао епохалне успехе по питању нашег буџета и наших пензионера. Међутим, ни од једног посланика владајуће већине нисам чуо да је поменуто име премијера ове владе, Ане Брнабић, него, напротив, име председника ове државе, Александра Вучића, иако знамо да по Уставу фискалну и сваку другу политику води влада а не председник. Али добро, толико о вашој доследности.

Сви смо ми у овој сали сагласни са чињеницом да треба обезбедити безбрижну и сигурну будућност нашим пензионерима, међутим, износ и висина пензије, иако су оне недовољне за један нормалан живот, није оно што највише мучи наше пензионере. Наши пензионери данас, поред тога што живе са брачним другом, имају обавезу и да издржавају и остале своје укућане, јер у многим српским породицама једино стално и једино сигурно примање је пензија. То је она ствар која усложњава и онако тешку ситуацију код наших пензионера.

Са друге стране, ни од кога овде, нити од представника власти ни министара, нисам чуо једну другу чињеницу која се тиче наших пензионера, а то је – у новије време појава све већег броја људи који оболевају од болести које раније нису биле толико заступљене, а то су разне болести деменције. И о томе такође треба водити рачуна када су у питању наши пензионери. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, и овај мој амандман има за циљ да се на бољи и прецизнији начин дефинише текст закона како би он био разумљив онима којих се највише тиче.

У питању су стари људи који су то своје право заслужно остварили и који желе да знају зашто имају пензије и какве имају.

Огромна већина пензионера вредно и савесно је радила свој посао и није у реду да се неко поиграва са њиховим заслужено стеченим пензијама тако што ће им смањивати или повећавати мимо прописане процедуре.

Има велики број пензионера који су радили 35 до 40 година, а неки и више, при чему нису имали дан боловања или неког другог облика одсуствовања са посла.

И сам сам један од таквих. Све своје обавезе сам извршавао уредно и на време, што чиним и сада као народни посланик, у шта сте се могли уверити у овој сали. Зато ми је и те како важно да имам пред собом све релевантне чињенице када су у питању пензија и пензионери. Ово ми није важно због мене, моја пензија је већа од просечне пензије, важно ми је због мојих колега пензионера који не могу да живе од своје пензије.

Пензионери су изграђивали ову државу и у највећој мери допринели цени друштвеног производа. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 2. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч?

Колега Мирчићу, изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Ми овде расправљамо о амандманима на предложени закон, а нема ресорног министра. Не видим сврху због чега ми овде, поготово посланици СРС-а евентуално би поставили нека питања или разрешили неке дилеме, кад нема ресорног министра. Можда ће неко од председавајућих или из неког другог ресора да нам одговара, али од тога нема користи.

Наиме, ради се о следећем. У овом закону издефинисано је када престаје обавеза осигураника на основу ПИО фонда, издефинисано када и под којим условима може да се користи тзв. бенефицирани стаж, издефинисано је доста тих ствари, али оно што није издефинисано, није издефинисано по којим то правилима ће се убудуће исплаћивати евентуално повећање пензија. Није издефинисано како и на који начин, по

којим критеријумима ће да се исплаћују те помоћи уз пензију, ко ће то да одлучује.

Ево, министар је напoкoн дошаo. Срећне наше очи штo га виде, пoгoтoву штo oчекујемо да ће дати oдгoвoре, евентуалнo, кaкo тo тумачити да је тo дискрeциoнo прaвo Влaдe.

Овдe смo сe сaд нaслушaли рaзних дискусија. Речeнo је да је oвo рeвoлуциoнaрни зaкрeт кaдa је у питању исплaтa пензија, дo тoгa дa, дa није oвe влaсти, уoпштe нe би билo ни пензија. Имa у прoшлoсти мнoгих примерa гдe сe величa влaст, гдe сe величaју пoјeдинци, aли, бoгaми, рaмe уз рaмe стe сa тим примеримa. Рaније је билo примерa дa ћeмo ми кaкo финансијски знaлци или oни кoји имaмo рeткo спoсoбну влaст прoфитирaти зaхвaљујући свeтскoј финансијскoј кризи, a величaње пoјeдинaцa чaк је билo кaдa је пoкoјни Титo умрo дa је јeдaн oд послaникa рeкaо дa су крaвe умрлe кaдa су чулe дa је Титo умрo пa кaсније су дoшлe сeби зaхвaљујући брзoј интeрвeнцији тaдaшњe aктуeлнe влaсти.

Имa рaзличитих примерa, aли ми нe мoжeмo дa слушaмo тe хвaлoспeвe, нeгo трaжимo – нa oснoву кoјих критеријумa ће Влaдa oдлучивaти и кoмe ће дoдeљивaти тe пoвишицe, oднoснo пoмoћи крaткoрoчнe пoјeдиним пензионеримa? Дa ли свимa или пoјeдинцимa? Aкo је пoјeдинцимa, кoји су тo критеријуми?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Пo aмaндмaну, нaрoдни послaник Ђoрђe Вукaдинoвић.

Извoлитe.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Зaхвaљујeм, прeдсeдaвaјући.

Сaмo, из другoг путa, дa пoкушaм дa пoстaвим питање гoспoдину Ђoрђeвићу, нaдoвeзујући сe нa oнo штo је прeтхoдник рeкaо.

Тo је јeднo питање кoје је мaњeг, мoждa, рaнгa знaчaja зa вeћину, aли је, бoгмe, зa oнe људe кoјих сe тичe и тe кaкo вaжнo, вaжније oд oвих нaших нaдмудривaњa, нeкaд oпрaвдaних, нeкaд бeсмислeних нaдгoрњaвaњa.

Дaклe, имaмo људe кoји су рaдили пoштeнo oд 18. или 20. гoдинe и сa 40, 35 гoдинa oтишли у пензију. Прeврeмeнo, јeр нeмaју гoдинe стaжa.

Гoспoдинe министрe, вaмa сe oбрaћaм и oчeкујeм дa ћeтe ми oдгoвoрити. Врлo сaм кoнкрeтaн.

Зa нeкe кaтeгoрије сa бeнeфицирaним рaдним стaжoм стe испрaвили нeпрaвду и јa тo пoздрaвљaм, oднoснo тo пoхвaљујeм. Дaклe дa oни нe мoгу дa буду кaжњeни штo имaју бeнeфицирaн рaдни стaж. Тo је умeснa кoрeкцијa.

Јa сaм пoслeдњи кoји мисли дa су сви зaкoни, свe штo дoђe из Влaдe лoшe, a дa свe штo oпoзицијa прeдлaжe дa је дoбрo. Нe. Aли свeјeднo мислим дa је лoшe штo oстaју и дaљe кaтeгoрије и дa пoдвaјaтe нa тaј нaчин

људе који имају године стажа али немају године старости. Њима се, понављам и завршавам тиме, трајно умањује и даље, дакле и даље, остаје трајно умањење пензије.

Очекујем ваш одговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има министар, господин Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Захваљујем на оба питања.

Чујем ја, све време сам ја ту. Посланици врло добро знају да слушам све што причају врло пажљиво и пратим да одговорим на свако ваше питање, јер управо зато и служи ова расправа. И, драго ми је да могу да вам објасним све оно што вам није јасно.

Кад је у питању бенефицирани радни стаж, ту сте у праву. И, ово је управо сада отклањање те неправде која је постојала, а то је за оне који су били са бенефицираним радним стажом да би могли да сустигну своје године старости, да би могао да им се призна, односно да немају пенале.

Пенали постоје свугде у Европи кад су у питању пензије и ви постављате два критеријума. Један је године радног стажа, друго је старосни лимит који они треба да доживе да би отишли у пензију. Били бисмо неправедни према онима када бисмо рекли да је довољно испуњење једног од тих услова и да онда, у таквим условима признамо да има неко пуну пензију. Једноставно, ово је најправеднији начин како нешто може да функционише. Нисмо ми то измислили, нити је ово нешто што је Србија измислила, већ то постоји свугде. А морам да вас подсетим, можда сте заборавили, или можда нисте ни знали, али у Југославији старој је то постојало тамо до неких осамдесетих година.

Тако да пенали и то што кажу да треба да постоје или дилема око тога да ли постоје или не постоје је управо најправеднија ствар према онима који поштују и испоштују и године старости и радни стаж и када испуне обе ствари одлазе у пензију. Свако друго излагање у сусрет би правило неправедности, правило би један изузетак који би после увео једно негативно правило да се то искоришћава и свако би себе нашао. Значи, морамо да поштујемо нека правила. Правила су таква каква јесу, али важе за све нас и за све грађане Србије.

Кад је у питању једнократна помоћ, једнократна помоћ је предвиђена да се даје у неким посебним околностима свим пензионерима, не постоји изузетак, и тај члан закона каже да Влада Републике Србије може под посебним условима, уколико постоје финансијска средства у буџету ПИО фонда, да да једнократну помоћ свим пензионерима.

Што се тиче овог другог повећања које кажете, то друго увећање које постоји, оно се додељује у оквиру 0,3% које поседује исто РФ ПИО и даје се одређеној категорији пензионера уколико постоји могућност да се

њима да. Не улази у основицу и не улази у право пензионера за пензију, већ је то само привременог карактера.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, министре.

Др Александра Томић, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Да не бисмо остали недоречени, не постоји дискреционо право Владе које је дато овим. Покушај је свих опозиционих посланика да стално понављају како је то дискреционо право 0,3% БДП-а што ће се поделити као додатак уз ову пензију. То су једноставно економске могућности буџета који у овом тренутку има јако добре резултате. Ми се надамо да ће у следећој години бити још већи резултати и да ће та подела тог додатка бити још већа. Према томе, да ли ће важити за све, наравно да ће важити за све пензионере.

Друго, потпуно је ирелевантна чињеница и флоскула једна која се стално овде понавља – пензионери су поштено зарадили своју пензију. Извините, а ко је непоштено зарадио своју пензију? Па ваљда сваки пензионер који је стекао право да добије решење о пензији је поштено стекао на основу свог рада.

Према томе, за нас су сви пензионери исти и према њима се крајње одговорно понашамо. Из буџета на основу Закона у буџетском систему дајемо тај додатак, и не сме да пређе 11% БДП-а, ту смо га дефинисали, и то је оно што је објашњење за сталну причу опозиције како ми сад то делимо зарад, не знам, политичких поена.

Нема политичких поена. Ми смо спасавали буџет Србије и пропаст економије Србије како смо знали и умели. То што смо имали подршку грађана Србије и свих пензионера, то је зато што се СНС, на челу са Александром Вучићем, заиста показала као крајње одговорна и изашла је крајње искрено са својом политичком платформом како то треба урадити. То никоме од политичара досада није пошло за руком, зато што су се сви бавили собом а не грађанима Србије.

Према томе, мислим да је овај начин на који је извршен предлог за измене и допуне ПИО када је у питању повећање пензија и враћање, односно укидање одлуке из 2014. године, показује вољу Владе Србије да постоје могућности да се да пензионерима оно што су они заиста заслужили у овом тренутку, да ускладе пензије са повећањем. Ето, то је прави одговор. На питања да ли важи за све пензионере, наравно да важи за све пензионере и увек ће важити за све пензионере. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Томић.

Министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Само ради праве информације. Значи, једнократна помоћ која се даје из буџета ПИО фонда се даје свим пензионерима. Значи, када има потребе за тим, Влада може да донесе одлуку. Има друго увећање пензија, које даје Влада Републике Србије из буџета, који се налази у Министарству финансија, уколико има потребе да одређеној категорији да.

Е, сад пазите шта је. Раније се то злоупотребљавало тако што су неке раније владе, кад је било потребно, давале такве ствари пред изборе, и давале неограничено, и повећавале и више пута годишње давале такву врсту, да кажем, увећања. Сада, управо због тога да не би било злоупотребе, ми смо причали са ММФ-ом, ограничено је само на 0,3% БДП-а.

Значи, ви можете да кажете да дајете свима, можете да дате и делу и одређеној категорији, а ви образложите то одређеним стварима (приходом у буџету, суфицитом у буџету, могућношћу да дате, потребом, због нечега што се дешава у држави, елементарне непогоде, дела територије итд.), јер једино тиме можете да покријете себе да не направите дискриминацију према неким другим категоријама. Значи, ви то не дајете из ПИО фонда, него дајете из буџета Републике Србије и дајете у околностима када ви то кажете зашто дајете. А једнократна помоћ, постоји и тај члан закона, даје се свима.

Такође, није дискреционо право Владе да подиже пензије свима кад ко хоће и да Влада својом уредбом то ради. Повећање пензија се дешава, Влада доноси законом који ћете ви посланици овде да чујете уз образложење и да гласате за то да ли сте за повећање или не, и оно важи за све пензионере. Не постоји изузетак, не реметимо систем пензија, не постоји нешто што је Фискални савет рекао да ће се овим урушити било шта. Значи, једина могућност да се то уради је законом у Скупштини Републике Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

По амандману, право на реч има...

(Милорад Мирчић: Реплика.)

Желите реплику или...?

Изволите реплику.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Па ево овде смо разјаснили нешто што је била велика дилема и видимо да је и несагласност када је у питању владајућа коалиција.

Овде је министар фино образложио да пораст у оквиру БДП-а и она средства од 0,3% Влада може само да дели одређеним категоријама, а кад је у питању повећање, једнократне повишице, онда Влада свим пензионерима може, користећи своје дискреционо право. У том је

дискреционо право Владе. А шта је овде? Овде је основа, то треба министар да каже, овде је основа пораст БДП-а. Ми немамо ништа против, али мора се знати модел шта је то. Да се каже – у случају пораста БДП-а може доћи до прерасподеле средстава у оквиру 0,3% тог БДП-а, а пензије се враћају на ниво 2014. године.

Е сад, у чему је суштина? Суштина је што многи мисле да ће свим пензионерима бити једнако додељивана не само ова „једнократна помоћ“, него и ово повећање од 0,3%. То је немогуће, из простог разлога јер то је исувише мали проценат, односно ниво средстава да би могли свих 1.700.0000 пензионера да користе та средства. Они су још условљени, у неком накнадном образложењу, ако буде пораст БДП-а преко 4%, колико смо ми разумели. О томе се ради. Само да се разјасни, значи, основа није пораст трошкова живота, није пораст цена, него је пораст БДП-а. То је једина основа и враћа се ниво пензија на 2014. годину. Е, то је суштина.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

Министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Прво, да не буде забуне, никаквог враћања пензија на 2014. нема. Значи, у међувремену је било повећања пензија, то и сами знате колико пута, три пута, и пензије су увећаване.

Значи, 207а каже – предлаже се могућност да у условима постојања фискалног простора корисницима старосне, превремене старосне, инвалидске и породичне пензије повећају примања, значи сви су обухваћени, исплатом новчаног износа као увећања уз пензију у зависности од економских кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије, с тим што средства за ове намене не могу бити виша од 0,3% БДП-а на годишњем нивоу. Што значи, на годишњем нивоу нема аспирација да буде много више. Може и више пута да се да, али до 0,3%, и само уколико је суфицит у буџету, можемо да дамо. Значи, у случају да је дефицит у буџету, ви то не можете да дате, то је врло једноставно.

А обећали смо пензионерима, уколико буде боље држави, биће боље и њима. Значи, ми хоћемо да, док не сачекају измену закона, коју очекујемо да сваке године, када на крају године сведемо рачуне и видимо, а ја верујем да ћемо бити у плусу сваке године од сада, и да ћемо сви марљиво да радимо и да ће сваке године овај парламент да доноси повећање пензија, до тада, у току године, уколико се створе могућности суфицита, осим што дајемо за вртиће, болнице, изградњу инфраструктуре, у неке друге ствари, да можемо да дамо и пензионерима.

То онда није њихово стечено право, није пензија, већ је само увећање које можемо да дајемо до тренутка док донесемо одлуку овде у Скупштини да то буде и трајног карактера. Али немамо аспирације и

немамо могућност за то, као што су неки раније радили – то имамо, маштовити да будемо, па пред изборе то буде много више од онога колико може држава. Уколико ми као држава профитирамо и показујемо резултате, па те резултате желимо да поделимо и са својим грађанима. Грађани Србије су и пензионери. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

Колега Мирчићу, хајде, изволите још једно питање.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Само да разјаснимо. Ви децидно тврдите да нема повратка на 2014. годину. Нема у буквалном смислу речи, али пензиона основа из 2014. године се враћа. Значи, основа која је била 2014. године, са свим овим повећањима и са свим овим што је било у протеклом периоду, да ли се она враћа?

(Министар Зоран Ђорђевић одговара.)

Сада министар каже, пошто се то не чује у преносу, министар потврђује ово. Значи, 2014. година плус сва ова повећања која су у међувремену била на смањену основу. Сада се враћа основа из 2014. године. Чисто да се разјасни пензионерима, да људи знају како ће им се обрачунавати и шта ће то да им се врати, да не буде оно – нема враћања на 2014. годину. Има враћања на основу 2014, с тим што се не укидају ова повећања.

Е сад, овде остаје и даље дилема како ће Влада и које ће критеријуме да има да, условно речено, користи то своје дискреционо право за ту једнократну помоћ. На основу којих критеријума, да ли ће то бити суфицит буџета, да ли ће то бити пораст БДП-а, да ли ће то бити пораст цена, трошкова живота, то треба да видимо, да Влада каже – биће ти критеријуми или комбинација свих ових елемената и још неких, па ће рећи – на основу тога ће се и једнократна помоћ. То је суштина нашег питања, односно дилема које имају пензионери.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Мислим да је ова влада својим одговорним понашањем показала сада да једино у условима кад има суфицит и кад има реални извор одакле може нешто да плати, да то и ради у таквим ситуацијама, то смо ваљда досада закључили, и да једино таквим радом и таквим односом према буџету Републике Србије смо успели да консолидујемо буџет и да се данас похвалимо тиме да ова влада има успех и да имамо суфицит у буџету, значи на реалним основама.

Овде смо управо то хтели да ставимо, то правило, да то важи не за ову владу, него да важи и за све будуће владе, да не могу да се понашају бахато, као владе 2000-их, и да дају када то хоће или да се задужују по ино

кредитима да би исплатили пензије, па ће онда да дође нека следећа влада која ће то да враћа. И да кажу како су они исплатили неке пензије, а забораве да је то био Париски и Лондонски клуб, да забораве да су узимали неповољне кредите, то смо све заборавили, да забораве да смо грешили 2008. године, да смо исплатили погрешно пензије, па да сад нека друга влада враћа. Е, да се то не би више дешавало, онда бар имају нека ограничења, па аспиracије баш да немају такве. Значи, не желимо да се неке будуће владе понашају тако незнабоштински према буџету Републике Србије, јер то су паре грађана Србије, нису нечије туђе.

Што се тиче повећања, најбољи пример вам говори, ево, узећемо било који износ – 37.000 ко је имао 2014. године, он данас има пензију од 37.004 динара, он ће имати пензију после овога 39.926 динара. Значи, ко је имао 2014. године 37.000, сада ће имати 39.926. Јесам ли добро рекао? То вам говори јасно о томе колико је повећавање. Значи, није неко враћање. Она се у међувремену повећавала. Значи, ми нисмо повећавали ону мању пензију па сада укинули па рекли – сада важи та. Она је увек постојала. Нисмо хтели да кријемо од пензионера ништа. Ми смо њима рекли – ово је то што ће бити када држава стане на ноге, и она ће бити већа него што сте имали. То обећање је сада и урађено.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Маријан Ристичевић, по амандману.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја сам разумео. Један део пензија се исплаћује из ПИО фонда, сразмерно уплатама пре пензионисања. Други део пензије, од 30%, исплаћује се из буџета, дотација, од свих грађана, не само од осигураника. Дакле, тих 30% плаћају сви грађани. Плаћају и они са најмањим пензијама; рецимо, пољопривредници. Најмања пензија је, чини ми се, 14.000, а пољопривредна је око 11.000 динара. Да би Влада могла да најугроженије категорије потпомогне, она може да издвоји средства само за пољопривреднике и оне са најмањим пензијама, да тако смањи распон, јер кад повећате пензије за 10%, онај који има пензију од 100.000 или 110.000, он добије повећање од 11.000 динара. Када повећате пољопривредницима 10%, он добије 1.100 динара. Тако се ствара све већа и већа разлика.

Влада је оставила простор да може из оне суме о којој смо говорили, уколико зарадимо више него што смо потрошили, да та средства усмери тако што ће помоћи најугроженије категорије, а ја верујем да ће то бити они са најмањим пензијама, да ће то бити они чији радни век траје по 70 година, да ће то бити пољопривредници и да ће Влада на крају године, уколико будемо добро пословали, њима и свим пензионерима са малим пензијама помоћи, увећати и обезбедити достојанственију старост. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ристичевићу.

Идемо даље, на следећи амандман.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане, у истоветном тексту, поднели су народни посланици Вјерица Радета и заједно Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 3. је, претпостављам, последњи из овог предлога закона о којем ће се уопште моћи расправљати и он говори о ефективном радном стажу осигураника који су радили на местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, тзв. бенефицирани стаж.

Ми мислимо да је добро да се пре свега рударима тај стаж призна, али не двотрећински, него апсолутни стаж који су тамо провели, јер се мора знати да, рецимо, неко ко ради у руднику и са 50 година треба да се пензионисе, тај нигде више човек не може да ради, нити просто у тим рударским местима има шта да ради, а потроши се и снага и, нажалост, здравље на тако тешким пословима. У том смислу смо и поднели амандман, али добро, амандман није прихваћен; заправо није добро, али једноставно тако то функционише.

Опет смо ми данас слушали овде од посланика власти колико је добро што се ставља ван снаге онај закон о отимању пензија. Наравно да је добро и нико од нас неће рећи да није добро што ће сада, са том новембарском пензијом, људи примити већу пензију него што је била ова последња, рецимо. Али никада тај закон није смео ни да се доноси. Никада се није смело десити да четири године пензионери имају те умањене пензије. Знате, то су поприличне последице на живот пензионера, на евентуална њихова задужења итд.

И шта ми данас слушамо? Влада најбоља на свету, председник најбољи на свету, све функционише најбоље на свету, просто, ја мислим да нам завиди цела планета. Кажу ови из власти, од ових нових пензија, како ће се то одразити на свеукупан развој државе, па онда каже – посебно на развој путне мреже. Чуј, биће пензија 2.000 динара већа некеме и то ће се одразити позитивно на развој путне мреже. Шта ће, да дају те 2.000 динара за градњу пута? Па онда за пољопривреду. Како да се одрази на пољопривреду а пољопривредни пензионери опет неће имати више од

11.000 динара пензију? Па онда одразиће се на правосуђе, с посебним освртом на правосуђе. Како? Како се може одразити на правосуђе? У правосуђу не раде пензионери, раде људи који су запослени тамо, судије, који су изабрани да буду судије. Осим ако нисте мислили да ће бити судских пресуда по тужбама пензионера да им се врати оно што им се није вратило у међувремену од тих средстава. Па на предшколске установе, па на бољи живот избеглица. Замислите, овај закон о пензијама ће имати неке везе са животом избеглих и прогнаних лица који, ако су пензионери, пензије примају из места одакле су дошли.

Немојте, људи, да се спрдате са озбиљним стварима. Јуче смо вам рекли, хвалите ви вашу владу, хвалите ви вашег председника, хвалите ви ваше ministre, али грађани Србије и, господине Ђорђевићу, лепо то рекосте малопре када сте прочитали, цитирали сте члан закона, да не постоји обавеза повећања пензија, не постоји обавеза усклађивања пензија, усклађивање не мора бити повећање, и да ће се то сваке године радити у складу са стањем у буџету. Ми то четири дана причамо, ови ваши посланици што ће гласати за овај предлог закона кажу да нисмо у праву.

И, ministre, остали сте дужни одговор на једно питање, а односи се на проверу и контролу инвалидских пензија. Било је приче од претходног министра, господина Вулина, па онда и од вас да ћете озбиљно тај посао да урадите, па било би лепо да чујемо податке шта сте урадили. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Хвала.

Извињавам се што оног дана нисам одговорио, али ево, хвала вам на том питању поново.

Што се тиче контроле инвалидских пензија на основу инструкције Министарства за рад, она је завршена. Прегледано је у првостепеном поступку вештачењем 81.824 предмета и сви су предмети прегледани од 1990. године. Позвано је 5.315 корисника на контролни преглед. Није се одазвало на преглед 1.174, није се одазвало на поновљени позив 160, прегледан је 4.141 корисник, потврђен налаз за 3.857, није потврђен налаз за 284. У поступку контроле за цео период обустављено је 360 пензија, од чега је за 160 корисника обустављена пензија јер се нису одазвали на поновљени позив. За 16 корисника списи предмета су прослеђени тужилаштву ради покретања кривичних пријава. Значи, то је све завршено 29. децембра 2017. године.

Што се тиче повећања овог, које ви кажете, само да грађани Србије знају и да завршимо са тим питањем. Имали смо у закону раније

усклађивање пензија, па су неке власти пре нас, 2000-их, то замрзавале тако да гаранција пензионерима, осим пуких обећања, иако пише у закону, није нешто што је нека власт која је неодговорна и радила, и спроводила и налазила је начин да Скупштина изгласа и да то не спроведе и да нема повећања.

Ми не кажемо да нема повећања. Ми само не желимо то што ова група која недостаје овде данас тражи од нас, да се ми обавезујемо да пензионерима повећамо 1%. Ја сам вам рекао, ми нећемо 1%. Ми желимо да то буде много више, у складу са могућностима државе. Колике буду могућности државе, држава неће да заборави пензионере. Мислим да смо ту сви на заједничком фону, ако могу тако да кажем, и да желимо пензионерима да пензије буду веће. То можемо једино на тај начин.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Што се тиче нас из СРС, ми желимо да пензионерима буде боље, да пољопривредницима буде боље, да здравственим, просветним радницима, судијама, радницима који раде у привреди, у приватном сектору, дакле желимо да буде боље и добро сваком грађанину државе Србије.

Ви кажете да од вас траже ови којих данас и ових дана нема да гарантујете повећање пензија од 1% годишње. Дакле, ми српски радикали, за разлику од тих... Ако вам неко тражи одређени проценат, он не зна, или то ради злонамерно. Шта ми само тражимо од вас? Тражимо критеријуме и рок. Ви сте власт и ви ћете одредити критеријуме, на основу тог и на основу тог. Да ли ће то бити 1%, 11%, не знам колико посто, то ће зависити од тих критеријума, које би такође усвојила скупштинска већина. И, наравно, рок када ће се то десити.

Морате да кажете оно што је истина, морате да кажете пензионерима. Ви сте рекли пре неки дан – ми своје пензионере никада нећемо заборавити. Пустите ви ту срцепарајућу причу. Ви треба да кажете пензионерима – ми смо сада предложили, већина у Скупштини ће то прихватити, ако буде пара у буџету, моћи ћемо вам повећати пензије, ако не буде, нећемо, и то зависи од нас 20 у Влади. Ето, то је суштина, а то, по мишљењу СРС, не може.

А што се тиче ових података које сте дали везано за инвалидске пензије, рекли сте да сте 16 пријава поднели тужилаштву. Мени се чини да је овде било места за више од тога. Ако сте помињали 284, па 360, ко се није одазвао... Шта значи није се одазвао? Имате и документацију и било би добро да, кад то буде у некој фази, јавност сазна. Ви не можете тужити човека зато што је добио инвалидску пензију. Морате тужити, рецимо,

неку Јасну Аврамовић, градоначелника Смедерева који је давао лажну медицинску документацију да би неко добио инвалидску пензију.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар Зоран Ђорђевић.

Изволите, министре.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Ви сте у праву, али морате да имате неко обећање према некоме и да му кажете како и на који начин функционише и како и на који начин може нешто да очекује од државе Србије.

Ми транспарентно говоримо о резултатима Владе Републике Србије. Сваке године дођемо овде у Парламент, где гласамо на крају године и изгласавамо, дајемо предлог закона о буџету и буџетском систему, и ви знате шта говоримо, да ли говоримо истину. Када дође ред на изгласавање закона о буџету и буџетском систему, ви онда знате како смо ми предвидели да следеће године тај наш успех поделимо с нашим грађанима, шта од тога желимо да поделимо с њима а шта желимо да у услове живота у Србији, односно у инфраструктуру уложимо од тих пара. Ви имате онда сво право да кажете – зашто нисте дали више, зашто нисте дали мање овде? Што ви и радите. То је прилика када можемо да причамо о томе. Када кажемо успех државе је оволико велики, од тога желимо да дамо пензионерима оволико, да дајемо на повећање плата оволико, да учинимо неке повластице овде, да дамо инфраструктуру на ова места и ви онда кажете – мислимо да треба овде или онде, онда можемо да дискутујемо о томе. Онда ћете да знате критеријум зашто смо некоме дали оволико посто, некоме онолико посто.

Ја желим да то буду слатке муке ове владе и ове скупштине, а не да причамо о неким прошлим временима и о томе где ћемо да се задужујемо да бисмо не повећавали, него да бисмо враћали оно што смо направили грешку. Е, то су прошла времена.

Мени је драго да ћемо имати прилику већ врло брзо овде у Скупштини да расправљамо о томе како наш успех да поделимо са нашим грађанима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре.

Реч има Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ви сте баш искрен човек, господине Ђорђевићу. Ево, четири дана се мучимо да објаснимо грађанима Србије ово што сте ви признали, дакле да ми морамо вама да верујемо да ћете ви као Влада доћи са неким правим подацима на основу којих ћете евентуално повећавати пензије. Е, ми управо говоримо већ данима да то не може тако, да ми немамо право, нико нема право да верује ни вама лично ни Влади, ни председнику државе. Дакле, ово су врло егзактне

ствари. Говоримо о пензионерима, говоримо о могућности повећања пензија, начину и роковима када ће то бити.

Још нам кажете да сте ви врло транспарентни. Па, богами, нисте. Да, доћи ћете ви овде са предлогом закона о буџету. Овде се 18 година долази са предлозима закона о буџету и само једанпут досада, и то не у вашем времену, предлогом закона о извршењу буџета. Не можемо ми веровати ниједној влади која ће да нам каже – ево, изгласан је буџет и на основу тог буџета ми можемо ово или можемо оно. Тек кад нам донесете да предложите закон о извршењу буџета, па ћемо ми онда да видимо – аха, у овом разделу је предложено толико; аха, потрошили сте толико, остало је или није остало; аха, потрошили сте овде оволико, а није било планирано, нисмо овако гласали.

Ви покушавате упорно да се у овој Народној скупштини и уопште међу грађанима Србије понашате као да су сви чланови СНС-а и да на основу партијске књижице морају да вам верују. Нисмо и не верујемо. Дакле, ја могу да верујем вама као Зорану Ђорђевићу ако вас нешто замолим, не знам, да ме нећете преварити и тако даље, али Зорану Ђорђевићу министру, не дај боже, без чврстог у закону нема веровања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

Реч има министар Ђорђевић.

Изволите.

ЗОРАН ЂОРЂЕВИЋ: Знамо, поштована посланице, како је то изгледало кад неко обећава и ставља у закон, а онда то што обећа не испуни. А ми смо видели како ова влада ради кад нешто обећа и то и учини, а то онда покажемо и на изборима, и локалним и републичким, када покажемо своје успехе и покаже се да смо управо оно што смо обећали и радили. Да смо погрешили, да смо слагали, сигурно не бисмо имали овај успех. Сигурно. Били бисмо сигурно кажњени, као што су неки други кажњени зато што су лагали народ, али не могу да га лажу доживотно. У неком тренутку и народу прекипи. Али зато, баш из тог искустава које смо имали, видећи како они раде, ми не желимо да их лажемо.

Ово су егзактни подаци. Наша воља је да пензионерима подигнемо пензије. Наша воља је да њихове пензије расту у односу на минималну потрошачку корпу. То је оно што је наш циљ и ми ћемо то да испунимо. Да бисмо ишли ка том циљу, ова измена и допуна закона је пут ка томе. То је предлог вама, да изгласате, и зато сам ја као министар стао пред вас и рекао да ја предлажем вама да гласате за то. А показаће се и сносићемо последице уколико лоше буде било. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Ђорђевићу.

Још један коментар може, мада, ево, Ђорђевић вас убеђује да је у праву, ви не верујете. Ја не верујем да ће нешто да се поправи. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Министре Ђорђевићу, нема потребе да ви посланике СРС убеђујете да су они од 2000. године који су вама претходили лоши. Ми знамо колико су лоши и управо ми смо ти који смо их раскринкали. Ми смо ти који смо причали о криминалним приватизацијама. Ми смо ти који смо причали да су дали архиве Хашком трибуналу, што нигде у свету није урађено. Ми смо ти који смо упозоравали на стотине хиљада људи који су остали без посла са 50-ак година живота па су људи ни тамо ни овамо, ни да нађу посао ни да иду у пензију. Дакле, ми одлично знамо да су они који су вама претходили катастрофално лоши и не дао бог да се икада врате. Учинићемо све да се то не деси.

Али нисте нам ви дали аргумент да вама можемо да верујемо. Ви сте у много чему њих наследили, од онога кад су вам они помогли да крађом мандата СРС-а направе вашу странку до тога да сте кренули европским путем истим којим они иду, да чините уступке ЕУ исто као што и они то раде, и нас нисте убедили да ви можете да радите нешто боље од њих. На крају крајева, опет понављам, можете бити најбољи на свету, таман да је влада Српске радикалне странке, ми бисмо тражили да се у закону регулише начин како се усклађују пензије, на основу којих критеријума и у којим роковима.

Ви кажете да ви имате вољу. Ма, имате ви вољу. И кажете да нисте никада преварили. Па преварио је, пре свега, Александар Вучић када је обећавао пре четири године да му не пада на памет да смањи пензије па их је смањιο. Не смемо заборављати неке важне ствари.

Дакле, ништа лично; једноставно, немамо право као опозиција, а немамо ни жељу да верујемо власти. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Радета.

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднела народни посланик Александра Белачић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Миљан Дајмановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Изволите, колега Деспотовићу.

ЗОРАН ДЕСПОТОВИЋ: Захваљујем, господине Маринковићу.

Даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о пензијско-инвалидском осигурању.

Када је у питању овај закон, Влада се хвали као да је урадило нешто револуционарно за наше пензионере.

Чињеница је да наши пензионери живе и даље тешко, тако да од овог повећања неће имати неке вајде, а дошли смо у ситуацију да су рачуни за струју, за комуналне услуге превазишли износ пензија које прима велики број наших грађана. Ако је већ тако, чему онда сва ова помпа и хвалисање успехом Владе?

Знамо да је износ најниже пензије 14.000 динара и са тим новцем се у Србији не може ништа урадити. Да не говорим о пољопривредним пензијама, као што сам у више наврата и рекао кроз амандмане, које су још ниже од законски најнижих пензија.

Шта да ради наш сељак, одакле и зашто да уплаћује доприносе за пензијско-инвалидско осигурање када зна да ће сутра добити пензију која неће бити довољна ни за комуналне услуге?

Овде говорим о оним срећницима који ће остварити право на пољопривредну пензију, па макар она била и оволико мала. Али шта је са великим бројем наших пољопривредника који нису и који неће моћи остварити право ни на овакву пензију? Каква је перспектива човека који зађе у дубоку старост а нема никаква примања? Од чега ће такви набављати лекове, од чега ће плаћати лекарске прегледе или, не дај боже, озбиљније оперативне захвате?

О овој категорији људи нико није размишљао и зато све ваше хвалисање како водите рачуна о свим грађанима Србије, нажалост, пада у воду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Деспотовићу.

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Милорад Мирчић.

Изволите.

МИЛОРАД МИРЧИЋ: Српска радикална странка инсистира на тачности и прецизности законских одредби. Овде предлагач каже да право на бенефицирани радни стаж имају они који су провели две трећине радног века на тим пословима који се третирају као специфични или у

отежавајућим околностима. Али оно што је Српска радикална странка у дилеми, то је на основу којих критеријума се генерално одређује који су то специфични послови и који послови подлежу овој категорији бенефицираног радног стажа.

Ми овде имамо једну одредницу где се препушта министарству, односно министру и директору БИА да они одређују која су то радна места која су бенефицирана, односно имају бенефицирани радни стаж. Замислите какав је то апсурд. Имаћемо ситуацију да, рецимо, примера ради, у полицији, где је традиционално и по природи посла разумљиво да службеници имају бенефицирани радни стаж, а у БИА имаћемо случајева да по функцији имају бенефицирани радни стаж. Овде је по природи посла, по условима рада, а овамо је по функцији. И онда ћемо ући у једну колизију, да једноставно тај бенефицирани радни стаж, који се односи и на године старости и на укупне године радног стажа, буде изједначен и за оне који имају отежане услове и за оне који раде у сасвим нормалним условима. То је бенефицирани радни стаж у периоду од 14, 16 и 18 месеци.

Ми српски радикали, иначе, инсистирамо до потпуне прецизности. По нама би потпуно нормално било да најнижа пензија у Србији буде на бази основних животних трошкова. Примера ради, да се узму трошкови за једну квадратуру стамбеног простора од 50 квадрата, да та пензија може да покрије потрошачку корпу, да тај пензионер може да плати себи лекарске услуге, да може да плати лекове.

Није то категорија становништва која улази у инвестиције, али бар да обезбедимо тим људима да се не крију од своје унучади јер немају за шта да им купе чоколаду. То је највеће понижење које доживљава пензионер. На томе ми српски радикали инсистирамо и томе треба тежити. То треба да буде критеријум за одређивање минималне пензије. До тога се не долази тако што ћемо износити статистичке податке, који су, сви смо сведоци, склони манипулацијама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мирчићу.

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колега Љубеновићу.

ТОМИСЛАВ ЉУБЕНОВИЋ: Хвала, председавајући.

У име посланичке групе Српске радикалне странке поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању.

Амандманом је предложено брисање овог члана, а у циљу развоја социјалне правде. Јасније речено, не морате баш сва досада стечена права да умањујете баш свима.

Чланом 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО предлагач жели да измени члан 20. основног закона, који се односи на лица која раде на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем или са тзв. бенефицираним радним стажом.

Предлагач би морао да има у виду да су поједина радна места таква да није случајно што се тако рачуна радни стаж на њима. Они имају своју тежину и не треба запослене на тим радним местима дестимулисати и уводити нове критеријуме на њихову штету.

Уколико је неко радно место специфично, треба поштовати те људе који раде на специфичним пословима и не кажњавати их на овакав начин.

Поставља се питање – ако се једна влада свакодневно путем медија хвали како је успешна, како води државу која има значајан развој, због чега онда многим својим грађанима покушава да умањи већ стечена права? Ово питање се делом односи на амандман о коме је реч, али и на многе друге области живота грађана чији су реални животи у супротности са причама које представници власти у Србији свакодневно пласирају путем медија. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Љубеновићу.

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднела народни посланик Љиљана Михајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднела народни посланик Марина Ристић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, номинални износ пензије није једина ствар која се тиче наших пензионера. Постоји још много других ствари које се тичу и те како пензионера и чланова њихових породица. Знамо добро да је пензионерска популација популација која има вишеструко веће потребе за свим облицима здравствене заштите него што је то са другим друштвеним слојевима.

Нажалост, у данашње време присутни су разни облици тешких болести којих раније није било у тој мери, као што је Паркинсон,

Алцхајмер итд., и те болести углавном захватају наше пензионере, и тамо где се то, не дај боже дешава, укућани, чланови породица муку муче шта и како да ураде са својим најдражима. И, на крају, отприлике све се своди на то да се решење тражи у специјалним геронтолошким центрима. Међутим, морамо да знамо је смештај, односно боравак у таквим центрима данас изузетно скуп.

Не говорим овде због чега је скуп, вероватно то мора тако да буде, али износ тог смештаја је у многим случајевима троструко, па негде и четвороструко већи од саме пензије коју тај пензионер прима и држава ништа, односно ова влада ништа није урадила, нисам нигде нашао у овом закону да се види има ли неког начина да се оваквим особама, оваквим лицима помогне како би се, пре свега, омогућило члановима њихових породица да олакшају овај третман својих најмилијих који су болесни. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Савићу.

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Изволите, колега Стојановићу.

ФИЛИП СТОЈАНОВИЋ: Захваљујем.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, свака, па и ова власт, манипулише с пензионерима, јер зна да су пензионери најодговорнији део друштва.

Наиме, познато је да су пензионери најуредније платише свих обавеза према држави, као што су порез, комунални трошкови и остали издаци. Са друге стране, свака власт у пензионерима види најпоузданију гласачку машину, јер пензионери најредовније излазе на све изборе.

Али власт се пензионера сети тек онда када се приближе неки избори. Пензије у Србији су недопустиво мале у односу на животне трошкове и права је уметност преживети са пензијама које прима највећи број наших пензионера. Ово се посебно односи на пољопривредне пензије, које су ниже од свих осталих категорија пензија. Наши сељаци представљају најактивнији друштвени слој и они немају ни одмора, ни летовања, ни зимовања, ни много чега другог што је омогућено осталим друштвеним слојевима, а што је најгоре, велики број наших сељака који више нису способни ни за какав рад, нема никакве пензије иако су радили целог живота. Овај закон се уопште није позабавио овом категоријом наших грађана, иако су они то и те како заслужили. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Стојановићу.

На члан 3. амандман са исправком је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Изволите.

ВЕСНА НИКОЛИЋ ВУКАЈЛОВИЋ: Хвала.

Па ево, пошто истичу задњи сати везано за овај закон, Српска радикална странка је све време покушавала да појасни и да у ствари на неки начин изазове министра да да одговор на то зашто се нису јасно успоставили критеријуми за повећање пензије одсада па убудуће и на то нисмо добили никакав одговор, а с обзиром да је 2014. године Александар Вучић дао такву изјаву да се пензије неће дирати и да све што буде требало да се уради за рачун пензионера и за рачун грађана, да ће урадити у ствари на терет министарстава, Владе и да ће запети сви заједно да подигну привредни раст ове земље како би подigli плате и пензије, то се у ствари није догодило и из тог разлога су изостали јасни критеријуми зашто и како и када би ова пензија одсада па убудуће могла бити повећана.

Оно што јесте реалност, а што нисте узели у обзир све време док сте говорили о пензијама, јесте то да ми у овом тренутку имамо један према један, колико људи који у радном односу толико и пензионера, што је неодрживо и што је немогуће да једна држава, наравно, издржи и да пенциони фонд буде ликвидан.

Затим имамо још једну страшну ствар, да од 2001. до 2012. године имамо 500.000 људи који су остали без посла, те се тако пенциони фонд није ни пунио. Па онда имамо од 2012. односно 2014. године неку могућност и стални напор председника Владе а затим председника Републике да на било који начин доведе било ког ко бајаги инвеститора не би ли се дошло до неких плата од 25 до 30 хиљада да би се управо тај пенциони фонд било како допуњавао. Али те плате не могу допуњавати пенциони фонд зато што су оне јако ниске и зато када се 65%, колико је пензија, како се то обрачунава, и те пензије ће од тих плата бити 12, 13 до 15 хиљада.

Како ви мислите да ово што говорите данас, јуче, прекјуче од стране ваших посланика, стално говорите како ће вам бити бољи резултати, већи резултати? На основу чега? Привреда вам не ради, економија не ради, 40.000 квалитетног становништва, писмених људи који би требало да убацују одређени профит и да праве профит у овој држави, они одлазе. На основу чега ћете ви направити нову вредност, на основу чега ћете ви попунити овај пенциони фонд? На основу тога што сматрате да ће Александар Вучић и даље да вам иде по свету и да вам тражи људе и да вам доводи за рукав не би ли тај пенциони фонд попунио?

Па ви да сте способна влада, ви бисте га попуњавали на различите начине, не бисте допуштали да вам се руше потпорни зидови, да нико за то не одговара, не бисте радили на томе, не бисте гледали мирно како се милијарда евра троши, односно губи у разним калкулацијама, већ бисте нешто нормално радили за ову државу и за ове грађане.

Зато немојте говорити народу да ће бити повећања пензија. Повећања пензија неће бити, јер Влада Србије апсолутно ништа не ради, осим председника државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Николић Вукајловић.

На члан 3. амандман са исправком је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НАТАША Сп. ЈОВАНОВИЋ: Господине министре, требало је да прихватите овај амандман Српске радикалне странке.

Оно што желим од вас да чујем је – када намеравате да урадите потпуно нови правилник, односно ревизију коју морате да урадите и на крају ове године, када су у питању бенефицирана радна места за рударе?

Неправда је према рударском послу да рударе разврставате тако ако неко ради у руднику угља, други у руднику бакра, трећи у руднику лигнита. То сте затекли од досовске „жуте“ власти. Видите како се они понашају, као да је посланички посао за њих рударски па не могу ни овде да дођу. Све опљачкали, уништили Србију – ником ништа. Ви сте то посматрали; ево, шест година овде се са њима препуцавате.

Али шта то рудару значи, нарочито оном рудару, господине Ђорђевићу, који има 48 година живота а има преко 40 година стажа? По овом и оваквом бенефицираном стажу не може да оде у пензију, зато што он нема довољно година живота.

Сад ви мени објасните, господине Ђорђевићу, да неко има и мање година, почео је да ради у 18 година у руднику бакра, у руднику угља и ради 20 година и има бенефицирани радни стаж са овим увећањем на 18 месеци, где ће тај човек после 20 година рада у руднику да нађе посао? Па зар онда није било логично, а на крају крајева и хумано, када је већ таква ситуација, економски пораст у буџету... ? Па немамо ми ваљда толико рудара. Кад можете разне по агенцијама, оне који не раде апсолутно ништа да плаћате са платама од 200-300 хиљада динара и директора Агенције за контролу лета милион и по и неке директоре јавних предузећа по милион, па зар вам није било логично да прихватите амандман СРС-а и учините оно што је потребно и да буде година за годину бенефицираног стажа за рудара, који је, опет понављам – даме и господо народни посланици, неки од вас имају сада те године – радио у руднику преко 20 или 30 година, а не може, опет, да оде у пензију?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): На члан 3. амандман са исправком поднела је народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман са исправком је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Марјана Мараш.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Мараш, изволите.

МАРЈАНА МАРАШ: Захваљујем.

Поштовани министри, поштовани народни одборници, ја сам поднела амандман на члан 3. Предлога закона, који гласи: „У члану 20. став 3. мења се и гласи: Изузетно од става 2. овога члана, старосна граница за осигуранике који имају две трећине ефективног рада на пословима из става 1. тачка 4) овог члана у односу на укупан радни стаж ефективно проведен на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, може се снижавати највише до 50 година живота.“

Циљ подношења амандмана био је само да се законска одредба прецизније формулише.

Подржавајући предложене измене и допуне Закона о ПИО желим да истакнем да се овим допунама на праведнији начин обрачунава висина превремене старосне пензије за осигуранике којима се стаж рачуна са увећаним трајањем, тзв. бенефицирани радни стаж, јер се узима у обзир њихова снижена старосна граница, а не општа старосна граница као досада, тако да се пенали за ове осигуранике рачунају у односу на њихову снижену старосну границу за сваког конкретног осигураника са бенефицираним радним стажом.

И, оно што желим да истакнем и поновим, што смо више пута понављали у току расправе и у начелу и у појединостима, то јесте да услед позитивних економских кретања и финансијског стања у буџету, укидањем Закона о привременом уређивању начина исплате пензија пензионери ће добити увећање 8,4–13,3%, а оно што је по мени изузетно важно, то јесте да ће највеће повећање пензија добити управо пензионери са најнижим примањима, који су имали 25.000 и ниже, а њих је уједно и највише, око 56%.

Још желим да истакнем да су, поред пензионера, терет ове фискалне консолидације поднели и запослени у јавном сектору и мене радује најави да би од 1. јануара 2019. године могло да дође до повећања и плата у јавном сектору.

Министри, важно је то просто из разлога тог што се ми на локалу суочавамо с тим да нам један број образованих, стручних и људи са

искуством одлази, конкретно из локалних самоуправа, због ниских примања и треба размишљати да, уколико, како смо могли да чујемо, у буџету постоје средства и има простора, у следећој години имамо и повећање плата у јавном сектору. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Пауновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Бошко Обрадовић, Драган Весовић, Марија Јањушевић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Весовићу, изволите.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући

Господо министри, амандман техничке природе, са жељом да члан изгледа логичније. Избацили смо, наиме, једну реч. Међутим, мање је важно, можда то нико није ни прочитао, оно што је много важније јесте да, због нашег рада на овај начин, нећемо имати времена да говоримо о Закону о високом образовању, Закону о професијама од посебног интереса за Републику Србију и ја заиста користим прилику да упутим апел и власти, а са своје стране ћу покушати то да урадим у опозицији, да једну лошу праксу склонимо да бисмо можда неке законе, које и предлозима амандманским од стране опозиције можемо да поправимо и учинимо бољим, учинили бољим.

Министре Ђорђевићу, трудили сте се малопре да нам објашњавате и доста се појаснили заиста, ја сам вам на томе захвалан, међутим, мени остаје једна ствар свих ових дана неодговорена, а она заиста интересује и родбину преминулих пензионера у року откада је овај закон привремено важио и све оне пензионере који су сада у тешком здравственом стању, да ли се уопште намерава и да ли ће Влада предузети, на ма који начин, у складу са очувањем финансијског система земље, који је одиста био нарушен, неке кораке да оно што је за четири године пензионерима одузето врати?

Ми смо причали о сумама новца, причали смо колико је то коме је пензија смањена била пет хиљада, пута 48 месеци, онима којима је 10.000, нажалост, око 150.000...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Приводите крају, колега.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хоћу; хвала, господине председавајући. Још једну реченицу. Око 150.000 тих наших суграђана није више међу нама и њихова родбина ме је молила да поставим ово питање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Шешел.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман су заједно поднели народни посланици Саша Радуловић, Бранислав Михајловић, Ана Стевановић, Бранка Стаменковић, Ратко Јанков, Душан Павловић и Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Пекарски, изволите.

ГОРАН ПЕКАРСКИ: Хвала, председавајући.

Већ сам рекао да је прекретница у начину вођења економске политике Србије одлука Владе из 2014. године и председника, односно тадашњег премијера Александра Вучића. То је била непопуларна мера, али државно одговорна мера и тада је точак економије почео да се окреће у позитивном смеру. Из даљих потеза створени су услови да се створи реалан приход и да почне да се пуни буџет и да се пуне фондови.

Имамо већ трећу годину суфицит у буџету и из тих реалних прихода успели смо да дођемо до ситуације да можемо да почнемо полако да сукцесивно подижемо пензије како држава буде јачала. И не само пензије, него и плате у јавном сектору.

Још једна ствар је битна, да је ова влада донела одлуку, а то је у овом тренутку, када поједини опозициони лидери се спонтано окупљају и носе оне транспарентне „Мајке су закон“, ми кажемо – слажемо се, мајке јесу закон, али кажемо исто тако – породица је светиња. Баш из тог суфицита, из тог буџета и из тог вишка средстава ова влада је донела одлуку да помогне породицама, и то на тај начин што ће за свако новорођено дете да одвоји део средстава. За прво дете које буде рођено после првог јула 2018. године одвојиће ова влада 100.000 динара једнократну помоћ. За друго дете две године, односно 24 месеца по 10.000 динара. За треће дете 10 година по 12.000 динара, а за четврто дете 10 година по 18.000 динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Вељковићу, изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, систем државних пензија заснива се на принципу

међугенерациске солидарности, где активни осигураници издвајају допринос од зараде за исплаћивање пензија.

Стручњаци тврде да за оптимално функционисање пензијског система број пензионера и запослених треба да буде најмање један према три. Однос запослених и пензионера је одавно поремећен. Идеалан је био средином прошлог века, када је однос био један према пет, али је већ почетком седамдесетих пао на један према три, да би почетком деведесетих био један према два и по.

Додатни проблем који се негативно одражава на пензијски систем доноси информатичка експанзија и технолошки напредак, као и све већа аутоматизација производних процеса.

Пензијски систем је нарочито озбиљан поремећај доживео за време владавине претходног режима, када је на стотине хиљада радника остало без посла, па је удео пензије у БДП-у био огромних 13,8%, а издвајање из буџета за пензије више од 48%.

У таквој негативној констелацији прилика, Влада Републике Србије на челу са Александром Вучићем донела је једну непопуларну и тешку, али неопходну и храбру одлуку о привременом умањењу пензија, одлуку која није била производ бахатости и ароганције, већ потребе јавног интереса и потребе очувања стабилности економског система државе.

Влада Републике Србије и Александар Вучић били су апсолутно свесни чињенице да је за побољшање стања пензијског система неопходно створити реалне изворе финансирања, а то је пре свега стварање нових радних места, што садашња власт, на челу са председником, успешно ради отварањем на десетине нових фабрика и запошљавањем више стотина хиљада у континуитету.

У том смислу најбоље илуструје податак Републичког завода за статистику да је крајем 2011. године било запослено око 1.700.000 лица, а у другом кварталу 2018. године 2.120.000 запослених. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3 амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Кнежевићу, изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштовани председавајући, уважени министри, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3, али бих хтео да прокоментаришем нешто, пошто је овде више било коментара на рачун председника Александра Вучића о неким изневереним обећањима. Подсетио бих све нас овде посланике да председничка кампања Александра Вучића и 2016, и 2017. и 2014. године није била заснована на обећањима, него на молби да грађани разумеју да ће морати

да буду вучени тешки, болни потези како би се зауставио банкрот земље и како би се обезбедила боља будућност.

Цитираћу његову изјаву: „Морали смо да доносимо тешке одлуке. Владати у земљи не значи испуњавати нечије жеље. Нисмо могли да вам се додворавамо, морали смо да повлачимо неке тешке потезе да бисмо данас дошли у ситуацију да отварамо фабрике“. Данас се отвара фабрика у Нишу. Шта је још рекао? „Ви сте били ти који сте имали поверења у државу, веровали руководству, ставили интересе државе испред личних“. Народ је то знао да цени на изборима.

И поред овог закона донетог 2014. године о умањењу пензија и неких закона за умањење плата и опорезивања према висини прихода, Вучић је добио изборе и 2016. и 2017. натполовичном већином, јер је народ, обичан, коме је било тешко, знао да цени рад и труд и да има поверење у оно што се ради и то се показује малтене сваконедељним отварањем нових радних места. И, да подсетим, он је оправдао свој труд.

Још једну ствар морам да кажем.

Председниче, не помишљајте да подносите оставку на председника Српске напредне странке. Морате да останете ту још неко време да се стабилизују финансије и економска ситуација у овој нашој лепој земљи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Колега Милојевићу, изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри, даме и господа посланици, у члану 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, којим се врше измене у члану 20, предлажем да се дода нови став 2, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на унапређење приватног сектора“.

Приватни сектор је тај који обично тежи иновацијама и побољшању ефикасности. У циљу свеобухватног развоја Републике Србије уводи се низ реформи у циљу побољшања рада државне управе и олакшавања нашим грађанима да остваре своје права. Тако и овим изменама закона који је пред нама предлажу се мере за унапређење система рада Фонда ПИО који ће довести до смањења бирократских формалности. Мере унапређења државног апарата и система управа су веома значајни и заузимају важно место у дугорочном плану рада ове власти.

Како бих вам представио начин рада на локалном нивоу, поменућу пример Општине Аранђеловац, која је под влашћу СНС-а смањила број директора јавних установа и предузећа, извршила систематизацију у већини од њих и увела, надамо се, бољу организациону шему.

Само координацијом између јавног и приватног сектора, узајамном сарадњом и усавршавањем радних начела можемо напредовати као друштво. Примери те сарадње на локалном нивоу су бројни и они су донели сјајне пројекте.

Општина Аранђеловац, у сарадњи са привредницима и уз помоћ Владе Републике Србије, ускоро ће добити најмодернији поликлинички центар у Србији. Улажемо у спортске терене, школе и вртиће и на тај начин спајамо општи јавни интерес у циљу бољег живота грађана. Свесни демографске слике становника наше државе, која ће се, надамо се, променити захваљујући мерама Владе, ми се припремамо да обучимо младе људе да наставе послове својих претходника.

Са друге стране, доношењем одредби овог закона постижемо да пензионери и они који ће то постати имају знатно бољу и сигурнију будућност. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч?

Колега Булатовићу, изволите.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

На Предлог закона подносим амандман на члан 3. и предлажем да се дода нови став, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права“.

Захваљујући одговорној политици нашег председника Александра Вучића и Владе, Србија се данас равномерно развија. Данас Влада, између осталог, улаже петину буџета у здравство. У Врању као седишту Пчињског округа реализовани су уз помоћ државе бројни озбиљни пројекти, а улаже се такође и у здравство.

Можда о односу државе према Врању и југу најбоље говори то што ће у Врању ускоро бити отворени нови хируршки блок, чија је изградња започета још пре 12 година и који ће бити регионалног карактера за

пружање секундарне здравствене заштите за око 250.000 становника Пчињског округа и Косовског Поморавља.

Недавно је у Министарству здравља потписано и седам уговора о набавци савремене опреме у вредности око 50 милиона динара за опремање будућег хируршког блока у Врању.

Све су ово докази да је Србија данас, предвођена Александром Вучићем, у стању да брине о свим својим грађанима, што доскора, као што знате, није био случај. Грађани су то препознали и зато подршка СНС-у и нашем председнику из дана у дан расте. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч?

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Мајкић, изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, амандманом који сам поднела на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО хтела сам да укажем на то да ће ове измене које су пред нама унапредити рад установа локалних самоуправа.

Предвиђеним изменама у делу матичне евиденције врши се усклађивање са Законом о централном регистру обавезног социјалног осигурања. Између осталог, укида се М4 образац. То је образац којим се уноси годишња зарада свих запослених у држави Србији по локалним самоуправама, и оних који имају посао за стално и оних који су по привременим и повременим пословима, такође и оних који се баве самосталном делатношћу и пољопривредника. То набрајам само да би се имало у виду колико је то обиман посао и како је то досад функционисало, односно како сад функционише. Послодавци, односно рачуновође за послодавце су попуњавали податке за М4 образац појединачно за сваког запосленог и затим су те податке слали Фонду ПИО, где су се опет ти подаци попуњавали појединачно за сваког радника.

Овим изменама које су нам данас на дневном реду дупли посао ће се избацити, неће постојати као што је био досад, документа ће се размењивати електронски између установа на локалном нивоу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри, уважене колеге, повећање пензија од 1. октобра 2018. године резултат је блиставе економске политике, коју од 2014. године води тада премијер а данас председник Александар Вучић, као и Влада Републике Србије.

Међутим, сем одговорне економске политике, ова влада и председник Републике воде и одговорну социјалну политику када је у питању заштита пензионера и заштита наших најстаријих суграђана.

У прилог томе иде и отварање клубова за пензионере и морам да истакнем да је у време вршења власти СНС-а у Београду од 2014. године до сада отворено осам нових клубова за пензионере. Као пример навешћу Клуб за пензионере у Батајници и Клуб за пензионере у општини Савски венац, у чије је опремање и адаптирање општина Савски венац уложила 2,4 милиона динара, али захваљујући наменским трансферима социјалне заштите, који иду из републичког буџета, услуге социјалне заштите и подршке и пензионерима и најстаријим нашим суграђанима одвијају се и на територији целе Републике Србије.

Ја морам да истакнем да у Прибоју, општини из које ја долазим, постоји дневни боравак за старе и пензионере, који се управо финансира из наменских трансфера републичког буџета, али и из буџета локалне самоуправе. Морам да истакнем да и у оквиру дневног центра за старе и пензионере постоји и услуга ургентног збрињавања за старе и пензионере, једина у Златиборском округу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Лакатош, изволите.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, уважене колеге, захваљујући позитивним променама које се дешавају у Србији у свим сегментима друштва, захваљујући стабилизацији економских прилика, створене су реалне могућности за исплату увећаног износа пензија.

Довођењем страних инвеститора и отварањем нових радних места, смањивањем незапослености, наша држава је постала финансијски стабилна. Оваквом одговорном политиком Владе ми данас имамо суфицит у буџету, раст БДП-а, а самим тим и могућност за увећање зарада и пензија.

Због катастрофалне финансијске ситуације, која је претила да Србија буде пред банкротом, 2014. године спроведене су тешке рестриктивне мере, које су највише претрпели пензионери због смањења пензија. Закон, који је тада ступио на снагу, о привременом уређивању начина исплате пензија престаје да важи 30. септембра 2018. године. Смањење незапослености, која је 2014. године износила 26%, а сада 11,9%, доводи до стабилизације ПИО фонда, јер је усклађен однос броја осигураника и броја пензионера.

У прилици смо да у дану за гласање подржимо Предлог закона о ПИО, који доноси позитивне измене које иду у корист пензионера и на тај начин обезбедимо бољи економски статус за 1.700.000 пензионера и омогућимо исплату октобарских пензија без умањења.

Са финансијском стабилношћу и одговорном политиком коју води Влада Србије загарантован је убрзани развој и напредак наше државе, бољи положај за све пензионере, за све грађане, али и, што је веома важно, за наш образовни систем. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Колега Орлићу, изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Даме и господо народни посланици, за оне који су поставили питања какве су гаранције да ће се наставити са трендом повећања, односно оснаживања примања за наше пензионере, одговори су, наравно, у животној пракси.

Шта је доказ да постоји политичка воља за то? Досадашња животна пракса, чињеница да смо и током периода спровођења реформи ми већ у три наврата применили повећања пензија.

Шта је доказ да постоји потенцијал да се са том добром праксом настави? Актуелна збивања у нашој економији управо. На пример, чињеница да је у 2017. години добит целе наше економије била 3,6 милијарди. У односу на 1,9 из претходне године, то је јасан показатељ да Србији не иде лоше. Чињеница да је на међугодишњем нивоу 15% више инвестиција ове године за Републику Србију, у односу на такође рекордну прошлу годину, такође је добар и јасан показатељ да нашој земљи не иде лоше.

Шта је јасан показатељ да постоји намера да се са таквом праксом настави? Константно улагање у све оно што представља развој, који је

предмет амандмана на члан 3, дакле константно улагање у нашу привреду, константно улагање у све оне капацитете који ће омогућити да наш буџет временом буде само пунији, па да буде у суфициту као што сада већ јесте три године заредом.

На крају крајева, најснажнији гарант да се о овим стварима мисли озбиљно, најснажнији гарант да ови резултати нису пролазна појава јесте чињеница да читава земља снажном подршком следи политику, успешну и победничку политику Александра Вучића. Док је те подршке, биће и много добрих разлога да ми живимо у уверењу да ће ови успеси бити временом само још већи. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Кривокапићу, изволите.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, припремајући се за образлагање амандмана 3. базирао сам се на поједина питања која нису довољно дефинисана у претходном закону и као таква су се издвојила и исказала се потреба за допуном одређених чланова, односно додатним дефинисањем појединих чланова.

Између осталих питања је и питање начина обрачуна превремене старосне пензије код осигураника којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем. Изменама и допунама Закона у члану 3. додатно се дефинише заштита права на снижавање старосне границе највише до 50 година живота за осигуранике који раде или су радили на пословима са максималним степеном увећања стажа осигурања, односно прописује се да је за ове осигуранике услов за остваривање наведеног права да имају навршене две трећине ефективно проведене на пословима са максималним степеном увећања стажа осигурања од 12 до 18 месеци у односу на укупно ефективно време проведено на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Најчешћа занимања на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем су у војсци и полицији, као и делатностима као што су послови у рудницима, црној и обојеној металургији, производњи и преради нафте, хемијској, фармацеутској итд.

Дакле, поновио бих још једном да закон утврђује да се стаж са увећаним трајањем, што подразумева да се ефективних проведених 12 месеци рачуна у стаж осигурања као 18, утврђује осигураницима који раде на радним местима, односно пословима на којима је рад нарочито тежак, опасан и штетан за здравље и поред тога што су примењене све заштитне

маре, а такође и тамо где је обављање професионалне делатности ограничено навршењем одређених година живота или на којима због природе и тежине посла физиолошке функције опадају да онемогућавају њено даље успешно обављање.

Нагласићу да мора да се узме у обзир и то да ново доба доноси нова занимања...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Кривокапићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић..

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани, поштовани пензионери, овим амандманом се додатно дефинише члан 3. овог закона.

Сви разлози због којих је изгласан закон о привременом умањењу пензија су нестали. Први разлог је удео пензија у БДП-у, смањен са 13,8% на 11%, колико је и стандард на ком инсистира МФФ. Други разлог је смањење дела пензија који се исплаћује из буџета, са 45% на око 30%. Трећи разлог је уравнотежена макроекономска позиција, чиме су се стекли услови да људи добијају онолику пензију колико им пише на пензионим чековима.

Усвајањем овог предлога закона биће укинута смањење пензија закључно са исплатом септембарских пензија за 2018. годину. Добра вест је да су за све пензионере и запослене у јавном сектору овим законом пензије сведене на 11% БДП-а, а плате у јавном сектору сведене су на 8% БДП-а. Не само да ће се пензије вратити на пређашње стање, из октобра 2014. године, већ ће се на новембарском чеку 2018. године наћи повећање из протекле три године у износу око 7,75%.

Пензионери чије пензије ни у време финансијске консолидације нису умањиване, јер су биле испод 25.000 динара, а таквих је више од милион пензионера, могу очекивати повећање, чији проценат још увек није израчунат али ће свакако бити повећан.

Захваљујући одговорној политици Владе Републике Србије, председника Републике Србије Александра Вучића, бележи се интензиван развој у области здравства и чињеница да је листа чекања за здравствене услуге смањена ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Павловић.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице Давидовац, изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, од 2001. године до данас спроведено је пет фаза реформи у систему пензионог и инвалидског осигурања, чије су мере биле рестриктивног карактера али нису пратиле реформу целокупног система, што је имало за последицу дугорочну финансијску неодрживост система и све већу кризу све до 2014. године, када је Влада на челу са тадашњим премијером Александром Вучићем приступила озбиљним реформама пензионог и инвалидског система осигурања.

Промена демографске структуре и неодговорна политика која је вођена дуги низ година допринела је стварању лоше економске ситуације и повећању незапослености, што је имало за последицу да систем ПИО осигурања западне у кризу и да се појави дефицит у систему исплате пензија, као и других права које проистичу из овог вида осигурања.

Однос између броја осигураника и корисника пензија у протеклим годинама драстично је смањен. Године 1990. овај износ је био 2,7 осигураника на једног пензионера, 2001. године 1,8, а 2014. године 1,4.

Влада Републике Србије је од 2014. године предузела низ мера усмерених ка повећању запослености и смањењу сиве економије у нашој земљи, што је почело позитивно да се одражава на систем ПИО осигурања јер је заустављен пад односа броја осигураника и пензионера, који је у јуну текуће године износио 1,5.

За четири године одговорног рада Владе Републике Србије уведене непопуларне мере фискалне консолидације довеле су до позитивних резултата у виду заустављања и смањења дефицита у финансирању пензија, на шта је значајно утицало, пре свега, смањење незапослености, затим побољшање наплате доприноса, као и раст БДП-а, а што нам је омогућило да имамо стабилне финансије и пензије исплаћујемо из реалних извора. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли се неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ. Даме и господо народни посланици, посланичка група СНС ће подржати овај предлог закона зато што он висину пензије и стабилност ПИО фонда доводи у директну везу са јачањем српске економије и ми мислимо да је то једини реалан и једино исправан приступ.

Ми већ шест година заредом као држава имамо стабилну валуту, односно имамо стабилан динар. Већ трећу годину заредом имамо суфицит у буџету Републике Србије. Првог јануара 2019. године, и мислим да је важно да то грађани Србије знају, јавни дуг биће мањи од 47%, дакле никад мањи у новијој економској историји Србије. Оно што је такође важно да грађани Србије знају, данас, у 2018. години, 55% свих директних страних инвестиција на нивоу земаља региона заврши управо у Републици Србији. То значи да је Србија данас добро уређена држава, стабилна држава, и у правном и у политичком смислу, и то може да буде добар гарант и пензионерима да ће у будућности имати уредне пензије и пензије које ће се повећавати на реалним основама.

Доказ за то је и данашњи догађај у Нишу, односно отварање фабрике за производњу расвете „Џумтобел“. У питању је инвестиција која је вредна 30,6 милиона евра и у Нишу ће, захваљујући овој инвестицији, бити отворено нових 1.100 радних места, што ће, претпостављате и сами, значити много за све наше јужне округе а, наравно, посебно за град Ниш. Дакле, једино таква економска политика може да гарантује и стабилност пензија и њихов раст на реалним економским основама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли се неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри, поштоване колегинице и колеге, након успешно спроведене фискалне консолидације и стабилизације јавних финансија, ево, прибегли смо и доношењу овог важног закона и показујемо да је Србија на добром путу и да смо заиста у протеклих неколико година успели да средимо стање у земљи.

Не треба да нас чуди агресија опозиционих народних посланика, поготово из редова „жутог предузећа“, јер они, у недостатку аргумената и у недостатку свог програма очигледно, прибегавају томе да нас спрече да говоримо о свему ономе што је добро урадила наша Влада Републике Србије и наш председник господин Александар Вучић. Њихова нервоза је очигледна, а очито сада показују да више немају шта да кажу и да немају шта да траже у Парламенту па их зато и нема.

Оно што ми желимо да радимо то је да наставимо да бринемо о грађанима, о свим категоријама друштва, што и чинимо доношењем овог јако битног закона мислећи на наше најстарије, али исто тако и на наше најмлађе.

Као што сам данас рекла, али поновићу сада да је председник Републике пре неколико дана отварајући клинику у Тиршовој, односно реконструкцију Тиршове, најавио да „Народни фронт“ се измешта, јер хоћемо боље услове за мајке, породиље и за труднице, као и боље услове за нашу децу, али најавила бих и оно што је председник најавио, а то је повећање плата и за наше лекаре и медицинске сестре, јер желимо да их задржимо у овој земљи, а не да их отерамо, као што су то чинили они из „жутог предузећа“. Зато идемо даље у нове победе, наравно, на челу са нашим председником, господином Александром Вучићем. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Радослав Цокић.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, у члану 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, којим се врши измена у члану 20. Закона о ПИО, додаје се нови став 2, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на буџетску стабилизацију“.

Стекли смо услове да повећамо пензије, јер се у претходном периоду мукотрпно радило. Отварале су се фабрике, смањивао број незапослених и оно што је данас за све нас радосна вест јесте отварање једне нове фабрике, сутра још једне нове. Надамо се следећих дана све више фабрика, јер то је начин да прво зарадимо па онда да у свим областима повећавамо зараде, јер има тенденција различитих, да треба повећати сад јавном сектору, а треба да добро сагледамо ситуацију у овој земљи, да видимо колико један шумадијски сељак који на традиционални начин привређује треба да уради да би зарадио, шта треба да прода и да произведе да би добио плату једног чиновника.

Кад сам то својевремено прерачунао службеницима Општине, никад ме више нису питали за повећање. Много се тешко ради тамо где се новац ствара и мора да се ради и више и у јавном сектору, апсолутно. Онда тек можемо да размишљамо о повећањима, а прво морамо да зарадимо. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Живан Ђуришић.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, поштовани посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО, којим се врше измене члана 20. Закона о ПИО, тако што се додаје нови став 2, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на јачање и унапређење правосудног система.“

Чланом 3. Закона о изменама и допунама Закона о ПИО мења се и допуњава члан 20. став 3. важећег закона. Овај члан прописује на који се начин старосна граница за стицање права на старосну пензију, члан 19. став 1. овог закона, снижава зависно од степена увећања за по једну годину. Ово се односи на осигуранике који су на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, који су навршили две трећине од укупног стажа осигурања.

Овим изменама и допунама пружа се заштита суштине права на снижавање старосне границе највише до 50 година за осигуранике који раде или су радили на пословима са максималним увећањем стажа осигурања и спречавање могућих злоупотреба.

Сада се прописује да је за све осигуранике услов за остваривање наведеног права да имају навршене две трећине ефективно на пословима са максималним степеном увећања стажа осигурања у односу на укупно време проведено на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Променом начина обрачуна висине превремене пензије за осигуранике којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем који одлазе у превремену старосну пензију уз смањење висине пензије, тако да се пенали за ове осигуранике рачунају у односу на снижену старосну границу за сваког конкретног осигураника са бенефицираним стажом се праведније обрачунава висина превремене пензије за све осигуранике... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ђуришићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Изволите, колега.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала, господине председавајући.

Још једном ћу исказати своје задовољство што имам прилику да својим личним доприносом, личним гласом увећам приходе наших најзаслужнијих грађана. А ко је заслужнији од оних који су на својим плећима изнели цео радни век, без обзира којим су се пословима бавили? Част ми је што припадам посланичкој групи која данас овако вредно учествује у расправи, показујући како вреднује и колико цени управо рад наших најстаријих суграђана.

Лако је бити против свега и свачега, па и против добрих резултата, ако немате никакву одговорност према онима који су вас овде послали. Јасно је да део опозиционих посланика више иза себе нема гласачко тело и сва квазиудруживања и савези с коца и конопца имају само један циљ, а то је да се некако преживи до избора, па да се како-тако прескочи цензус и онда зајаше на државне јасле без икакве одговорности још коју годину, а, наравно, ако се ту нађе и нека мецена и неки спонзори, ето радости.

Амандман који скреће пажњу на културу има за циљ да укаже на трајне вредности за нацију и државу. Без културе и образовања пут ка дну је загарантован, а из тог глиба у који су нас претходници увалили једва смо се извукли. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштовани председавајући, господине министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО и амандманом се додатно дефинише члан закона.

Заштита суштине права на снижавање старосне границе највише до 50 година живота за осигуранике који раде или су радили на пословима са максималним степеном увећања стажа осигурања и спречавања могућих злоупотреба, прописује се да је за све ове осигуранике услов за остваривање наведеног права да имају навршене две трећине ефективно на пословима са максималним степеном увећања стажа осигурања у односу на укупно ефективно проведено време на радним местима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Промена начина обрачуна висине превремене старосне пензије за осигуранике којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем који одлазе у превремену старосну пензију уз смањење висине пензије, тако да се пенали за ове осигуранике рачунају у односу на снижену старосну границу. На овај начин се праведније обрачунава висина превремене старосне пензије за ове осигуранике јер се узима у обзир за њих снижена старосна граница, а не општа старосна граница као до сада.

Повећање пензија је доказ да је у Србији сада стабилна економска ситуација и реформе које је предложио Александар Вучић показале су се оправданим. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, колеге посланици, грађани Србије, пред нама се налазе измене и допуне Закона о пензијском и инвалидском осигурању које ће успети да отклоне све недостатке и неправде према људима које су им нанете у претходном периоду и доношењем закона од 1. јануара 2015. године.

У матичној евиденцији нису утврђени подаци о зарадама за све осигуранике и, уместо просечне републичке зараде, односно минималне зараде, узимаће се просечни годишњи лични коефицијент, који ће се утврдити према зарадама које постоје у матичној евиденцији Републичког фонда ПИО за сваког осигураника посебно.

То ће нарочито исправити неправде и решења оних корисника са подручја Косова и Метохије којима се стаж осигурања, због познате ситуације која је задесила то подручје, рачуна и признаје према радној књижици до 9. јуна 1999. године, а до тог периода многи нису имали своје утврђене податке о зарадама. Омогућиће да се и ранији корисници обрате Фонду са захтевом за измену решења, што је била једна од примедби која се запосленима у Фонду ПИО у Косовској Митровици често ставља на терет зато што нисмо у могућности да свима удовољимо у одређеном и конкретном року од 60 дана. Корисници ће се обратити Фонду захтевом за измену решења, у складу са овом одредбом, у року од годину дана од дана ступања на снагу овог закона, али могу и након тог рока, с тим што ће правно дејство тих решења бити за убудуће.

Што се тиче Филијале Косовске Митровице и Фонда ПИО, ту су могућности да свим својим корисницима, њих има око 7.000, приступимо сваког дана и омогућимо све податке који су њима потребни да дођу што пре до својих решења и до коришћења својих пензија. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри, даме и господо народни посланици, упитали су данас неки из опозиције на шта смо то ми поносни. Ево, поносни смо, као што је рекао и наш шеф посланичке групе Александар Мартиновић, и на „Џумтобел“, и на сто фабрика које смо отворили у претходних шест година, на 180.000 нових радних места. Поносни смо и на то што незапосленост у Србији више није 26%, него је први пут после 25 година незапосленост пала испод 12%, идемо даље да буде испод 10%. Поносни смо на то што подижемо пензије нашим најстаријим суграђанима на реалним основама, без оног зеленашког задуживања по 7%, 8% и 9%

каматним стопама, као што је то било од 2000. до 2012. године. Поносни смо зато што дижемо пензије и плате, не у време избора да бисмо купили гласове бирача већ зато што можемо да пружимо нашим грађанима бољи живот, бољи животни стандард и боље услове живота. Поносни смо због задовољства наших грађана. Нама значи задовољство грађана, а не задовољство тајкуна. Зато Србија иде напред, зато и грађани Србије иду напред и живеће све боље и боље, из године у годину. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, нема сумње да ће овај закон о пензионом и инвалидском осигурању, а и мој предложени амандман придонети укупној модернизацији наше земље коју предводи председник Републике Александар Вучић, па тако и укупном развоју васпитања и образовања, а самим тим моралном и патриотском осећању и васпитању.

Да је Срђа Поповић, адвокат и припадник странке бившег режима, односно Демократске странке, имао патриотско осећање, не би заједно са Маргарет Тачер, Џорџом Сорошем, Збигњевом Бжежинским и другим дупеглавцима потписао 1993. године документ којим је тражио бомбардовање Републике Србије. Тај припадник Демократске странке је описао Србију, цитирам, као „анус мунди“, што у преводу, поштовани грађани, значи шупак света, „и крвави бандитски брлог“, а Срби су за њега оно што се налази у анусу, завршен цитат, узето из једног америчког часописа 2. септембра 1993. године.

Исто тако недостатак патриотског и моралног васпитања показао је и господин Милојко Пантић, звани Лудојко, јер је велики број грађана Републике Србије назвао као „клерофашистичка и националистичка Србија“, а председника Србије господина Александра Вучића и његове сараднике као „параноидни националистички плиткоумни пиромани“.

Господине потпредседниче, зато је овај амандман веома важан, да се у будућности не би појављивали на политичкој сцени ликови из Демократске странке и ЛДП-а, као ова двојица, са мањком патриотског и моралног васпитања. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Колегинице Малушић, изволите.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима из Министарства, основни циљ реформе система пензијског и инвалидског осигурања је стварање услова за дугорочну економску одрживост пензијског система, које ће обезбедити правну сигурност и одговарајући социјални положај садашњих и будућих генерација пензионера. Е, то се зове социјалноодговорна политика.

Повећање пензија има чак три позитивна ефекта. Прво, веома је важно, са моралне стране, да се ослободе терета најстарији грађани који су и понели на леђима највећи терет кризе. Затим, дошло је време да буду награђени за оволико стрпљење. Други ефекат је што се и Србија ослобађа терета да има на снази закон о привременом смањењу пензија из 2014. године, који је уведен заправо јер је постојала претња да држава неће имати одакле да исплати пензије, а знамо и зашто. Трећи ефекат је свакако то што ће веће пензије подстаћи и домаћу тражњу.

Пензионери пред крај ове године могу да очекују једнократну помоћ, сличну оној коју су добијали и прошле године. Ако овако наставимо, а наставићемо и још боље, пензионери следеће године могу да очекују повећање пензија. Дакле, ко је 2014. године имао 23.000 динара, примиће 26.059 динара, они са 26.000 добиће 29.132 динара. Најмањи проценат увећања имаће они који имају преко 100.000 динара пензију. Врло је важно рећи да пензионерима који имају примања испод 25.000 динара увећање ће бити за 5% у односу на сада, али чак 13,3% у односу на 2014. годину, а знамо да је инфлација била само 1,5% до 2%.

Смањивање пензија и зарада у јавном сектору утицало је да се заустави вртоглави раст јавног дуга до краја 2014. године. Када се погледају подаци, јасно је да је смањивање пензија и плата у јавном сектору дало своје изванредне резултате. Од тада су јавне финансије у много бољем стању. Дефицит је са 258 милијарди динара у 2014. години смањен на 149 милијарди у 2015. години, да би се прешло у суфицит од 52,3 милијарде динара у 2017. години. Преласком у суфицит буџета, држава је добила маневарски простор да се финансирају пројекти од националног значаја, као што су образовање, здравство, градња путева и много другог. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, шта је омогућило да се константно повећава стандард пензионера и грађана уопште? Па то што је макроекономска ситуација

повољна, фискална и монетарна политика стабилна, а незапосленост најмања у последњих 10 година, што захваљујући нашем председнику Вучићу и Влади Републике Србије се отварају нове фабрике, граде се здравствени центри, болнице, школе. Ради се комплетна обнова земље. То је као кад наследите кућу блатару и на њеним темељима почнете зидати зграду од чврстог материјала, стабилну, сигурну. Уз то, док вредно радите, а вас претходници гађају циглама, ви градите, они разграђују.

С обзиром да су сада државне финансије консолидоване, створиле су се могућности да новим законом буде утврђен правни основ који ће дати могућност Влади за исплату новчаног износа у зависности од економског кретања и финансијских могућности буџета Републике Србије. А Србија има највећи раст у региону и са правом се тим поносимо, на штету оних који су знали само да пљачкају и успех не праштају. Наши најстарији суграђани су дали свој допринос успешним реформама и сада имамо стабилне јавне финансије.

Још један детаљ за ширу јавност, а то је да управо руководство ММФ-а је користило пример Србије као успешан модел консолидације јавних финансија и великог напретка у кратком временском року. Као пример за друге земље, Србија иде добрим путем и остаје доследна економским реформама, повећању стопе раста БДП-а и побољшању животног стандарда грађана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

ВЛАДО БАБИЋ: Захваљујем.

Уважени председавајући, господо министри, колегинице и колеге народни посланици, уназад десетак година, а и ранијих година је био увећан и повећан тренд одлазака у инвалидску пензију, зато што су вештаци на комисијама били благонаклони осигураницима који су подносили захтеве за одлазак у инвалидску пензију.

Захтеве су подносили људи који су једва имали 20 година радног стажа. У Западнобачком округу у односу на поднете захтеве за излазак на инвалидску комисију углавном су добијали психијатријски болесници са ПСП синдромом, највише их је било током 2000. године, затим психозе, депресије. Што се тиче кардиоваскуларних обољења, најчешћа дијагноза у медицинској документацији била су обољења срца, односно инфаркт срца, инфаркт мозга, са последичном хеми или квадри парезом, повишен

крвни притисак. Од неуролошких болести најчешће се одлазило због пролапса диска, мултипле склерозе, мишићне дистрофије, лумбоишијалгије. Од карцинома најчешће је то био карцином утеруса, плућа, мозга или грла.

То је све довело до повећаног броја пензионера и инвалидска комисија је морала да строже врши процену радног стања осигураника како разлика између радника и пензионера не би била још већа. Последњи подаци су да је то било 1:1,15.

Уназад десетак година укида се место првостепених вештака који су били житељи округа и од тада долазе на вештачење у Сомбор вештаци из Новог Сада. Који ће вештак доћи, зависи од медицинске документације корисника осигурања. Може да дође интерниста, пулмолог, неуролог, психијатар или специјалиста физикалне медицине, пошто ни покрајински фонд ПИО нема специјалисте свих профила.

Уводи се ревизија решења, која се обавља у Београду. Ако је то било некако и потребно раније, сигуран сам да она сада нема покрића. Зато би требало да се врати назад и да буде ревизија другостепене комисије у Новом Саду.

Што се тиче туђе неге и помоћи...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, народни посланици и грађани Србије, па свакако да овај предлог закона о ПИО о коме ми данас расправљамо омогућава најповољније услове за остваривање права за запослене са бенефицираним радним стажом. У задњих пар деценија нисмо имали пример да неко ко ради у руднику може да оде у пензију са 50 година старости и са 45 година радног стажа. До данас закон је важио да са 53 године старости може да се оде у пензију.

Међутим, морам да се вратим на 2012. годину, када за те исте рударе који су радили 500 метара испод земље „жуто предузеће“ није имало разумевања и када су их слали 500 метара испод земље без уплаћених доприноса за ПИО и без уплаћених доприноса за здравствено осигурање.

Данас не само што смо им омогућили много боље услове да стекну право на пензију, већ и наш председник Александар Вучић је у августу месецу са његовом политиком успео да доведе стратешког партнера у РТБ Бор, компанију „Зиђин“, која је као стратешки партнер издвојила 1.260.000.000 долара да инвестира у ову нашу РТБ компанију. Међутим,

она је издвојила и двеста милиона долара додатних за регулисање насталих дугорочних обавеза које РТБ Бор има по УППР-у.

Овако, на овај начин, не само да смо омогућили боље услове за стицање пензије, омогућили смо и боље услове за рад и на тај начин они, кад остваре 45 година радног стажа укупно са бенефицираним радним стажом не морају, јер свакако биће одморнији и способнији да наставе свој радни стаж и одлазити касније у пензију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

БОРКА ГРУБОР: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, даме и господа народни посланици, јача економија, нове фабрике, нова радна места, што је одлика рада нашег председника Александра Вучића и наше владе, позитивно утиче на веће улагање и у здравство.

У циљу равномерног развоја Републике Србије води се рачуна и о саобраћајницама које повезују све наше регионе. Овом приликом се захваљујем нашој влади и ресорном министарству на успешној завршеној реконструкцији пруге и железничких станица на линији Шабац–Лозница–Брасина и омогућавању превоза путника после паузе од 13 година. То је уједно и једини излаз Републике Српске у железничком саобраћају који их повезује са осталим земљама региона.

Такође и најава изградње брзе саобраћајнице Шабац–Лозница у наредне две године утицаће на бржи економски развој нашег региона привлачењем нових инвестиција. Тиме ће се створити услови и за најављено реновирање неколико одељења лозничке болнице, почев од интерног, грудног, одељења психијатрије, чиме ће наши суграђани имати боље услове за лечење.

Изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању предлаже се праведнији обрачун висине превремене старосне пензије за осигуранике којима се увећава стаж осигурања, тзв. бенефицирани стаж, а који у складу са одредбама закона имају право на снижење опште старосне границе приликом одласка у пензију. Наиме, проценат умањења превремене старосне пензије за ове осигуранике утврђиваће се у односу на њихову снижену старосну границу, а не у односу на општу старосну границу, како је то досада било предвиђено законом.

Обезбеђује се већа правна сигурност корисника пензија. У циљу смањења броја привремених решења Републичког фонда за пензијско-инвалидско осигурање, предлаже се измена у начину обрачуна последње

године стажа осигурања. Према досадашњој пракси, последњу годину стажа осигурања је било могуће обрачунати тек по истеку године, када Републички завод за статистику објави просечну годишњу зараду у Републици... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колегинице, изволите.

ИВАНА НИКОЛИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднетим амандманом на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању истичем да је у Републици Србији створен амбијент за нова улагања и нове инвестиције.

Данас, када говоримо о предлогу закона који је на дневном реду, као резултат од пре четири године не тако популарних мера, али и свега што су одговорни учинили за ову земљу да би се обезбедила сигурна и реална исплата пензија, на здравим основама, која ће грађанима обезбедити добру будућност, подсетићемо се да је политика која је била актуелна до 2012. године довела буџет, државу, грађане на руб пропасти. Чиниоци који су допринели таквом стању у буџету нису показали одговорност према држави, према себи, а пре свега према грађанима. И, исти ти који су направили дефицит, са којим су се одговорни неколико година борили да врате одговарајуће стање, критиковали су такву ситуацију истом мером као што данас критикују и суфицит у буџету.

За добру будућност грађанима је важно да имају стабилан буџет и ми смо на одличном путу. То говоре резултати препознатљиви и на светским листама. Темпо којим Србија иде и прилике које се отварају, на пример, уз кинеска улагања, која ће бити у нашој земљи захваљујући рејтингу и поштовању које наша земља има због напора Владе и председника Александра Вучића, за две-три године може омогућити и достизање првог места као земље са највишим привредним растом у Европи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

У периоду до 2012. године, када су предузећа немилосрдно пропадала, пропадала је и наша држава. Остајали смо без средстава и буџет је затечен у катастрофалном стању. Пензије је некако морало исплатити људима који су их поштено зарадили, међутим, није имало одакле. Људи су остајали без посла. Хиљаде људи је остајало без посла и самим тим је све мање било средстава у буџету, јер се нису уплаћивали порези за пензионо-инвалидско осигурање. Како то надоместити људима?

Јесте да се старосна граница у једном моменту и померила, међутим, многи људи ми кажу да не могу ни да замисле и да не знају тачно шта би радили код куће, просто су навикли на радни однос, док други једва чекају да оду у пензију, неки су се уморили и живот иде неким другим током.

Искрено се надам да ћу своју пензију безбрижно дочекати, за неких 30-ак година, али с обзиром да смо успоставили сигурне темеље не сумњам да ће тако и бити. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колегинице Јаношевић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Изволите, колега Јањушевићу.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министре, уважене колеге, усвајањем овог предлога закона све пензије ће у односу на ниво из 2014. године, а пре закона о привременом смањењу, бити веће од 8,4 до 13,3 одсто, са тенденцијом и даљег раста.

Шта је сигурност за даљи раст? Пронаћи ћемо део разлога, а ја ћу причати о тим разлозима, на правцу Коридора 11, на убрзаним радовима ауто-пута Београд–Чачак, а затим на пролеће нас очекује и почетак радова на деоници Прељина–Пожега. Тих 30,9 километара наставка на Коридору 11 много значи за тај део западне Србије, за Златиборски округ. Разлоге ћемо наћи на Коридору 11 и у индустријској зони у Чачку, где је „Форверк“ започео своју велику инвестицију са хиљаду нових радних места, а онда у Пожеги највећа инвестиција у наменску индустрију, па

онда неопходност проширења слободне зоне у Ужицу, развој туризма у Златиборском округу, проширење индустријске зоне у Прибоју. Разлози за сигурност у повећање пензија су и у реконструкцији пруге Београд–Бар, у делу правца Ресник–Ваљево, 77,6 километара.

Дакле, ми из западне Србије у том периоду под некаквом „жутом власти“ смо пре могли дочекати да негде проради вулкан, него да проради нека компанија или да проради асфалтна база за неки километар ауто-пута. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јањушевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Бранко Поповић.

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом који сам предложио додатно се дефинише предлог овог закона.

Један од стратешких циљева у области здравства је и обнова Универзитетске дечије клинике у Тиршовој, као и изградња нове болнице Тиршова 2. За реконструкцију ове установе Влада Републике Србије је уложила 7,5 милиона евра, а обезбеђено је и додатних милион евра за набавку најсавременије опреме и апарата. У наредном периоду правиће се студија изводљивости о изградњи нове дечије болнице, а држава је обезбедила 54 милиона евра за реализацију овог стратешког пројекта.

Истовремено, из буџета Србије је само у првој половини ове године издвојено више од три милиона евра за лечење деце и одраслих у иностранству, као и 17 милиона евра за лечење ретких болести. Држава је основала буџетски фонд за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Србији још 2014. године и до данас је на лечењу у иностранство упућено преко две хиљаде деце и у те сврхе је плаћено око 23 милиона евра.

Наставак улагања у све здравствене установе у виду изградње нових домова здравља и болница, реконструкције и адаптација постојећих објеката, набавка најсавременије медицинске опреме и апарата, запошљавање младих здравствених радника и улагање у њихово стручно усавршавање потврда су стратешког опредељења Владе Републике Србије да развојем здравственог система доприноси свеукупном развоју државе, а тиме и бољем животном стандарду свих њених грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Поповићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, и овог пута желим да изразим захвалност свим пензионерима који су имали разумевања за своју државу онда када је било најтеже и мерама штедње омогућили бољу будућност нашој земљи.

А будућност Србије у крају из ког долазим је свакако пољопривреда. На пољопривреду, једну од главних грана привреде, лесковачки крај се у великој мери ослања. Свесни чињенице да је за опстанак нашег села неопходно да пољопривредни произвођачи остану на својим имањима и да их одржавају, држава Србија и град Лесковац улажу значајна средства како би им помогли.

Примера ради, кроз пројекат електрификације поља у Лесковачки крај уложено је 65, 6 милиона динара. Изграђено је преко 37 километара електромереже и у 220 газдинстава у пет села смо добили могућност наводњавања на струју, што је економски знатно исплативије. Поред наводњавања на струју, овим пољопривредним произвођачима кроз пројекат електрификације поља омогућено је грејање пластеника у зимском периоду како би што раније пласирали своје производе на тржиште. Ресорно министарство за 2018. годину издваја значајна средства за наставак електрификације поља.

Поред пољопривреде, Лесковац постаје и врло значајан индустријски град. Иностране компаније запошљавају близу 5.000 Лесковчана, а захваљујући великом ангажовању градоначелника Лесковца доктора Горана Цветановића све већи број страних компанија се интересује за отварање својих фабрика у нашем граду.

Томе је допринела и куповина имовине „Југекспреса“ и „Синтетике“, за коју је град Лесковац издвојио укупно 70 милиона динара. Влада Републике Србије је за адаптацију зграде „Синтетике“ издвојила 185 милиона динара. Врло брзо тамо ће се уселити турска компанија „Џинси“ и запослити још три стотине радника. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Богатиновићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч?

Снежана Петровић, изволите.

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем председавајући.

Уважени министри и поштоване колеге народни посланици, поднела сам амандман на члан 3. предложеног закона којим се врше измене у члану 20. Закона о ПИО и додаје нови став 2, који гласи да се одредбама овог закона подстиче свеукупни развој Републике Србије са освртом на пореску одговорност.

Да је увођење реда у пореску политику и те како важно за економску стабилност земље, потврђује се и новинама које доносе измене и допуне Закона о ПИО.

Наиме, у изменама и допунама Закона о ПИО предложен је и престанак овлашћења Фонда да принудно наплаћује неуплаћене пензионо-инвалидске доприносе онима који су сами обвезници уплате доприноса обуставом трећине пензије. Тако се уводи ред у надлежности институција, јер је за контролу наплате тих доприноса надлежна Пореска управа. По предложеним изменама наведени корисници пензиони чек примаће према уплаћеним доприносима, јер ће се висина пензије утврђивати у складу са дужином и висином плаћања доприноса.

Новине су и код смањења броја привремених решења Фонда и у начину обрачуна последње године пензијског стажа. Наиме, досада је последњу годину стажа било могуће обрачунати тек по истеку године, када Републички завод за статистику објави просечну годишњу зараду у Србији, па је Фонд морао да доноси привремена решења о висини пензионог чека. Од наредне године уводи се ороченост трајања привременог решења на три године управо због непостојања података за доношење коначног решења у висини пензионог чека корисника пензије. На овај начин обезбеђује се већа правна сигурност пензионера. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Петровић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега Арсићу.

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, мере фискалне консолидације нису циљ саме по себи. Наиме, када је донет закон о умањењу пензија 2014. године, нама је требало време да опоравимо привреду, отворимо фабрике и нова радна места и на тај начин обезбедимо сигурно финансирање пензионог фонда и функционисање државе. Када смо то говорили 2014. године у овој истој сали, бивши режим нас је оптуживао да најбруталније лажемо, да ћемо да штампамо новац, да ћемо даље да задужујемо земљу, да ћемо да повећавамо незапосленост и да ћемо и даље да смањујемо пензије.

Данас је председник СНС-а и председник Републике Србије Александар Вучић отворио једну фабрику у Нишу која треба да запосли 1.100 људи. Тих 1.100 нових радних места значи и бољи живот за 1.100 породица у Србији, значи да се разликујемо од бившег режима, који је затварао фабрике а ми их отварамо, значи да Србију водимо на онај начин као што смо то обећавали у изборним кампањама и да ће Србија сасвим сигурно изаћи из финансијске, економске кризе у коју нас је увео бивши режим.

Са престанком важења закона о ограничењу пензија пензионери у Србији ће имати веће пензије него икада, и сваке године биће веће и веће, не зато што државу продајемо, не зато што се задужујемо, не зато што штампамо новац, него зато што отварамо фабрике и нова радна места из којих исплаћујемо и пензије и плате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Арсићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, колегинице.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Новина утврђена овим предлогом закона је и та да ће сви који остваре 45 година радног стажа моћи да се пензионишу без обзира на године живота и за њих неће важити казнени поени, а старосна граница биће снижена и за оне са бенефицираним радним стажом, као и за оне који одлазе са радног места по посебним условима.

Пошто се услови за жене померају из године у годину, односно повећавају постепено на 63 године до 2020. године, а на 65 до 2032. године, у складу са тим ће се и женама укидати пенали.

Очекивани раст БДП-а, повећана наплата доприноса Фонда ПИО, нове инвестиције и постојећи тренд раста запошљавања даће позитивне ефекте и на приходе Фонда. То би требало да допринесе и анулирању евентуалног раста трошкова до којих ће доћи укидањем пенала после достизања опште старосне границе.

Када говоримо о страним инвестицијама, желим да кажем да 55% страних инвестиција у региону заврши у Србији. Као што знате, данас по седми пут у мом родном граду Нишу борави председник државе, господин Александар Вучић, што није забележено још од 1945. године да је један председник или премијер толико пута посетио Ниш. Отворена је фабрика „Џумтобел“, са нових 1.100 радних места, а очекује се сутра отварање погона филипинске фабрике „Ими“, са још нових 1.250 радних места, што значи живот и будућност за моје суграђане, за њихове породице, а то све значи и веће плате и веће пензије.

Сви ови подаци су јасан показатељ да држава послује системски, доноси одлуке у складу са реалним стањем у актуелном тренутку привредног и свих других виталних ресурса и да су угрожене категорије грађана приоритетна група, а да су све неопходне мере овим законом предвиђене и пред успешном реализацијом. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО. Овим предлогом закона обезбеђује се већа правна сигурност корисника пензија. Предложена измена се тиче обрачунавања последње године стажа осигурања.

Према досадашњој пракси последњу годину стажа било је могуће обрачунати тек по истеку године, односно када Републички завод за статистику објави просечну годишњу зараду у Републици Србији, тако да је Фонд морао да доноси привремена решења за захтеве поднете током године. Овом променом значајно се побољшава ефикасност рада Фонда и смањују се административни трошкови.

Корисници којима је вршена обустава до 1/3 пензије зато што нису платили све доспеле износе доприноса одсада ће се вршити исплата пензија према уплаћеним доприносима. Престанком овлашћења Фонда да врши принудну наплату уплаћених доприноса врши се разграничење надлежности различитих институција.

Најбитнији, односно кључни фактор који гарантује стабилан пензијски фонд је развој земље, нове инвестиције, нова запошљавања, чиме се поправља однос између радника, односно осигураника и броја пензионера, што је један од главних циљева Владе – смањење незапослености.

Имајући то у виду, предложеним изменама и допунама Закона о ПИО остварује се свеукупни развој Републике Србије, а амандманом који предлажем додатно се дефинише члан 3. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вама.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч?

Блажа Кнежевић.

Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, држава Србија се 2012. године суочила са изузетно тешком економском ситуацијом. Неодговорном политиком наша земља, потпуно економски исцрпљена, доведена је на ивицу банкрота. Српска напредна странка је доласком на

власт преузела велику одговорност пред грађанима Србије. Тада Александар Вучић покреће корените реформе, које ће, показало се, донети привредни препород Србије.

Један од најважнијих сегмената привредног развоја Србије свакако је инфраструктура, која је била кључ за убрзани економски развој Србије. Наша држава је улагањем у инфраструктуру постала мрежа коридора, чиме су се створили услови за долазак великог броја инвеститора и отварање нових радних места. То су чињенице.

Инвестиције које долазе у Србију су гарант економске стабилности Србије, а такође и подстицху пуњење пензионог фонда.

Да напоменем да смо 2012. године имали 58% издвајања из буџета за пензије, а сада је то око 32%. Незапосленост је била 26%, сада је око 12%. Имамо константно повећање минималне зараде. Трећу годину заредом имамо суфицит у буџету. Србија је међу три најбрже растуће економије у Европи. Ово се постиже само мудрим и одлучним потезима, а пре свега посвећеним радом према свом народу и држави, како то ради председник Александар Вучић. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч?

Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о ПИО. Циљ мог амандмана је да се додатно дефинише Предлог закона, а уједно да укажем на важност развоја индустрије као једне од кључних грана од које зависи стабилност финансија, као и стабилност пензионог фонда. Само ако се повећава индустријска производња, тј. ако се повећава број новоотворених производних предузећа, смањиће се проценат задужења пензионог фонда од државе да би се омогућила редовна исплата пензија.

Чланом 3. Предлога закона мењају се одредбе члана 20. Закона о ПИО, а односи се на радна места на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Ове одредбе се највише односе на рударе, а ја не могу да не поменем рударе Алексиначког рудника, као и сам Алексиначки рудник.

Колико је посао рудара тежак и опасан и колико је битно да рудари остваре бенефиције најбоље можемо видети по несрећама које се дешавају у рудницима. Једна таква несрећа се догодила 1989. године, када је у

Алексиначком руднику животе изгубила цела прва смена, чак 90 рудара. Заједно са њиховим животима угашен је и Алексиначки рудник, рудник који има овог тренутка испитане резерве угља које су веће од укупних резерви свих осталих рудника у Србији. Зато се надам да ће рудник поново бити отворен у што скоријем року, јер је то добар начин да се привреда у Алексинцу поново стави на здраве темеље, зато што је сам рудник био покретач развоја Алексинца и околине, као и целокупне државе. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Радичевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Изволите, колега Јанчићу.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани народни посланици, поштовани министри са сарадницима, амандман који сам поднео инсистира на свеукупном развоју Републике Србије и унапређењу рада локалних самоуправа, што јесте услов за бољи живот, не само пензионера него за све грађане наше земље.

Локалне самоуправе какве нам је претходни режим оставио 2012. године, у Војводини 2016. године биле су у катастрофалном стању, потпуно девастиране, опљачкане и презадужене, са напуштеним производним погонима и радницама које смо у то време могли видети само пред вратима Завода за запошљавање, центрима за социјални рад и Црвеног крста. Тако је било и у Новом Кнежевцу. Тачно пре 20 година на једног корисника права ПИО била су 2,5 осигураника, да би тај однос у 2016. постао негативан, односно мање осигураника него пензионера.

Нису томе крива демографска или економска кретања, лоша економска ситуација, економска криза или миграције, криви су они који су 5. октобра 2000. године преузели Србију, па и Нови Кнежевац, све упропастили, спровели пљачкашку приватизацију и по правилу оставили раднике без посла, али зато нису заборавили да се лично обогате.

Само у Фабрици папира и Пољопривредном комбинату „Спасоје Стевић“ било је више од две хиљаде запослених, данас ниједан. Многи од тих радника данас су пензионери. Њих је у Новом Кнежевцу 2.355, где просечна пензија износи свега 24.454 динара.

Радују се пензионери доношењу овог закона, радују се увећању од 8,8% до 13,2%, посебно се радују што је Србија постала финансијски стабилна земља са стабилним растом БДП-а, који им је гарант да ће им се пензије само увећавати, за разлику од 2014. године, када су могли остати без њих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Ђорђе Милићевић): Захваљујем.

На члан 3. амандман, са исправком, је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо, другарице и другови, уважени министри са сарадницима, Предлогом закона о изменама и допунама у члану 3. сте предложили да се изврши корекција у члану 20, и то у ставу 3. када се ради о могућем снижавању старосне границе на 50 година живота и ту сте предложили да се право на ово снижење може дати онима који имају две трећине ефективноведеног радног стажа на пословима на којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем.

Из разлога правичности и праведности, узимајући у обзир све аспекте који могу утицати и на овај члан, ја сам предложио амандман којим сам предложио корекцију овог вашег предлога и то утолико што би се, уместо две трећине радног стажа као минимумаведеног са увећаним стажом осигурања, тражила једна половина.

С обзиром да су многи услови дозвољавали да се са заснивањем радног односа у нека ранија времена, имамо доста таквих ситуација, започињало са 15 година живота, мислим да је овај услов са једном половином рачунања овог стажа, како га ми у жаргону зовемо бенефицираног, поготово овог са највећим увећањем, заиста реалан разлог и реална основа да се оваква корекција усвоји, с обзиром на све оне услове за које можемо проценити да су ти људи који су радили на оваквим пословима имали током свог радног века и да ћемо их тиме изједначити са онима који нису радили по посебним условима и немају право на снижење до 50 година живота као горње старосне границе за одлазак у пензију. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, господине Милићевићу.

Поштовани министри са сарадницима, са задовољством морам да приметим да, када ова влада и њен председник у свакодневној борби за боље сутра грађана Србије постижу видљиве резултате, као да колегама прекопута то смета. Зашто? Били су у прилици да покажу и докажу и шта знају и колико могу. Нажалост, они су размишљали да задовоље најпре личне апетите, а најмање о потребама грађана.

Ради упоређења морам да приметим да је незапосленост те 2012. године била 25,5%, а данас је 11,9%. Србија је у 2017. години привукла рекордан број инвестиција, захваљујући чему се први пут нашла на топ

листи 15 земаља по броју страних директних инвестиција. Србија је прошле године привукла 118 страних директних инвестиција. Само у 2017. години створена је могућност да се запосли преко 20.000 наших грађана. Свако од ових новоотворених радних места ствара могућност бољитка и директно утиче на могућност бољег живљења свих њених грађана, а и самих пензионера.

Издавањем доприноса из личног дохотка и уплаћивањем у Фонд ПИО свакодневно се оснажује тај фонд, па се надам да ће у дану за гласање моје колеге прихватити мој амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Огњен Пантовић.

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, овим предлогом закона Влада Србије је показала да није заборавила пензионере. Добрим континуираним радом, мноштвом инвестиција, отварањем нових радних места стекли су се услови за повећање пензија.

Као што Влада није заборавила пензионере, није заборавила ни остале грађане. Навешћу само неколико примера. Сачувано је 5.000 радних места у Смедереву. Ево, сада имамо прилику да видимо да стижу нове инвестиције из Кине, индустријски парк, десетине хиљада нових радних места.

Такође, озбиљним улагањем у високо образовање, у образовање иначе, у високе технологије створили су се услови да полако можемо да задржимо наше инжењере, наше научнике, да остану и заснују радни однос и своје породице овде у Србији.

Изградњом ауто-путева и инфраструктуре стекли су се одлични услови за нове инвестиције и у оним местима која су досада била неразвијена у нашој земљи.

Оно што је посебно битно јесте да Србија није заборавила ни свој народ преко Дрине. Планирају се путеви ка Републици Српској, а имали смо прилику да видимо да је Влада Републике Србије уложила и пет милиона евра у развој локалних самоуправа у Републици Српској и чак 500.000 евра за обнову храмова у Федерацији БиХ. Ово је један од добрих показатеља како се на најбољи начин води рачуна о свом народу, ма где он живео. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Пантовићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик доц. др Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Господо посланици, ви се сећате да сам ја у претходној дискусији рекао да дајем предност буџету у односу на формулу. Мислим да је буџет најважнија реч, која треба да постане мантра за све грађане Србије, јер ако ми будемо водили рачуна о буџету и ако буџет буде пун, ми нећемо имати проблема.

Ми ћемо доћи у ситуацију да штитимо не оне пензионере који имају пензију мању од 25.000, него да у следећем кораку штитимо пензионере који имају пензију мању од просечног личног дохотка.

Како ћемо то постићи? Тако што ћемо у сваком моменту водити рачуна да ли се буџет пуни. Где се пуни буџет? Па у пекари, у продавници, у кафани, на свадби, на сваком кораку. Значи, морамо сачекати рачун. Морамо бити свесни да од нас самих зависи да ли ће или не држава добити свој део у свим оним трансакцијама у којима учествујемо, у свим процесима у којима учествујемо итд. Значи, та свест мора да буде присутна код грађана Србије. Ако то ми успемо а, кажем, успећемо ако будемо истицали важност буџета.

Нема државе, моћне државе, нема државе ако нема буџета. Буџет се мора пунити. Не могу буџет пунити само пореске управе и порезници. Буџет мора да пуни и о њему да брине сваки грађанин, на сваком месту и у сваком процесу, и онда неће, господо, бити проблема. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, професоре Јокићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Реч има народни посланик Студенка Ковачевић.

Изволите.

СТУДЕНКА КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри, искористићу прилику да подсетим на политику којом се СНС кандидовала на изборима 2012. године. Слоган је гласио „Свом снагом у реформи“, а у

свом предизборном програму смо грађанима јасно рекли, иако су и сами знали, да је земља у тешком стању и да се морају предузети тешке мере како бисмо стабилизовали буџет и јавне финансије. То смо понудили, грађани разумели и изабрали нас. Дакле, није било никакве обмане. Напротив, по први пут грађани су чули истину и реално стање у ком се држава налази.

Рекли смо и да ћемо обезбедити нова радна места, учинити све да сачувамо постојећа. То и радимо све време. Рекли смо да ћемо побољшати углед земље у Европи и свету, то се и десило. Могу да набрајам још дуго, али кратко је време.

Шта је са свим оним што улажемо у бољи квалитет образовања? Градимо школе, вртиће. Затим здравства – градимо болнице и амбуланте. Културе – реновирамо музеје. Пољопривреду, привреду, популациону политику. Па тога није било четири деценије уназад. И, све то равномерно, односно у читавој Србији, а не само у Београду, како је то раније бивало. На то додајте изграђене ауто-путеве, војну опремљеност, опремљеност полиције итд. Нема области у коју се не улаже.

Ми имамо права то да истичемо, јер то је резултат нашег рада. Треба се стидети нерада, а не поштеног рада.

Све што сам навела је видљиво, само Ђиласу није, с обзиром да је у једном београдском насељу у време београдских избора рекао да треба изградити нову школу, а нова школа већ је изграђена две године раније. Ми је изградили и деца је редовно похађају. Сами закључите о чему се ту ради. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Ковачевић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, нико од нас не може бити млађи него што је овог тренутка. Сви бисмо ми да живимо дуго. Постоји изрека – сви бисмо ми да живимо дуго, али не бисмо да будемо старци. С обзиром да не можемо бити млађи него што смо овог тренутка, сви смо ми будући бивши и сви смо ми будући пензионери, они који тренутно нисмо, и свима желим да буду пензионери веома дуго.

Ја ћу да причам о пољопривредним пензијама, које су, изгледа, мање него социјална помоћ. То је веома лоша порука и Влада убудуће то треба да коригује, посебно оним додатком који може да дода по својој

одлучи. Зато што је то порука – боље бити социјални случај него сељак. Ако је то тако, онда то доведе до продаје имања.

Људи да би се пензионисали пре времена, а просечна старост на селу је 59 година и највеће сиромаштво је на селу, они прибегавају одласку не у пензију, већ одласку у социјалне случајеве, зато што распродају имање или га преведу на неког другог и онда прикажу да ништа немају и буду терет држави само на други начин.

Боље да држава нешто дода пољопривредним пензионерима и да они наставе да раде своја имања, него да их фиктивно отуђују или да их стварно отуђују и да тако престају да раде и постају социјални случајеви који испијају флаше пива испред продавнице.

Просечна старост на селу је 59 година и ми морамо водити рачуна и морамо видети шта ћемо с оним тајкунима, рецимо онима који су опљачкали ПКБ. Ако неко за мало више од годину дана ПКБ-у направи дуг од девет милијарди и деветсто и нешто милиона, или 990.000 пољопривредних пензија, ако неко у том истом периоду кад су сви сиромашни, кад је 400.000 људи остало без посла, кад су сељачке пензије биле мање од социјалне помоћи, ако тај неко, вођа савеза лопужа, превараната и сецикеса и љотићеваца, ако тај неко за неколико година на јавној функцији приходује на својим фирмама сто милиона евра, или милион пољопривредних пензија, ја препоручујем правосуђу пре свега, органима гоњења, да се озбиљно позабаве тајкунима из савеза лопужа, превараната и љотићеваца и да тај новац искористе не само за пољопривредне пензије, већ и за подизање пољопривреде. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ристичевићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић. Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, председавајући.

У свом претходном излагању истакао сам чињеницу да висина пензија није стечено право, већ променљива економска категорија, која зависи од економске снаге друштва. Дакле, поновићу опет, пензије јесу стечено право и нико их не може укинути или умањити, али висина пензија није стечено право, већ променљива економска категорија, која зависи од економске моћи и снаге друштва, снаге њене привреде, броја и односа запослених према пензионерима.

Значи, све неистините и злонамерне приче и инсинуације, које смо, нажалост, и овде могли да чујемо, да су неке „узете пензије и да оне треба да се врате томе коме су узете“, падају у воду. Никоме пензије нису узете, да би морале да се врате, већ су, у складу са Законом о привременом

утврђивању начина исплате пензија, пензије морале привремено бити сведене на оправдани ниво, све до стварања економских услова који ће омогућити да се пензије финансирају из реалних извора, на основу видљивих економских резултата.

Данас, после четири године, ти услови су, захваљујући пре свега Александру Вучићу и његовој мудрој политици, коначно створени, економија је видљиво јача, отварају се нове фабрике и све је већи број запослених радника. Таква повољна кретања омогућила су да се боље и редовније пуне како Фонд ПИО, али и буџет, па се из реалних извора данас пензије могу чак и повећавати. Разлика је, дакле, драстична, што би рекли неки глумци, између оног „жутог“ времена, када су се подизали кредити за исплату пензија, са високим каматама, и овог нашег, напредњачког, Вучићевог, када се пензије исплаћују из реалних извора. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Оливера Огњановић.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Наставак реформи помоћи ће највише онима са најнижим пензијама, јер ће они добити додатно повећање. Више немамо оптерећења буџета која су критична за опстанак читавог финансијског система. Данас, захваљујући великом труду наше владе, покривамо из буџета свега 31%, за разлику од ранијих 58% дотација за пензије.

Финансијска стабилност је неопходна за промоцију унутрашње стабилности. Пошто проценат запослености директно утиче на количину средстава за исплату пензија, путем доприноса и пореза, наша влада се максимално залаже да привуче стране директне инвестиције и подстакне развој привреде и предузетништва.

Све досадашње и будуће инвестиције су показатељи да је Влада Србије, на челу са председником Вучићем, створила погодно тле за улагање и позитивну привредну климу. Све што треба да радимо наредних година јесте да се држимо тог пута, а оно што пензионери Србије треба свакако да очекују већ и наредне године јесу додатна повећања пензија и укупно бољи живот. Ово је пут који води свеукупном развоју и финансијској стабилности, курс који је одредила Влада Србије, пут којим се креће СНС. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Реч има народни посланик Милија Милетић.

Изволите.

МИЛИЈА МИЛЕТИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, грађани Србије, ставио сам амандман на члан 3. којим желим да ставим акценат на недовољно развијена подручја, из којег ја долазим, из Сврљига, где сада уназад неколико година стварно се види стабилност у свему, где се даје могућност кроз отварање нових радних места, не само у привреди него и у пољопривреди, где кроз програм задругарства има велики број наших људи који су сада добили своје радно место, да путем удруживања у задругарству се добије радно место и на тај начин сутра може уплаћивати пензија. Кроз овакав начин рада даје се могућност, сада је то и урађено, да се да већа пензија.

Мени је највеће задовољство што у овом закону сада дајемо могућност и оним нашим људима који раде најтеже ствари, и рударима, и полицајцима који раде специјалне задатке, и у војсци авијатичарима, да сада први пут имамо могућност да оду у пензију са 50 година, а да две трећине свог радног века проведу на таквим задацима. До овог садашњег закона било је другачије.

Досада је било да човек мора радити тај посао нон-стоп, све док не добије могућност да оде у пензију. Значи, уколико је претходних годину или две године имао неких проблема, није могао да ради те специјалне задатке или да буде у руднику, радио неке лакше послове, тај човек не би могао да оде у пензију. Овим сада законом стварамо могућност и дајемо могућност да сви ти људи могу да оду у пензију јер сведоци смо да смо имали стварно велике и добре раднике и рударе, а и људе који раде у војсци и полицији, да сада слободно могу да оду пензију да уживају јер су заслужили то.

Још једном позивам све колеге да дају подршку мојим амандманима, да дају подршку недовољно развијеним подручјима, као што су Сврљиг, Бела Паланка и остале општине у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милетићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Реч има народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Мој амандман се односи на примену Агенде 2030 када су у питању циљеви одрживог развоја, односно заустављање сиромаштва, а други се односи на одрживи економски развој и раст једне земље и економије, запошљавање и достојанствен рад.

Оно што је важно рећи, то је да је премијерка Ана Брнабић заиста на челу била једне субрегионалне конференције која се односи на

имплементацију ове агенде, с обзиром да Србија жели заиста да се окрене светским токовима, а резултат уопште спровођења економских реформи у протекле четири године показује да је 3. августа 2017. године у извештају ФДИ Интелигенца, огранка Фајненшел тајмса, рекла да је Србија светски лидер у привлачењу страних директних гринфилд инвестиција, да су разлози за то пре свега, поред економских реформи, смањење времена отварања фирми у Србији, затим смањење времена које се односи на добијање грађевинске дозволе, приступ јединственом тржишту, као и велики скок на Дуинг бизнис листи.

И данас смо имали прилике да чујемо да су отворене нове фабрике, као што је „Џумтобел“ у Нишу, и да ће се сигурно отворати још нових фабрика од стране немачких инвеститора, али ми имамо и најаве великих инвестиција из Републике Кине, знамо да је Бор нашао свог стратешког партнера, који треба да запосли, а заустави отпуштање, 1.500 радника, 4.000 у Смедереву, када је у питању Железара Смедерево, заустављено је да буду отпуштени и имамо и нова запошљавања у Зрењанину од 1.000 радника од стране кинеских инвеститора.

То је показатељ, у ствари, куда Србија иде. Иде ка периоду високог економског раста, што значи самим тим и високе разлике у расту БДП-а, односно које ће дати пензионерима све веће и веће додатке и повећања, а то је у интересу свих грађана Србије, као и самих пензионера. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Томић.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч?

Реч има народни посланик Зоран Бојанић.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Овим амандманом, који се односи на одржив развој, настављамо показну вежбу пре свега за колеге прекопута. Има једног, појавио се.

Шта је то одрживи развој? Између осталог, постизање одрживости на социјалном плану кроз елиминацију сиромаштва и свих видова социјалне патологије. Да ли је то тако било и у претходном периоду? Није; нажалост, није. Ето, ми смо били принуђени након 2012. године да мењамо многе законе, неке смо усклађивали, неке смо морали због нашег правца према ЕУ, али оно што је мени остало у сећању, а везујем за пензије, везујем за сва примања и давања, то је закон о стечају, који смо морали да променимо зато што су се снашли да пре проглашења оних приватизованих предузећа ви направите дужнички однос према зависном предузећу, прогласите стечај, зависно предузеће преузме сву имовину предузећа у стечају, радници остану на улици, без плата, без било каквих социјалних давања, без везаног стажа и без будућности, без будућих пензија.

Има таквих случајева и у мом граду, у Краљеву, знам много предузећа. Ево, поменућу Фабрику вагона, која је два пута приватизована, продавана истом купцу из Украјине. На крају је држава Србија, после свих поништених приватизација, морала истом том купцу, који ништа није урадио за предузеће, који је продао вагоне које је некада давно неко урадио, да плати, ја мислим, 13 милиона евра пресуду Међународног суда и одговарајућу штету јер је раскинут уговор. Толико о томе. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Бојанићу.

По амандману, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Зашто смо ми потпуно другачијег мишљења?

За неколико дана ће 5. октобар 2018. године. Пре осамнаест година, на 5. октобар 2000. године, када су грађани изашли на улицу да одбране резултате избора, када се дешавало да је Државна безбедност запалила ово здање у намери да изазове реакцију војске и полиције... Прошло је 18 година, али оно што је остало упамћено јесу дуговања која је тадашња власт, на челу са Слободаном Милошевићем и СРС, остала дужна пензионерима, а то је 12 пензија сваком пензионеру у Србији, 18 пензија сваком пољопривреднику у Србији и 24 социјалне помоћи сваком примаоцу социјалних давања у Србији. Две године се није примала социјална помоћ у Србији. Оно што је важно јесте да је била и једна штедња која се звала „стара девизна штедња“.

Све је то враћено, до последњег динара, са затезном каматом и усклађеном стопом инфлације. Враћено је то у ратама, али је враћено, зато што је то било једно од предизборних обећања те 2000. године.

Оно што је данас случај, од 2014. до 2018. године, јесте ситуација да сте остали дужни пензионерима пензије које су им, мимо Устава, отете за те четири године. Седамсто хиљада пензионера у Србији је доживело да оно што су поштено зарадили током свог живота, да им неко, неким законом, уз неки изговор, заувек смањи и да му никада не падне на памет да то и врати.

Ви данас кажете да ће пензије бити веће него икада. Кажете то да су пензије у Србији напокон стабилне и да расту. А како када Фискални савет тврди, као једна независна институција и веома важна када је у питању демократија у Србији, да ће се Србија приближити земљама афричког типа уколико министри и Влада буду сами одређивали, својом вољом, у току неке изборне кампање, колико ће узимати пензионерима а колико ће им давати?

Дакле, нигде у закону не пише да ће пензије бити веће него икада. То је ваше обећање. Ви сте, исто тако, обећали 2014. године да је то

привремено смањење и да ћете ви то да вратите, па се овим законом то не дешава. Дакле, ви сте једном изневерили обећање из 2014. године. Како сада да вам 700.000 пензионера верује када кажете да ће пензије бити никада веће, а да то не пише ни у једном слову предлога закона који је овде пред нама?

Уместо тога, укидају се формуле за израчунавање пензија, укидају се формуле, као што каже Фискални савет, и уместо тога се произвољном вољом, неко би рекао милостињом, деле пензије од изборног циклуса до изборног циклуса, па пре избора, вероватно, неколико месеци ће бити веће, а одмах након избора неколико месеци ће бити мање.

То само значи да су руке режима и даље дубоко у џеповима пензионера, са чим се ми не слажемо, зато што више не постоји апсолутно никаква правна извесност код људи који су цео свој живот радили, код формуле која је постојала, која им је тачно говорила на колико новца могу да рачунају у својој старости. Они данас не само да не могу да рачунају на то колико ће новца бити њима уплаћено за суму која се зове пензија, него не могу апсолутно да буду сигурни да ли ће уопште да буде те пензије. Јер сада није потребан закон о привременом смањењу и умањењу пензија, то сада може да уради Влада, односно ресорно задужени министар како год хоће и жели, кад год то пожели.

Дакле, минулим радом се апсолутно више ништа не постиже, никаква правна извесност. То значи да нема више владавине права у Србији. То значи да пензионер нема извесност када су примања у питању, не може да планира своју старост, не може да зна колико ће му новца бити потребно за живот. То је оно што је страшно и због тога се противимо овом амандману и због тога смо рекли у самом старту и почетку – не можете на овај начин да изневерите 700.000 људи у Србији. То једноставно није у реду. Они то нису заслужили. Не можете изједначавати најниже пензије са највишим пензијама. Ни то није у реду, јер је неко радио много теже послове, уплаћивао у пензиони фонд много веће своте новца, за разлику од неког другог који је радио послове и мање новца је издвајао за пензије.

Са тим у вези, сматрам да је овај закон, и амандман заједно са њим, погубан по правну извесност сваког пензионера у Србији, чак и оног са најмањом пензијом, јер сада ни они са најмањом пензијом немају правну извесност да ће им пензије, минималне, расти и да ће са том минималном чак имати колику-толику правну извесност.

Десет година је прошло од оснивања СНС-а. Десет година сте на политичкој сцени Србије. Да ли смо данас друштво у којем влада владавина права? Да ли смо данас успешнији него што смо били пре десет година? Да ли данас млади у мањој мери беже из земље? Да ли данас пензионер може својој унуци или унуку да обезбеди џепарац од свог

мукотрпног животног рада? Да ли данас у Србији постоји институција која ће да заштити сваког радника који је на градилишту пријављен на црно, који нема апсолутно никакву заштиту, раднике којима се у последњих неколико недеља све чешће и чешће дешава да без потребне опреме су на спратовима, 9, 10, 15, 20 спратова? Неколицина је трагично изгубила живот, а нисмо видели апсолутно никакву реакцију државе у том смислу. Говорили сте да ћете променити ствар у том смислу и, ево, већ месец дана се апсолутно ништа није догодило.

Када је у питању однос према животу, да ли тај пензионер данас може да од свог примања помогне и некоме ко није запослен у његовој породици? Да ли је та пензија која му је умањена била умањена због тога што је његов унук добио посао? Не. Колико је људи запослено у последње четири године, од 2014. до 2018. године? Ко је запослен? Да ли су то деца функционера ове државе или су то деца или унуци пензионера ове државе? Питање је веома јасно, а мислим да је и одговор такође веома јасан.

Десет година постојања СНС-а је обележено тиме да 700.000 пензионера, попут официра Војске Југославије који је пре неколико дана дао једну изјаву да му нису потребна писма председника СНС-а, да се њему дугује 600 и 16 хиљада динара и да он тих, ево, скоро пет хиљада евра очекује да му неко врати. Е, овај закон то не обезбеђује.

Овај закон апсолутно не говори о правној извесности и владавини права и из тог разлога ми смо дали обећање, и подвлачимо га поново, вратићемо сваки динар који се дугује сваком човеку у овој земљи, јер те пензије нису смањене да би се запослила нечија деца у Србији која су вредно радила и стекла поштено своје образовање и своје дипломе, него искључиво директори, који и даље у Србији имају по 10-20 хиљада евра плату, који имају огромна примања, систем који троши милијарде динара, пропали пројекти који су нам узели сваку врсту будућности, одузели младима а узели старима.

Оно што је веома важно јесте да се наше обећање не заснива на томе да ли су неки наредни избори близу. Апсолутно нису. Овај закон је такав да не говори о томе да ли ће се вратити новац. Државни секретар Министарства је рекао чак да неће сигурно, и да није намера Владе да га сигурно врати, то је рекао на Одбору за социјална питања.

Ми вам обећавамо да ћемо сваки динар вратити и обећавамо да никада више Србија неће доћи у ову ситуацију да неко може човеку оно поштено зарађено да отме и да му никада више не врати.

То се можда дешавало 1945. или 1946. године у Србији, то се дешавало 90-их година у Србији, то се дешавало и 2014. до 2018. године у Србији и крајње је време да то стане, јер ако желимо да било ко живи у овој земљи, ова земља мора да буде уређена. Морају да се поштују закони

и Устав и није могуће на овај начин стварати једну неизвесност која одговара искључиво функционерима СНС-а и онима у врху власти, док су грађани потпуно занемарени, њихови унуци, њихови синови и ћерке, и то је оно што је страшно за Србију у 21. веку.

Из тог разлога, још једном подвлачимо, увешћемо правну извесност и вратићемо сваки динар поштено зарађени сваком пензионеру у Србији. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Право на реплику, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Размишљала сам да ли да се јавим, да ли вреди трошити време на нешто што каже Балша Божовић, али пошто саосећам с њим, морала сам о томе колеге да обавестим. Човек се лепо наспавао, освежен овако дошао у Скупштину, кад оно нема преноса, дабе говорио десет минута.

Али волела бих да знам и о чему је говорио. Ни Ђорђе Милићевић, а ни ви, Арсићу, га нисте питали. Рекао је – овај амандман. Спремна сам да уложим поприлично на опкладу да он не зна који амандман, ко је поднео амандман. О чему прича човек? Дошао је овде да нас подсети на 5. октобар и да каже да су службе безбедности тада палиле Скупштину. Ако је мислио на службе безбедности за које је радио Ћинђић, јесу, немачке. Ако мисли на службе безбедности Енглеске, за које му ради Вук Поздерац, онда јесу.

Дакле, потпуно једна онако прича да би потрошио време мислећи да ће бити у преносу, мислећи да ће га чути ови из тог њиховог Савеза не би ли им се приволео, пошто нисам сигурна да и он зна коме он припада у тој групацији, коме они уопште припадају, колико се страних служби безбедности инфилтрирало. Колико их има тамо, свако ради за неку другу службу безбедности. Зато је њему то присутно приликом подсећања на 5. октобар, дан када је почело све зло за државу Србију и за све грађане Србије. Заиста, сад озбиљно, да се хвали неко да је био учесник 5. октобра је и тужно и бедно. По оној народној – чега се паметан стиди, Балша се тим поноси.

(Балша Божовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Полако, колега Божовићу.

Право на реплику, народни посланик Ђорђе Милићевић.

Изволите.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Захваљујем, колега Арсићу.

Нисам имао намеру да користим право на реплику већ да говорим по амандману, али поменута је и СПС, поменуто је много тога што апсолутно нема никаквих додирних тачака са амандманом о којем се

водила расправа и само у неколико реченица – када могу колеге из опозиције да говоре о 5. октобру, ваљда и ми имамо легитимно право да кажемо свој став, политички став, о 5. октобру, о 24. септембру.

Желим потпуно јасно и прецизно да кажем, и 24. септембар и 5. октобар је велика превара Србије, и то је симбол изневерених шанси и пропуштених обећања. Када кажем велика превара у Србији, не мислим, наравно, на грађане, мислим на оне који су организовали, мислим на оне који су финансирали, мислим на оне који су спровели тај 5. октобар.

Знате, што се тиче нас из СПС-а, ми смо њима захвални. Да није било тог 5. октобра, СПС се не би модернизовала и реформисала, ми не бисмо видели ко је у странци због функција а ко због идеологије, а што се тиче грађана, нажалост, грађани су после тог 5. октобра и после 24. септембра имали прилике да виде колико знају, односно колико не знају они који су тада преузели одговорност и колико могу, односно не могу да ураде ништа у интересу грађана Србије.

Кључно је питање када ми говоримо о 5. октобру, СПС па и, дозволиће колеге из СРС, да поменем и вас – где су данас после 18 година они, а где смо ми? Мислим на оне који су организовали тај фамозни 5. октобар. Ми смо 28 година ту присутни на политичкој сцени Србије, нисмо их се плашили тог 5. октобра, остали верни идеји социјалне правде и борби за обичног човека и онда када је било тешко бити социјалиста. Данас нам поновно из некаквог удружења, назовите Савеза за Србију, прете некаквим 6. октобром. Ми им поручујемо поново – нисмо вас се плашили ни тог 5. октобра 2000. године и данас смо ту релевантан политички чинилац на политичкој сцени Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Балша Божовић.

Изволите.

БАЛША БОЖОВИЋ: Не, реплику сам тражио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реплику сте тражили?

БАЛША БОЖОВИЋ: Ако имам право на реплику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право на реплику.

БАЛША БОЖОВИЋ: Два пута сам поменут. Могу? Захваљујем.

Дакле, то што нема преноса, ја ово нисам говорио зато што сам желео било чији аплауз. Желео сам да кажем да ревизија историје не долази у обзир, а другови из СПС-а нису тако говорили 2008. године, него су говорили – можда тај 5. октобар и није био тако лош.

Е сад, 24. септембра се догодила крађа избора. Ако се сећате шта се догодило неколико дана касније, због чега су избили протести када је РИК избројала листиће тако да у збиру није био онај резултат који су претходно прогласили, а Државна безбедност је запалила Скупштину, на челу са

Радетом Марковићем, да би изазвала реакцију војске и полиције, јер је Слободан Милошевић молио и плакао начелнику Генералштаба и министру полиције тада да се изведу специјалне јединице, и шефу ДБ-а итд., и да се разрачунају са његовим грађанима, са пола милиона или милион људи колико је изашло испред Скупштине.

Зашто је запаљена Скупштина? Запаљена је из простог разлога, да би се ставила мрља на 5. октобар, то радите 18 година, али је то Јониндан, један од најсветлијих дана у новијој српској историји. Тада смо одлучили да постанемо део Европе и део са својим суседима када је у питању помирење и када је у питању мир. Тада смо одлучили да постанемо нормална земља. Ја знам да вам то смета и нећете успети у намери да вратите време уназад.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику, народни посланик Маријан Ристичевић.

Изволите.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, ја се сећам 5. октобра. Додуше, ја сам дошао увече јер сам тај дан брао кукуруз, али моја странка је имала једног рањеног и тај рањени је први ушао у Скупштину. Међу милион људи, колико се тврди да је било, никаква државна безбедност није могла ући, да се разумемо, нити је могла спалити РТС. Питајте Џоа Багеристу, он ће то најбоље рећи.

Хоћу да кажем нешто друго. Пред полазак у Београд 5. октобра ми смо знали да је ствар намештена. Упозорио сам своје чланове да се чувају гужве, а и да је, по информацијама које смо имали, ствар договорена са полицијом и са војском да се Милошевић свргне преко демонстрација. Када су рекли да ће доћи тенкови, ја сам кренуо из Инђије. На центру Инђије је стајао Горан Јешић. Гледаоци из Инђије могу то да потврде. Ја сам спреман да идем на полиграф, а надам се и он, мада не верујем. Он је стајао и махао разваљеном фотељом из Скупштине Србије насред трга. Ми тај дан у Инђији зовемо – дан свете ногице, зато што је он победоносно ушао у Инђију, ослободио Инђију ногицом од фотеље, онако махао, махао и махао њом, а после приредио у ту част печеног вола.

То је истина о 5. октобру, као што је истина да смо ми сви знали да Милошевић убедљиво губи, али да Коштуница нема 50% плус један глас. Још истине ради да кажем, Зоран Ђинђић, са чијом политиком ови немају благе везе, хтео је да иде у други круг, али Коштуница није хтео да иде у други круг. Значи, Зоран Ђинђић је предлагао да идемо у други круг, да га згазимо, али Коштуница није хтео да иде у други круг и тако је Милошевић изгубио изборе без неопходних 50% плус за Коштуницу. Одбијени су сви гласови с Косова и Метохије да би Коштуница био председник. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Ђорђе Милићевић.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Колега Ристичевићу, ви сте потпуно у праву и то је то кад кажем – велика превара 24. септембар. Никада Слободан Милошевић није изгубио на изборима и није изгубио на изборима 24. септембра.

Социјалистичка партија Србије оно што је говорила 2008. године говори и данас, али треба пажљиво да слушате и да разумете оно што сам рекао. Рекао сам зашто смо захвални за тај 5. октобар.

Не бежимо ми од одговорности. Делили смо одговорност од 2008. до 2012. године. Како смо радили, рекли су грађани те 2012. године; наш изборни резултат је био дуплиран. Али знате шта, када немате о чему да причате, када немате аргументе, када немате предлог, када немате решење а говорите о овако важном и значајном закону, знате само да сте против, онда се углавном сетите тог 5. октобра не бисте ли покушали да дођете до неких јефтиних политичких поена. Није то могуће данас, 18 година након 5. октобра 2000. године. Није то могуће данас, јер и данас највећи број грађана, нажалост, осећа последице тог фамозног 5. октобра.

Кажу, дошли су на крилима и одлучили да буду део Европе. Врло је интересантно да они које сте тада на силу отерали са власти данас чине историјске кораке када је реч о уласку Србије као пуноправног члана у Европску унију. То је кључно питање и то је суштина свега – где су након 18 година они који су спроводили и који су организовали 5. октобар, а где смо ми? Захваљујем.

(Балша Божовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немате право, колега Божовићу, на реплику. Апсолутно не, нико вас није споменуо ни у једном делу. Можете само по амандману.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч?

Колегинице Чарапић, изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, 2014. године смо увели мере фискалне консолидације које су биле и тешке и болне, али једино исправно могуће решење у економској и финансијској ситуацији која је задесила нашу привреду и државу те 2012. године, што је резултат неодговорне пљачкашке политике претходног режима.

Захваљујући реформама и фискалној консолидацији ми данас можемо да се похвалимо са преко 180.000 новозапослених радника, са преко 100 фабрика, са вишим животним стандардом, са тим да смо земља

са највишим порастом броја страних туриста, али да смо лидер у региону за стране улагаче.

Ми данас имамо владу која подједнако сагледава све регионе. Да је то тако, узећу као пример своју општину. Наиме, недавно је председница Владе Ана Брнабић посетила општину Куршумлија, а пре нешто више од годину и по дана то је урадио и председник Александар Вучић када је био премијер Републике Србије.

Зашто ово говорим? Зато што се то у периоду од 2000. до 2012. године никада није догодило. Ово све говори да нам је држава ојачала толико и да су нам финансије стабилзоване да ми данас можемо подједнако да улажемо у све регионе Републике Србије.

Дакле, нашој влади су подједнако важни и грађани Београда, и Ниша и Крагујевца, али и малих општина као што је моја, а то и јесте одлика свеукупног привредног развоја, на шта се и односи амандман који сам поднела. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Изволите.

МИОДРАГ ЛИНТА: Као што сам већ рекао, у Србији се пет година спроводи тзв. регионални стамбени програм, чији је циљ решавање близу 17.000 избегличких породица. Нажалост, у једној значајној мери овај програм се изводи веома споро, а радови везано за изградњу станова и монтажних кућа се изводе веома лоше и неквалитетно и то је оно што није добро. Ја ћу дати само један негативан пример лошег извођења радова и пробијања рокова.

Ове године 29. марта 49 избегличких породица од Скупштине града Београда је добило уговоре за доделу монтажних кућа. Рок за примопредају тих кућа је био крај децембра прошле године. Ево, сада је крај септембра 2018. године, извршена је примопредаја свега пет кућа од укупно 49. Од тих пет објеката, три објекта још увек немају прикључке за воду, струју и канализацију. Девет породица одбија да се изврши примопредаја јер инвеститор није завршио свој део обавезе да прикључи воду, струју и канализацију на њихове монтажне куће. За осталих 18 објеката и даље теку радови, рекао сам, лоше, неквалитетно. Људи су

незадовољни, људи су огорчени и тражим од надлежне институције, Јединице за управљање пројектима, популарно назване ЈУП, и Комесаријата за избеглице да преузму пуну одговорност да се јасно пошаље порука инвеститорима да је овакво понашање неприхватљиво и да је потребно да инвеститори поштују рокове, да радове изводе квалитетно, у датим роковима, а не да се шаље оваква порука. Порука је лоша, да држава Србија није ...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Када су у питању кадровски ресурси, морамо имати у виду неколико аспеката управљања људским ресурсима: анализу посла, која подразумева дефинисање знања, вештина, капацитета неопходних за обављање конкретних послова, затим обуку запослених, која се односи на стварање услова и процес мењања одређених знања, способности, вештина и ставова са циљем побољшања резултата у организацији и трећи, по мом мишљењу веома важан, награђивање запослених и побољшање радних услова.

Процес управљања људским ресурсима има важну и оперативну и менаџерску функцију. Њиме управља служба која се тиме бави, али је неопходно да се и цела организација, зарад постизања бољих резултата, бави кадровским ресурсима.

Циљеви управљања људским ресурсима на радном месту у непосредној вези су са резултатима које постижу запослени, затим са продуктивношћу и са мотивацијом запослених.

Добро управљање људским ресурсима не треба да буде компликовано, али ни претерано софистицирано. Због тога, сходно плановима које имају службе за управљање људским ресурсима, а са којима се увек може критички разговарати на ову тему, сматрам да ово питање треба да буде законски решено и због тога сам поднела и амандман на члан измена и допуна овог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић. Изволите, колегинице.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању је тема која је важна за велики број грађана Србије.

Ми смо данас имали прилику да од одређених посланика, који су били посланици странака које су владале Србијом до 2012. године, чујемо за негативне стране овог закона, наравно, по њиховом мишљењу. Међутим, нико није од њих рекао да то што смо морали да умањимо пензије у претходном периоду јесте пре свега резултат њиховог односа према државној каси до 2012. године.

Оно што је важно за нас јесте да је незапосленост значајно смањења и да је то један од разлога на основу кога пензионери данас могу да рачунају на веће пензије него што су то биле до 2014. године. Најважније је да пензионери знају да Влада Републике Србије и председник Републике Србије имају дугорочан циљ, а то је да воде добру економску политику, која ће гарантовати повећање пензија и у наредном периоду. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министри, закон о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању у ствари је потпуно одржив закон. И када данас слушамо да Фискални савет каже нешто другачије, ја бих цитирао управо тај извештај Фискалног савета на који се дотична господа позивају.

Он на страници 3. јасно каже да, захваљујући мерама фискалне консолидације, држава Србија је један неодрживи порески систем, који се подразумевало да се преводи на пензиони систем, учинила небитним и захваљујући мерама фискалне консолидације омогућила да у буџету Републике Србије, односно 11% друштвеног бруто производа буде одрживи износ за исплату пензија. Фискални савет каже да се то налази у Закону о буџетском систему.

Истовремено, у извештају Фискалног савета говори се да систем који је функционисао до 2014, односно 2012, 2008, био је потпуно нетранспарентан и друштвено неодржив.

Када гласамо и када улажемо амандмане на овај закон, у ствари ми изграђујемо потпуно одржив и потпуно предвидив закон о пензионском и инвалидском осигурању. Практично идемо укорак са глобалном економском стратегијом која се базира на Стратегији 2030 одрживог економског развоја, за коју се залажу Уједињене нације.

Оно што је битно а што треба истаћи свакако, да 2014. године, односно 2012. године, односно у годинама пре тих година део који смо издвајали, а који потиче из пореских прихода, односно из буџета Републике Србије, прелазио је 47-48%.

То је било потпуно финансијски неодрживо и зато данас, када усвајамо и када радимо на предлогу измена овог закона, у ствари радимо на потпуно предвидивим, транспарентним и увећаним пензијама за најстарију и популацију, која свакако заслужује... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ковачевићу.

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице.

ТАЊА ТОМАШЕВИЋ ДАМЊАНОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани господине министре, колеге и колегинице народни посланици, изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању прецизније се дефинишу поједине одредбе са циљем превазилажења практичних проблема.

Укидањем Закона о привременом уређивању начина исплате пензија висина пензија у исплати враћа се на ниво без умањења, што је резултат позитивних економских кретања. Тиме се омогућује да пензионери, који су поднели највећи терет мера фискалне консолидације, осете корист од унапређења стања у економији државе.

Очување адекватног нивоа пензија један је од основних циљева пензијског система. Законско регулисање увећања уз пензију и исплате једнократне помоћи дају основ за даље унапређење социјалног положаја угроженијих категорија пензионера.

И на крају бих завршила цитирањем председника Александра Вучића, а то је да је политика резултата, фабрика, чињеница – непобедива.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштована господо народни посланици, скоро четвртина грађана Србије су пензионери, 24,6%. За њих треба обезбедити боље здравствене услове с обзиром да са старењем треба више водити рачуна о свом здрављу.

Пошто се у мом амандману помиње старосна граница, приметио сам код једног дела посланика, из једног дела опозиције, а који тренутно нису у сали, да у својим дискусијама у начелу не праве разлику између старења и старости. Подсећам, старење је природан, иреверзибилан, неповратан физиолошки процес, а старост представља само одређено животно доба.

Посебност пензионог система свакако представља и чињеница да, поред економских токова, зависи и од демографских кретања. Неповољна демографска ситуација у Србији имала је за последицу да се број осигураника континуирано смањује, док се број пензионера драстично повећава.

У члану 3. Предлога закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, којим се врше измене у члану 20. Закона о пензијском и инвалидском осигурању, додаје се нови став 2, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на унапређење здравствених услова“.

Амандман има за циљ да додатно дефинише заштиту суштине права на снижење старосне границе највише до 50. године живота за осигураника који ради... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Ранчићу.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, пензионерима Србије треба увек одати признање, јер они нису ни за шта криви, већ су криви они који су својом неодговорном и бахатом владавином уништили Србију. Пензионери су заслужили свако повећање пензија, а ми морамо памтити због чега су смањене пензије да се то више никада не би поновило.

Године 2008, када се цео свет борио са налетима светске економске кризе тако што се гледало да се спаси што се спасти може, тадашња влада Мирка Цветковића је сејала самоувереност, демагогију и популизам изјављујући како је економска криза шанса за српску привреду.

Зарад обезбеђивања скупштинске већине, без икаквог покрића и утемељења у буџету подигли су пензије 10%. Те године, пркосећи законитостима економије и домаћинском вођењу буџета, упркос кризи, колапсу берзе, топљењу имовине којом управљају инвестициони фондови, упркос упозорењу ММФ-а да је Србија рањивија од других земаља јер сваке године троши 500 милијарди динара више него што заради, и тако бацили пола милијарде евра унеповрат. На овај начин је зарад допадања бирачима уништен српски буџет.

Из ових разлога се морало наћи решење у доношењу Закона о привременом уређивању основица за обрачун и исплату плата, односно зарада и других сталних примања код корисника јавних средстава и Закона о привременом уређивању начина исплате пензија као мере да се спасе што се спасти може и спречи банкрот земље. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем уважени потпредседниче Народне скупштине Републике Србије, господине Арсићу.

Мој амандман иде у правцу пружања подршке овом предлогу закона, али и пружању подршке свим резултатима које је Влада Србије остварила. А резултати су бројни и, што је важно, видљиви.

Мени је драго због свих оних, да кажем, економских показатеља и фактора које је врло таксативно изнела овлашћена представница СНС, госпођа Томић, и то све говори да је Србија на добром путу да се стање јавних финансија опоравило, да смо економски оздравили, да је ПИО фонд стабилан, што је све резултирало укидањем закона о смањењу пензија.

То је нешто што не виде само они који имају крајње лошу намеру. Дакле, само они који не желе да виде ове ефекте, они покушавају да критикују, али без икаквог аргумента. И, као што сте могли да видите и током данашње расправе, неки су се појавили у шест или у седам увече, покушали нешто да испричају у 10 минута и онда брже-боље се окренули и побегли из Народне скупштине и опет је празна, односно празан део сале где седе ти припадници тзв. опозиције, односно странака бившег режима.

Мени је драго што смо имали прилике да разголитимо њихову политику, да разголитимо да је њихова политика, односно њихова политичка порука може да се сведе у онај скандалозни твит, односно објаву на друштвеним мрежама о којој смо данас неколико пута говорили када је реч о лидерима тог тзв. Савеза за Србију.

Из свих ових разлога желим да пружим подршку овоме предлогу закона и надам се да ћемо у дану за гласање и изгласати овај закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 3. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите, колегинице.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, како се мењају околности у економији и друштву уопште, тако се и пензиони систем мора прилагођавати, јер постоји вероватноћа да западне у кризу.

Раст расхода који је био бржи од раста прихода, неповољан однос броја пензионера и броја осигураника, учешће расхода за пензију у БДП-у у 2012. години које је износило преко 13% су све разлози који су наш пензиони систем довели у кризу а исплату пензија у 2012. години под велики знак питања.

Оно што је обележило 2014. годину јесу мере фискалне консолидације, јер покривање дефицита за редовну исплату пензија је постало велики притисак за буџет.

Влада Републике Србије се тада, на челу са председником Владе Александром Вучићем, у овој области сусрела са озбиљним проблемима које је требало хитно решавати и тада је предложен Закон о привременом уређењу начина исплате пензија, којим су пензије смањене.

Уштеде на месечном нивоу износиле су око две милијарде динара. Управо као резултат тешких мера, али и одговорне економске политике ова влада сада може да предложи доношење закона који ће значити повећање пензија.

Пензионери ће октобарску пензију, која се исплаћује у новембру, добити са увећањем, као и све пензије надаље. Усвајањем овога предлога закона биће укинут закон о смањењу пензија најкасније до 30. септембра.

Влада Републике Србије је и у овој области показала озбиљност и висок степен одговорности према нашим најстаријим суграђанима, али и према свим грађанима Републике Србије, јер је ово део једног великог државног система. У складу са тим ћу ја и подржати овај предлог закона у дану за гласање. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета. Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Члан 4. се односи на члан 46. основног закона и он је интересантан не у овом смислу како је написано, чак није ни спорно, али се ради о плаћању доприноса за пензијско-инвалидско осигурање, како овде пише, по било ком основу за који постоји обавеза плаћања доприноса у складу са законом и било би добро – ево, министар је цео дан ту а сад изађе – да добијемо информацију колико људи у Србији данас има који немају још увек онај тзв. повезани стаж.

Много је проблема од оног Балшиног 5. октобра, па и до дана данашњег са људима који су радили у фирмама које нису уплаћивале доприносе. Ево, рецимо, пре неких можда десетак година чак за једну годину ни ова скупштина није платила допринос за запослене, а ово сам узгред рекла. Говорим о оним фирмама које су некада биле озбиљне фирме, па које су ове досманлије сводиле на што је могуће нижу меру да би могли да их купе и онда су тако задржавали раднике док им не истекне

онај рок од две године колико су по уговорима о куповини тзв. приватизацији били у обавези да не мењају делатност. Онда су тим људима дали неку црквицу да једва преживе, али доприноси нису уплаћивали.

Неколико пута је интервенисала Народна скупштина на предлог Владе. Неколико пута су се ти доприноси плаћали за те људе, али још увек, поуздано знамо, има доста грађана Србије који не могу да иду у пензију иако они мисле да имају довољно година стажа, имају довољно година живота, али им доприноси нису плаћани за одређен број година.

Ми мислимо да би заиста једном засвагда требало да се подвуче црта и да нико... Ти људи, једноставно, нису криви што су, ето, радили код неодговорних послодаваца, што се у држави неодговорно односило према тим послодавцима, уопште према обавезама према фондовима итд. Мора се подвући једном засвагда црта и свим тим људима морају се платити доприноси да би имали једнаке услове за пензију као што имају други људи, којима су доприноси плаћани.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман са исправком је поднео народни посланик Никола Савић.

Изволите.

НИКОЛА САВИЋ: Даме и господо народни посланици, расправа по овом закону искључиво се води о номиналном износу пензија, односно о њиховом враћању на ниво из 2014. године са свим повећањима која су се у међувремену десила. Међутим, морамо знати да је то само један аспект сагледавања пензија. Пензије су комплексна категорија и морају се сагледати са више аспеката и са више страна.

Ми сви у овој сали знамо колика је тренутно старосна граница за одлазак у пензију. Знамо и динамику према којој ће наше даме сустићи наше мушкарце и изједначити се са њима за остваривање права на пензију. Међутим, знамо и то да је ова влада апсолутно проевропска, али при томе нигде се не каже да је у ЕУ старосна граница за одлазак у пензију 67 година за мушкарце. Зато питам надлежног министра, мада га не видим овде, да ли ће у овом погледу Република Србија следити ЕУ, али на основу свег искуства које досада имамо, то је ствар која ће бити наметнута од стране Европске уније.

Зато сви они наши грађани који, рецимо, у овом тренутку имају пет-шест година до остваривања права на старосну пензију не смеју да се изненаде, односно не смеју много да се радују тој пензији јер може врло лако да се деси да се, када то своје право остваре, тада продужи тај временски рок. Дакле, ситуација је таква да људи морају радити дуже за краће пензије и сва ова ваша хвалисања везана за овај закон за повећање пензија на основу овога падају у воду. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман, са исправком, је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Марко Ђуришић, Ненад Константиновић, Мирослав Алексић, Горан Богдановић и Здравко Станковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици Владимир Ђурић, Татјана Мацура, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Сп. Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Направила је увод колегиница Радета везано за неуплаћени радни стаж.

Отишао је овај коме је отац купио ауто и хвали се тиме. Мислим на овог Балшу, несрећног, Божовића. Тридесет пет година има. Шта је тај радио и шта је зарадио када је дочекао да му тата, пензионер, купи ауто у 35. години? Није радио ништа, наравно, осим што је радио за интересе оних који не желе добро Србији.

Исто тако, ваш први оснивач и председник, пошто неки од вас додају, Томислав Николић, нажалост и бивши председник Србије, није чинио ништа за поједине раднике у Србији, конкретно за раднике у Параћинској стаклари, јер је управо тај бугарски тајкун Цветан Василев, који је ортак у послу са Николићем и главни спонзор Фондације Драгице Николић, оставио такође људе, који су радили у најпознатијој фабрици стакла на Балкану, можда и у Европи, још од краја XIX века, без повезаног радног стажа.

Господине министре, ви сте за неке од тих радника то урадили. Моје конкретно питање је – шта ће да ураде радници који су морали после таквог лоповлука, као што је овај Николићев тајкун, као што су сви остали тајкуни и они који су купили будзашто предузећа после доласка ових досоваца на власт, шта ће да раде сад ови радници који су тужили државу? Јер у том тренутку та власт ДС-а није њима обећала да ће да им то уради и повеже стаж. Они би сад требало да повуку тужбе, а велики су трошкови, је л' тако, и ви то знате, вероватно су долазили код вас, да плате за то што су тужили државу. Како ћете то да решите, јер је у питању, по информацијама које ми имамо, више од 150.000 људи?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Милићевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЂОРЂЕ МИЛИЋЕВИЋ: Уважени господине Арсићу, поштовани министри, даме и господа народни посланици, само неколико реченица конкретно о амандману који сам предложио.

Дакле, у члану 4. Предлога закона, којим се мења важећи члан 46, после става 1. предлог је да се дода нови став 2, који гласи: „Пореска управа по службеној дужности врши контролу уплате доприноса за пензијско и инвалидско осигурање за свако тромесечје (квартално)“.

Шта је суштина и шта је циљ који желимо да постигнемо предложеним амандманом? Па пре свега појачати контролу уплате доприноса од стране послодаваца, од којих један број послодаваца, нажалост, избегава плаћање доприноса, или то чини, опет кажем нажалост, нередовно, а то све на штету радника, јер ће на крају радници имати онолико пензијског стажа за колико им је уплаћен допринос, што је, између осталог, врло јасно и прецизно и дефинисано законским предлогом о којем говорим.

Дакле, појачана, оснажена, редовна и обавезна контрола уплате доприноса да би се заштитили радници, а тиме и Фонд, циљ је који се жели постићи предлагањем овог амандмана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јосип Броз.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, на самом смо крају расправе о предложеном закону о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, па дајем себи право и слободу да извршим рекапитулацију свих позитивних ефеката који ће се остварити усвајањем предложеног закона.

Ти позитивни ефекти пре свега огледају се у: промени начина обрачуна висине превремене старосне пензије за осигуранике којима се стаж осигурања рачуна са увећаним трајањем, усклађивању пензија према прописима којима се уређује буџет и буџетски систем, смањењу броја привремених решења Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање путем промена у начину обрачуна последње године стажа осигурања, престанку овлашћења Фонда да врши принудну наплату на име неисплаћених доприноса за ПИО обуставом једне трећине пензије осигураницима који су сами обвезници уплате доприноса за ПИО, усклађивању матичне евиденције са Законом о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, установљавању пензионерске картице у циљу олакшавања коришћења бенефиција корисника пензија, стварању могућности за повећања примања исплатом новчаног износа уз пензију у зависности од економских кретања и финансијске могућности буџета Републике Србије и, наравно, најважнији – престанак примене прописа о привременом уређивању начина исплате пензија, чиме се стварају услови за повећање пензија.

Све су ово битни разлози да у дану за гласање подржимо предложени закон, што ће СНС са великим задовољством и урадити.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министре, даме и господо посланици, у претходном обраћању почео сам да говорим о демографској ситуацији, која није само проблем Србије него и већине европских земаља. Са једне стране имамо чињеницу да су нације све старије, што природно доводи и до већег броја пензионера, али са друге стране разлоге треба тражити и пре свега у продужењу животног века становништва.

Ипак, овом приликом поново изражавам наду да ће мере Владе Републике Србије и помоћ коју ће за децу добијати родитељи донети значајан пораст природног прираштаја. Какогод, систем који је био на снази није био прилагођен променама демографског кретања становништва, претходне власти су лошом политиком довеле финансије на ивицу колапса, а буџет је толико био преоптерећен да је држава дошла пред стање потпуне хаварије.

Доласком Српске напредне странке и мерама које је, пре свих, заговарао Александар Вучић дошли смо у ситуацију да данас можемо да говоримо о томе да ће пензије одлукама Владе бити ускоро на већем нивоу од онога из 2014. године. Много је било оних који су жестоко напали одлуке Владе, много оних који су говорили да је то стање неодрживо. Данас могу само да честитају на реформама и политици која је довела до тога да економски раст буде видљив, јавни дуг смањен, а буџет ликвидан.

Они који су херојски предузели и схватили значај и потребу реформи, они који су у највећој мери увидели у каквој ситуацији се наша Србија, били су управо пензионери. Зато користим ову прилику да честитам свим пензионерима на највећем степену друштвене одговорности, јер је то начин како се држава брани и како се брине о својим потомцима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

СЛАВИША БУЛАТОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

На Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању подносим амандман на члан 4. у смислу да се дода став 2, који гласи: „Одредбама овог закона подстиче се свеукупни развој Републике Србије с посебним освртом на владавину права“.

Захваљујући одговорној политици Александра Вучића и Владе Републике Србије српски буџет у 2015. години је увек у плусу, односно трећу годину заредом имамо суфицит у буџету. Таква политика омогућила је да се промени однос државе према Врању и Пчињском округу.

Наиме, Врање данас има подршку државе какву никад није имало. Раде се бројни инфраструктурни пројекти. Примера ради, пре три дана у Врањској Бањи су почели радови на реализацији два веома важна пројекта, чија је укупна вредност 14,3 милиона евра, и то пројекат изградње колектора фекалних канализација на релацији Врањска Бања – Врање у дужини од 7,7 километара, са комплетном реконструкцијом атмосферске и фекалне канализације у пет улица у самом граду Врању. Реализацијом ове капиталне инвестиције решава се и проблем отпадних вода у Врањској Бањи, што је један од основних предуслова за развој туризма у овом месту, које има све предиспозиције да постане озбиљан туристички центар. Поред тог колектора, у току је изградња постројења за пречишћавање отпадних вода, чијом ће реализацијом бити решен проблем отпадних вода у Врању. Такође, поменуо бих да ће поред ова два пројекта у овој години Врање вероватно бити први град у којем ће почети изградња 186 јефтиних станова за припаднике служби безбедности.

Све су ово докази да је држава, захваљујући одговорној политици нашег председника, присутна на сваком делу своје територије, а посебно у Врању и на југу, где је, као што сви знамо, дуго година била одсутна. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, данас и претходних дана расправљамо и излажемо своје мишљење о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском систему, најпре у начелној расправи, а ево већ који дан и у појединостима.

Причали смо досада о промени начина обрачуна висине превремене старосне пензије за осигуранике са бенефицираним радним стажом, затим о повластицама које се тичу обрачуна последње године стажа у смањењу административних обавеза Фонда, али оно што је, наравно, однело највећи део расправе је повећање пензија за готово 1.750.000 пензионера у Републици Србији.

Све ове измене које сам навела, и које нисам навела а налазе се у изменама и допунама Закона, иду у корист осигураника, тј. у корист пензионера у Србији.

Наравно да се сви слажемо да пензије у Србији треба да се повећају, али не треба заборавити и онај закон који нам следи, који ће доћи на дневни ред у наредним месецима испред Народне скупштине, а који се односи на повећање плата оних који раде у јавној управи, тј. оних који раде у локалним самоуправама и државним органима.

Уколико идемо у правцу дигитализације јавне управе, уколико идемо у правцу модернизације државне управе, морамо да имамо квалитетан и стручан кадар, а њих, између осталог, можемо задржати у државним органима и са повећањем плате. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министри, један од основних циљева политике СНС јесте побољшање квалитета живота њених грађана, а побољшање пензија управо иде у прилог томе.

Поднела сам амандман који се односи на заштиту рањивих друштвених група и морам да кажем да овај закон и те како препознаје заштиту рањивих друштвених група, пре свега кроз регулисање начина исплате за лица под старатељством, за лица лишена пословне способности и за лица, односно кориснике пензија који се налазе у установама социјалне заштите. Начин исплате за њих је регулисан тако што ће се исплата вршити на основу одлуке надлежног органа, а за кориснике који су смештени у установама социјалне заштите на основу одлуке надлежног органа и на рачун установе у којој су смештени.

Такође, овај закон препознаје издавање пензионерских картица као обавезу Републичког фонда ПИО на основу које ће пензионери свакако остварити неке од својих бенефита.

Овај закон, такође, препознаје и другачији начин утврђивања овлашћења. Наиме, овлашћење издато од стране пензионера неће, као досада, важити 12 месеци, него ће важити до опозива корисника, односно издаваоца тог овлашћења.

Такође, закон препознаје и набавку специјалних помагала за слепе кориснике, као и за слепо децу корисника пензијског инвалидског осигурања.

На крају, завршила бих реченицом коју је Александар Вучић приликом посете Геронтолошком центру на Бежанијској коси упутио пензионерима, а то је – ви сте отворили врата будућности нашој земљи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

ЉИБУШКА ЛАКАТОШ: Захваљујем.

Уважени министри, колеге народни посланици, Закон о привременом утврђивању начина исплате пензија донет је 2014. године као привремена мера неопходна да се оздрави економска и финансијска ситуација у земљи.

Бројни су резултати који се бележе од 2012. године до данас, посебно на пољу финансијске консолидације, и као резултат позитивних економских кретања у прилици смо да висину пензија у исплати вратимо на ниво без умањења и тиме обезбедимо бољи положај за све пензионере.

Три године заредом Србија бележи раст БДП-а и суфицит у буџету Републике. Таква ситуација говори да су економске реформе успешно спроведене и да пензионери и убудуће могу очекивати раст својих примања.

Како мој амандман говори о унапређењу школског система, и даља потреба за свеукупни развој Србије са економским и другим неопходним реформама се мора наставити. Посебно се морају наставити реформе образовног система, са којима се значајно поодмакло, а видан напредак учињен је у делу овог система који се односи на образовање националних мањина. Министарство је посебно указало висок степен сарадње са словачком националном мањином, којој и сама припадам. Сигурна сам да ће укупним реформама које ова влада спроводи положај мог народа као лојалног народа земље Србије бити још повољнији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Карацић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Шта је то Србија покушавала да излечи и шта је успешно, озбиљном и одговорном политиком, успела да савлада, то данас више не могу да сакрију ни они за које је потпуно јасно да су, очигледно, пристрасни. Истина је толико очигледна да чак ни они сами, колико год се трудили да је обликују, да је сакрију не могу.

Између осталог, ево шта каже штампа наклоњена тајкунско-љотићевској коалицији, ови њихови недељници, кад објашњава дешавања из 2008. године и период кризе: „Док се свет давио у незабележеној економској кризи и копрцао да се из ње избави, Србија се забављала својим јадом“. Кажу даље: „Док се свет трудио да спаси и прикупи новац изгубљен на финансијским тржиштима, нова власт у Србији, власт ДС-а, решила је да одмах баци пола милијарде евра на повећање пензија“. Кажу даље да влада ДС и њихов председник нису имали свест о цунамију који стиже у Србију са Волстрита, олако прешли преко упозорења шефа Мисије ММФ у Београду Алберта Јагера, који је тврдио да је Србија рањивија од других земаља у региону јер сваке године троши 500 милијарди динара више него што заради.

Даље кажу: „Глобална криза жестоко у јесен 2008. године ударила по Србији. У октобру почиње суноврат динара; он свакодневно бележи нове, рекордно ниске, вредности. Вредност имовине којом управљају инвестициони фондови топи се са 63 милиона евра на 27 милиона, Београдска берза очас посла изгубила је на акцијама 75,32%, при чему је била четврти највећи губитник међу берзама света.“

Када овако говоре они који су им очигледно наклоњени, потпуно је јасно, даме и господо, колико је то било неодговорно, како је то било катастрофално за ову земљу, како може да гласи пуна истина.

Срећом по Србију, данас се ради све апсолутно супротно овој неодговорности и бахатости и овој очигледно у доброј мери намерној девастацији свега чиме су ти људи, на велику жалост Србије, управљали у то време. Е, зато што се ради другачије, зато је данас и драстично боље. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

МИЛОВАН КРИВОКАПИЋ: Хвала.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге, изменама и допунама члана 4. превазилазе се проблеми који се појављују у пракси у вези са различитим основама осигурања и његовом применом се сви осигураници доводе у исти, равноправан положај и прописује да се у стаж осигурања осигуранику рачуна време за које је плаћен допринос за пензијско и инвалидско осигурање по било ком основу.

Председник Србије, Влада Србије и СНС све што раде и спроводе раде да би грађанима Србије било боље, да коначно лепше и сигурније живе. У том циљу врши се и усклађивање и унапређење законске регулативе везано за пензијско-инвалидски систем и циљ нам је успостављање дугорочно одрживог система, којим се обезбеђује већа социјална и материјална сигурност и виши укупни ниво пензија.

Много се радило у претходне четири године и сада имамо стабилан Републички фонд за ПИО. Његовом стабилизацијом створени су услови за укидање закона о смањењу пензија, а морам да нагласим да је ово несумњиво први закон од 2001. године који има све позитивне измене које су у корист пензионера и будућих пензионера.

Председник Републике Александар Вучић је више пута поновио, и то је заиста реалност, да ми сви скупа треба да имамо висок степен друштвене одговорности, пре свега према најстаријима, јер када су се многи склонили у страну, пензионери су подметнули своја плећа и они су најзаслужнији за успешно спроведену фискалну консолидацију. Пензионери су дали свој немерљив допринос и сада је ред на свима нама да им се одужимо. Пензионери су готово најбољи потрошачи и на тај начин значајно доприносе повећању јавне потрошње, што је веома битно.

Српска напредна странка ће у дану за гласање подржати закон. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, овим амандманом се додатно дефинише члан 4. овог закона.

Доношењем закона о привременом умањењу пензија, који је, као што знамо, на снази од октобра 2014. године, наш председник, наша влада и СНС неаргументовано су критиковани због смањења пензија, иако је наведеним законом 61% најсиромашнијих пензионера био изузет од смањења пензија јер су им примања била мања од 25.000 динара.

Доношењем Закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању сви пензионери који су имали пензије до 25.000 динара и нису имали умањење пензије имаће 13,3% повећања, а они пензионери који су имали пензије преко 120.000 динара имаће 8,4% повећања или 130.000 динара.

Захваљујући одговорној политици Владе Републике Србије и председника Републике Србије Александра Вучића бележи се интензиван развој у области здравства јер чињеница да је за реконструкцију Дечије клинике Тиршова 1 утрошено седам и по милиона евра, као и за магнетну резонанцу, покретне рендген апарате, ангио салу, инструменте итд. и да ће за Дечију клинику Тиршова 2 бити уложено 54 милиона евра, то свакако доприноси унапређењу здравствених услова и побољшању квалитета живота свих наших грађана.

Српска напредна странка ће у дану за гласање гласати за овај и остале предложене законе. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите, колегинице Давидовац.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, пред нама се налази Предлог закона о изменама и допунама Закона о пензијском и инвалидском осигурању, који је још један пример одговорне власти коју СНС, на челу са нашим председником Александром Вучићем, води.

Резултат одговорне политике коју смо у протеклих шест година водили огледа се и у чињеници да нам инфлација никада није била мања, да већ шест година имамо стабилан курс динара, да ће нам 1. јануара 2019. године јавни дуг бити мањи од 47%, што се у последњих неколико деценија није десило.

Константним улагањем у нашу привреду и капацитете имамо раст БДП-а у износу од 4,9%, који је један међу два највиша раста у Европи у овом тренутку.

Србија је стабилна и добро уређена држава, а о томе нам говоре и инвестиције, које су у првој половини ове године износиле 1,4 милијарде

евра, што је 15,6% више него у претходној години. Данас Србија привлачи 56% укупних директних страних инвестиција за цео Западни Балкан.

Посланичка група СНС ће у дану за гласање подржати предложене законе јер они значајно доприносе јачању наше економије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Захваљујем, господине Арсићу.

Даме и господо народни посланици, често смо могли да чујемо у протекле три године да смо ми из СНС, односно да су Влада Србије и посланици у Народној скупштини који су гласали за Закон о привременом уређивању начина исплате пензија неке нешто отели, да смо опљачкали, да смо неке завукли руку у џеп.

Ја због грађана Србије желим да кажем да је Уставни суд Србије још 2015. године одбацио иницијативу за покретање поступка за утврђивање неуставности овог закона и његове несагласности са Уставом и потврђеним међународним уговорима.

Уставни суд је 2015. године, наиме, нашао да су, када је реч о пензијама које су обухваћене законом, основане тврдње иницијатора да пензија која је стечена у складу са законом представља имовину пензионера, али указује да из Устава не произилази гаранција пензијског давања у одређеном износу јер је ограничење имовинских права под одређеним условима дозвољено и према нашем Уставу и према Европској конвенцији за заштиту људских права и основних слобода.

Полазећи од тога, цитирам одлуку Уставног суда – да су прописане мере уређене законом, да се законом не дира у право на пензију, да су мере прописане ради постизања легитимног циља јер је стварање услова за редовну исплату пензија, макар и у умањеном износу, у општем и јавном интересу. Затим, да постоји сразмерност у прописивању мера, јер су овим мерама мање погођене особе са нижим пензијама, што се постиже управо тиме што проценат умањења није исти за све пензије више од 25.000 динара. Коначно, с обзиром на то да је реч о мерама привременог карактера, Уставни суд је оценио да се не могу прихватити као основани наводи иницијатора о несагласности оспореног закона са Уставом и потврђеним међународним уговорима.

Дакле, није било никакве пљачке, није било каквог заvlaчења руку у џеп било коме. Ово је била једна нужна мера да би уопште пензије у Србији могле да се исплаћују.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

По амандману, народни посланик Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Нећемо се сложити, свакако, око тога да ли је требало или није требало да се својевремено смањују пензије. Ми српски радикали смо говорили тада, кажемо и тада, да то није требало, да није било потребно, да је било других начина и других могућности, да се из буџета не финансирају невладине организације, агенције непотребне итд.

Наравно, ова одлука Уставног суда коју смо малопре чули, она је такође за једну озбиљну расправу, не данас и не овде, свакако, али не може Уставни суд, дакле може, ево рекао је, али није нормално да каже да нешто не оцењује зато што је привременог карактера.

Што се тиче нас из СРС, главна наша примедба на овај предлог закона о изменама и допунама Закона о ПИО је зашто се није предложио апсолутно нов закон. Ово, не знам више колико, 10, 12, 13, мислим да је ово 13. измена и сама та чињеница говори о томе колико је то нефункционалан и лош и почесто непримењив закон.

Очекујемо да заиста једном, у неко скорије време, добијемо такав предлог па да онда расправљамо о свим детаљима и о овом овде што имамо неколико кључних примедби које смо ми кроз ове касније амандмане износили али, нажалост, захваљујући овом систему рада, неће бити прилике да се говори о тим амандманима. И онда, оно о чему смо говорили све ове дане и што нам јесте изузетно битно јесте порука пензионерима да ипак нећемо се опет сложити, али дефинитивно у овом предлогу закона, сутра ћете ви то усвојити па ће бити закон, стоји да ће се, сада парафразирам, пензије усклађивати у односу на стање у буџету.

Ми не можемо да верујемо ниједној влади, ниједном министру да ће изнети праву истину о том стању у буџету да би могли да евентуално повећају пензију или не повећају. Дакле, како год теоретски постоји могућност да ова одредба значи да пензије могу да се повећају за 100%, тако теоретски остаје и могућност да се пензије никада више не повећају, и то заиста не можете да спорите.

Жао нам је, такође, што закони које овде представља господин Шарчевић, Закон о високом, пре свега изменама и допунама о високом образовању ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па немојте, колегинице Радета, сад о другом закону.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Молим вас, само једну реченицу; завршавам и остављам вас да уживате.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ајде.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Дакле, основна порука тог закона где смо ми интервенисали амандманом је такође предлог да се, као и сваки пут што је наш предлог, предложи потпуно нов закон, да се више ослободимо тог јада од Болоње, а у овом садашњем предлогу о изменама и допунама закона предложили смо да се у овом члану 17. дефинитивно не ограничава крај студирања. Свако има право да студира онолико колико хоће.

Видим да Арсић не би дозволио да даље говорим о овоме, а заиста смо имали пуно примедби уопште на систем образовања, на начин штампања књига, на ангажовање хрватских фирми које то раде по Србији, на однос..

Заправо, прво што треба, господине Шарчевићу, да урадите, јесте да вратите достојанство наставницима. Из тога ће, верујте, проистећи много решења за проблеме који су се нагомилали. Докле год имате ситуацију да сваки ученик, или сваки родитељ, или сваки набилдовани теча и ујак могу да дођу да извређају наставника, ту нема образовања, а држава не ради ништа да тај проблем реши. Да не говоримо о проблему са дрогама итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Радета, прекорачили сте озбиљно време.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Завршила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Четири минута је било.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Па, ето. Могло је још неки минут, али у сваком случају, дакле, ево, да завршим. Српска радикална странка, наша посланичка група, неће гласати за ове предлоге и очекујемо од министара убудуће озбиљније предлоге. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колегинице Баришић.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри, поштоване колегинице и колеге, штета што, ево, улазимо већ у једанаести сат данашње расправе али представника Ђиласовог тајкунско-љотићевског савеза нема, а баш сам мислила да их подсетим на неке ствари из њиховог периода пошто, очито, имају амнезију за тај период.

Наиме, од 2008. до 2012. године ван Србије лечено је око 500 деце, а данас се из Републичког фонда за здравствено осигурање и из Буџетског фонда лечи чак скоро 2.000 деце у претходне четири године, што значи да је чак четири пута више деце отишло на лечење и да је два и по пута више средстава издвојено.

Док наша влада, наш председник Републике господин Вучић брине о свима, како о пензионерима тако и о најмлађима, они су бринули тада само за животе својих министара, па су неки министри, не верујући својим колегама, а знамо да су наши лекари најбољи у Европи, ишли да се оперишу у друге земље, а болесна деца умирала и о њима се није водило рачуна. Е, ми не следимо њихов пут. Зато имамо огромну подршку, а они, као што их сада нема у сали, тако после наредних избора неће их бити на политичкој сцени Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

МИРКО КРЛИЋ: Хвала вам, господине председавајући.

Амандман који истиче важност културе сигурно има места у сваком закону, јер чињеница је да се може живети без културе, али са културом је свакако лакше, боље и достојанственије.

Економски услови који поправљају животни стандард пружају сваки напредак баш у том правцу. Велики је напор потребан да дође до економског напретка, посебно кад се од нуле стартује. Данашња власт у Србији заслужује сваку похвалу и свако поштовање, јер је посвећена потпуно народним пословима.

А како се враћа од оних који такође уживају све бенефите које доноси боља економска политика, пример је и у мом граду, Зрењанину. Господин Лакетић је споменуо највећу кинеску инвестицију, која гласи милијарду долара. Добро сте ме чули, милијарду долара. То је велика цифра и за Америку, и за Немачку, и за сваку европску и за сваку развијену земљу, а камоли за Србију. Међутим, какви су одговори?

Прво, ради се о кинеској компанији која се бави производњом гума и, наравно, одмах смо добили шамар у правцу да се ради о прљавој технологији, о загађењу. А онда, када смо подсетили грађане да је од педесетих година па све доскора у Зрењанину, у центру града, постојала фабрика „Тегум“, која је, нажалост, у приватизацији нестала, као што су нестала и друга зрењанинска предузећа, и никада није било никаквог загађења, то се заборавило, а овде се ради о најсавременијој технологији, онда смо добили одговор...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић..

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Господине Арсићу, господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, у члану 4. прописано је да се у стаж осигурања осигураника рачуна време за које је плаћен допринос за ПИО по било ком основу. На тај начин се превазилазе проблеми који се појављују у пракси у вези са различитим основама осигурања, а сви осигураници се доводе у исти равноправни положај. Кључни фактор за дугорочну стабилизацију система пензијског инвалидског осигурања првенствено лежи у развоју земље, новим инвестицијама и новом запошљавању, чиме ће се поправити однос између броја осигураника и броја пензионера.

С обзиром да се систем финансира на принципу солидарности међу генерацијама, тј. садашњи запослени финансирају пензионере, услед позитивних кретања у економији земље, а самим тим и стање у буџету Републике Србије, престаје потреба за дејством Закона о привременом уређивању начина исплате пензија, тако да се закон укида закључно са 30. септембром 2018. године. Основ за исплату пензија за месец октобар 2018. и њено даље усклађивање чини пензија исплаћена за месец октобар 2014. године усклађена према важећим прописима.

Оно што ја још хоћу да кажем, то је да је данас Александар Вучић отворио фабрику у Нишу, сутра отвара фабрику у Нишкој Бањи. У ове две фабрике радиће 2.250 радника. Тиме је председник Вучић пружио подршку за још бржи развој Нишавског, Пиротског, Топличког. Јабланичког и Пчињског округа. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, измене и допуне Закона о ПИО које ћемо подржати ја и моје колеге из посланичке групе су доказ да смо друштво које иде напред.

Захваљујући политици нашег председника Александра Вучића живимо боље, отварамо фабрике, нова радна места, градимо модерно друштво. Тренд привредног раста је довео до укидања умањења пензија за кориснике са већим износима пензија, којима свакако дугујемо велику

захвалност на разумевању и подршци и са којима смо на истом задатку, а то је успостављање финансијски стабилне, здраве и јаке државе.

Желим да истакнем да је пензијски систем Републике Србије у потпуности опорављен, на стабилним ногама, тако да се исплате пензија врше редовно и неупитно, са обећаним повећањима које нам је дао и министар и његов тим овде пред нама. Зато подржавамо ове законе који ће нам донети боље сутра. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 4. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Да ли неко жели реч?

Изволите, колега.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Господо министри, даме и господо народни посланици, ево, полако се ближи крају расправа о амандманима на Закон о ПИО. Наши пензионери ће добити значајна повећања пензија, од 8,2% до 13,2%. Србија сигурним корацима иде напред и то је већ очигледно, да не понављамо сви једно те исто цео дан.

Оно што морам да кажем и да истакнем јесте једна лаж, само једна у мору лажи коју су износили припадници бившег режима предвођени Драганом Ђиласом, данас у савезу са силовањем Србије, који су рекли како смо дали у бесцење ПКБ. Још једна велика лаж. Тај исти ПКБ су довели у огроман минус, упропастили су фабрику, само је 2017. године Комбинат имао минус од 80 милиона евра.

Очекујемо са овом приватизацијом да ће ПКБ радити десет пута боље него што је радио и да ће у значајној мери допринети расту БДП-а, где ће они који буду радили у ПКБ-у имати пристојне плате и њихове породице од чега да живе, и да ће, наравно, од тих добрих производа моћи да се извози да Србија има веће приходе и бољи производ из ПКБ-а. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Љубиша Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић .

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман са исправком поднео је народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецуна.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера
Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Александра
Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Милимир
Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јасмина
Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Дубравка
Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић
Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднела народни посланик Данијела Стојадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Неђо Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милан Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Горан Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Верољуб Матић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ивана Стојиљковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ана Караџић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милан Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Драгана Баришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Мирко Крлић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Ненад Митровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Станија
Компировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Србислав
Филиповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Марко Атлагић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Љубиша
Стојмировић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Љиљана
Малушић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Наташа
Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Марко
Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Владо Бабић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Борка Грубор.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ивана Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Соња Влаховић.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Бојан Торбица.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Крсто Јањушевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Верољуб Арсић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Драган Савкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Душица Стојковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Ђорђе Комленски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Огњен Пантовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Игор Бечић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Михаило Јокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милован Дрецун.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Маријан Ристичевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милија Милетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Ана Чарапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Десанка Репац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Младен Лукић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандман су заједно поднели народни посланици Владимир Ђурић, Татјана Мацура, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици Владимир Ђурић, Татјана Мацура, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета, заједно Бошко Обрадовић, Драган Весовић, Иван Костић, Марија Јањушевић, Срђан Ного, Зоран Радојичић и Миладин Шеварлић, заједно Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић, заједно, Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић и заједно Саша Радуловић, Бранислав Михајловић, Ана Стевановић, Бранка Стаменковић, Ратко Јанков, Душан Павловић и Јасмина Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Дејан Шулкић, заједно посланици посланичке групе СДС и заједно посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици Владимир Ђурић, Татјана Мацура, Александар Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 11. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднео народни посланик Љубинко Ракоњац.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Дејан Шулкић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Срето Перић и заједно народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман је поднела народни посланик Мирјана Драгаш.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Доста је било.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Александар Шешел и заједно народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 28. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 36. амандмане, у истоветном тексту, поднели су заједно народни посланици посланичке групе СДС и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици Ненад Чанак, Олена Папуга и Нада Лазич.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандмане у истоветном тексту поднели су заједно народни посланици посланичке групе Самостални посланици и заједно народни посланици посланичке групе Доста је било.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 37. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва су прихватили амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици Александра Чабраја, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 41. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 43. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На 43. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 44. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 45. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 49. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Двери.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици Санда Рашковић Ивић, Дијана Вукомановић и Ђорђе Вукадиновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Доста је било.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман је поднео народни посланик Александар Мартиновић.

Влада и Одбор за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва су прихватили амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије. Констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 53. амандман су заједно поднели народни посланици Владимир Ђурић, Татјана Мацура, Александра Стевановић, Љупка Михајловска и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Владимир Ђурић.

Изволите, колега.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Хвала, председавајући.

Ево овако. Амандман који смо поднели заправо је амандман којим подржавамо став Синдиката пензионера Независност, да се престанак важења привременог закона о умањивању пензија регулише доношењем посебног закона.

Занемаримо сада начас економску оправданост и уставност привременог четворогодишњег умањивања пензија. О томе зашто је Влада морала умањивати пензије чули смо пуно претходних дана. Занемаримо и колико су та умањивања пензија смањивана повременим повећањима пензија током важења привременог закона у те четири године кроз његову корекцију. Предлажем да занемаримо и колико ће веће пензије бити након престанка важења привременог закона и питање како ће се пензије усклађивати, којим мерама, прописима и колико ће Влада показати издашност и хоће ли она бити већа и предвидљивија од онога што тражи Фискални савет. То су све посебне теме и имали бисмо понешто да кажемо о свакој од њих и, у крајњој линији, то је и речено у данашњој расправи и претходних дана.

Све то нема никакве везе са једном неспорном чињеницом, а то је да су пензионери током сваког месеца важења привременог закона добијали мање него што би добијали да привременог закона није било. Свака та неисплаћена разлика представља позајмицу, требало би да

представља позајмицу, коју су пензионери по сили слова привременог закона сваког месеца давали држави. Та позајмица мора да се врати, иначе ће добити карактер трајног узимања.

Присилна, привременим законом прописана позајмица може имати карактер привременог ускраћивања права располагања над имовином, али ако се новац не врати, онда то поприма карактер трајног одузимања права власништва над имовином, јер пензије су имовина и по ставу Уставног суда. То је већ нешто што не би смело бити допуштено.

Уставни суд је заузео став да пензија јесте имовина и да је њихово умањивање равно узимању нечије собе у стану. Уставни суд је смањивање пензија прихватио под условом да је привремено и да је у време кризе. Тих кризних услова више нема. Посланици владајуће већине и представници Владе се хвале резултатима економске политике и, у крајњој линији, привремени закон се укида. Држимо да сте у праву када кажете да кризе више нема.

Ако Влада остаје при ставу да је по члану 4. привременог закона свака учињена исплата коначна, пензије се онда не враћају, већ само имамо престанак узимања дела будућих пензија уз трајно узимање дела имовине, дела пензија из протекле четири године.

Ако се неисплаћене разлике пензије учињене током важења привременог закона не исплате пензионерима, онда узето неће имати карактер привременог, у кризним условима ограниченог располагања имовином, него ће имати карактер трајног одузимања права власништва над имовином, а то је за државу кандидата за чланство у ЕУ недопустиво нарушавање имовинских права.

Литванија је као чланица ЕУ пензије умањивала од 2010. до 2013. и комплетан износ учињених умањења, око 247 милиона евра, вратила је пензионерима у наредне три године. О томе постоји и документација на званичним сајтовима ЕУ, Европске комисије.

Код њих је био у питању мањи новац. Они вероватно и боље стоје од нас, па су могли да врате то за три, а ми мислимо да ми можемо да то вратимо за пет година. Ако је то морала Литванија као чланица ЕУ, ми мислимо да то морамо урадити и ми као земља кандидат. Не би требало да се догоди да испадне да наша власт своје пензионере и њихова права третира лошије него Литванија, литванска.

Поштовање имовинских права које сад имамо прилику да демонстрирамо враћа поверење грађана у институције, а то подиже и поверење инвеститора, смањује потребу да инвеститоре привлачимо субвенцијама, и то може допринети привредном расту. Да би нам привредни раст растао 6-7% годишње, кључно је поверење, то је оно што

прави разлику између садашње стопе раста и већих стопа раста, а поверење се задобија поштовањем имовинских права.

Наш је предлог на трагу захтева пензионера да се разлике у пензијама неисплаћене током четири године важења привременог закона врате и то подржавамо и ради спречавања евентуалних судских трошкова за државу, пошто имамо информацију да је Синдикат пензионера Независност поднео тужбе Међународном суду правде, европском суду правде у Стразбуру, јер ти судски трошкови ће опет пасти на терет буџета, грађана, пензионера и апелујемо да се о томе постигне договор.

То враћање позајмице мора ићи уз камату, јер позајмице се тако враћају, за све време током којег је сваки пензионерски динар провео у рукама Владе Републике Србије од дана када га је Влада Републике Србије задржала до дана коначне исплате сваком пензионеру.

Очигледно је и, због висине суме о којој причамо, да ће то враћање морати ићи на рате, и може се преговарати о томе колико дуго ће враћање трајати и у колико рата да се не би угрожавала фискална стабилност, али да се не врати, о томе не би требало бити било какве дилеме.

Ми смо и предложили посебан закон, који је у међувремену синдикат пензионера „Независност“ подржао...

(Председавајући: Колега, немојте сад причати о другом закону, који сте ви предложили. Можете да причате о вашем амандману, о другом закону не.)

Тако је, ја говорим о амандману којим предлагемо да се престанак важења привременог закона о начину исплате пензија регулише доношењем посебног закона. О томе да ли је амандман...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега, тема је амандман.

Значи, ваш амандман гласи овако: „У члану 53. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи – умањење пензија учињено у складу са ставом 1. овог члана конвертује се у јавни дуг Републике Србије, који ће бити регулисан у складу са посебним законом.“ Ту је крај приче. А да рекламирате синдикате кроз амандмане – не. Не можете да образложите посебан закон. Тај закон није на дневном реду.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Ако могу, да наставим о амандману.

Предлажем амандманом да се законом пропише доношење посебног закона којим ће се регулисати исплата свих ових умањења која су пензионери имали у протекле четири године. Да би се справљало о прихватљивости мог амандмана којим се сугерише посебан закон, мислим да је корисно да се чује какав је могући модел који би тим посебним законом могао прописати враћање пензионерима неисплаћених делова пензија. Зато то што желим да кажем јесте по амандману и поштујем да је

сада већ заиста касно и поштујем да владајућа већина намерава да ускоро заврши седницу и заиста нећу дужити. Рећи ћу само две реченице, ако ми дозволите, и унапред вам хвала на томе.

Ми смо предложили модел да се то врати кроз обвезнице са пет година доспећа, дакле да се то прогласи јавним дугом, а можемо сугерисати и разговарати о томе да то не буде нешто што ће увећати јавни дуг, него да се пензионерима у висини тих потраживања дају, рецимо, акције ЕПС-а и тиме се подигне тржиште хартија од вредности, појача му се промет.

Толико од мене засада. Волео бих да чујем од министра кратак одговор, да не дужимо расправу пошто је заиста касно. Хвала вам унапред.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: На члан 53. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Амандман којим се после члана 53. додаје члан 53а поднео је народни посланик Дејан Шулкић.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је овај амандман као непотпун. Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

Амандман којим се после члана 53а додаје члан 53б поднео је народни посланик Дејан Шулкић.

Одбор за уставна питања и законодавство, сагласно члану 163. став 2. Пословника Народне скупштине, одбацио је овај амандман као непотпун. Одбачени амандмани не могу бити предмет расправе и о њима се не гласа.

На члан 54. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 55. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Александар Мартиновић и Иван Бауер.

Влада и Одбор за рад, социјална питања, друштвену укљученост и смањење сиромаштва су прихватили амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 3. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ВИСОКОМ ОБРАЗОВАЊУ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици, као и Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандман је поднео народни посланик Милорад Мирчић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман је поднео народни посланик Немања Шаровић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Александар Шешељ.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандман је поднео народни посланик Владимир Маринковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандман је поднео народни посланик Дубравко Бојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је поднела народни посланик Ружица Николић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандман је, на основу члана 157. став 6. Пословника, поднео Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво.

Представник предлагача је на седници Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватио амандман, а Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије, па констатујем да је овај амандман постао саставни део Предлога закона.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман је поднео народни посланик Срето Перић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман је поднео народни посланик Томислав Љубеновић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандман су заједно поднели народни посланици Балинт Пастор, Елвира Ковач, Арпад Фремонд и Золтан Пек.

Одбор за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво прихватио је амандман. Одбор за уставна питања и законодавство сматра да је амандман у складу са Уставом и правним системом Републике Србије.

Реч има министар, господин Шарчевић.

Изволите.

МЛАДЕН ШАРЧЕВИЋ: Само да обавестим Народну скупштину да је на Одбору за образовање о овом амандману било расправљано и он је усвојен. Ја сам дао сагласност, међутим, из неких техничких разлога то није прибележено те сам дужан да овде јавно поновим да сам сагласан. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Констатујем да је, на основу прихватања овлашћеног представника предлагача, овај амандман постао саставни део Предлога закона.

На члан 11. амандман је поднео народни посланик Никола Савић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 12. амандман је поднела народни посланик Весна Николић Вукајловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 13. амандман је поднео народни посланик Зоран Деспотовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марина Ристић и заједно народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 14. амандман су заједно поднели народни посланици Љупка Михајловска, Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 15. амандман је поднео народни посланик Момчило Мандић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 16. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Александра Белачић и заједно народни посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици посланичке групе Демократска странка.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели посланици посланичке групе СДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 17. амандман су заједно поднели народни посланици Љупка Михајловска, Татјана Мацура, Владимир Ђурић, Александар Стевановић и Ненад Божић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 18. амандмане у истоветном тексту поднели народни су посланици Љиљана Михајловић и заједно народни посланици посланичке групе СДС и заједно народни посланици посланичке групе ДС.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 19. амандман је поднео народни посланик Филип Стојановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 20. амандман је поднео народни посланик Петар Јојић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 21. амандман је поднео народни посланик Божидар Делић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, појединостима и у целини.

Прелазимо на 4. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ПРОФЕСИЈАМА ОД ПОСЕБНОГ ИНТЕРЕСА ЗА РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ И УСЛОВИМА ЗА ЊИХОВО ОБАВЉАЊЕ (претрес у појединостима).

Примили сте амандмане које су на Предлог закона поднели народни посланици.

Примили сте извештаје Одбора за уставна питања и законодавство и Одбора за образовање, науку, технолошки развој и информатичко друштво, као и мишљење Владе о поднетим амандманима.

Пошто је Народна скупштина обавила начелни претрес, сагласно члану 157. став 3. Пословника Народне скупштине, отварам претрес Предлога закона у појединостима.

На члан 1. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Вјерица Радета и Александра Белачић и заједно народни посланици Александра Чабраја, Мариника Тепић, Соња Павловић, Јован Јовановић и Зоран Живковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 2. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Наташа Јовановић и Александар Шешељ и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 3. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Ружица Николић и Филип Стојановић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 4. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Срето Перић и Момчило Мандић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 5. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Марина Ристић и Љиљана Михајловић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 6. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Немања Шаровић и Дубравко Бојић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 7. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Зоран Деспотовић и Миљан Дамјановић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 8. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Милорад Мирчић и Весна Николић Вукајловић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 9. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Петар Јојић, Божидар Делић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 10. амандмане у истоветном тексту поднели су народни посланици Никола Савић и Томислав Љубеновић и заједно народни посланици посланичке групе Клуб самосталних посланика.

Да ли неко жели реч? (Не.)

Пошто смо завршили претрес о свим амандманима, закључујем претрес Предлога закона у појединостима.

Пошто смо обавили претрес Предлога закона у начелу и у појединостима, Народна скупштина ће у дану за гласање одлучивати о Предлогу закона у начелу, у појединостима и у целини.

Поштоване даме и господо народни посланици, сагласно члану 87. ставу 5. Пословника Народне скупштине, одређујем суботу, 29. септембар 2018. године, са почетком у 10.00 часова, као дан за гласање о тачкама 1, 2, 3. и 4. дневног реда седнице Десетог ванредног заседања Народне скупштине Републике Србије у Једанаестом сазиву.

Са овим бисмо завршили и настављамо сутра.

(Седница је прекинута у 20.55 часова.)